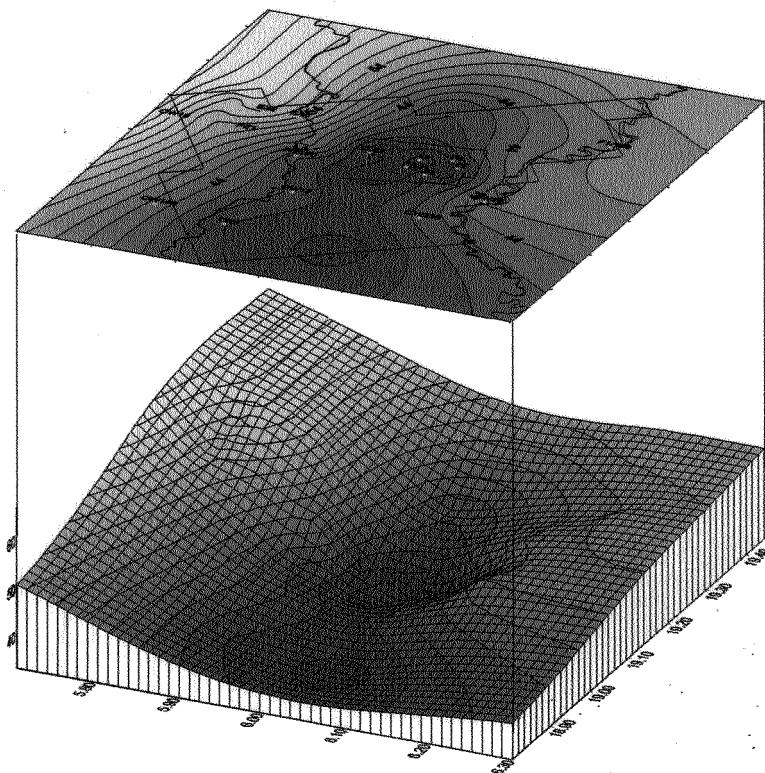

การวิเคราะห์รูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำดาด
โครงการน้ำไดคินสุไหทัย : ปี พ.ศ. 1981 - 1998

ฝ่ายสำรวจน้ำดาดเพื่อการชลประทาน
ส่วนวิทยาการธารณี
สำนักสำรวจด้านวิศวกรรมและธารณีวิทยา¹
กรมชลประทาน
เมษายน 2542

การวิเคราะห์รูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาล
โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย : ปี พ.ศ. 1981 - 1998

โดย

นางสุวิชา มณีชัย

ฝ่ายสำรวจน้ำบาดาลเพื่อการคลปะทาน
ศูนย์วิทยาการธรณี
สำนักสำรวจด้านวิศวกรรมและธรณีวิทยา
กรมชลประทาน
เมษายน 2542

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	i
สารบัญตาราง	ii
บทคัดย่อ	iii
1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 สภาพทางอุทกธรรมวิทยา	2
2 การจัดเก็บและรวบรวมข้อมูล	14
3 การปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์	15
4 การนำเสนอข้อมูล	18
4.1 การนำเสนอในรูปแบบกราฟระดับน้ำ (Hydrographs)	18
4.2 การนำเสนอในรูปแบบแผนที่ระดับน้ำ (Piezometric Maps)	18
5 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับน้ำ	21
5.1 การวิเคราะห์แผนที่ระดับน้ำจำลอง	21
5.2 การวิเคราะห์แผนที่ระดับน้ำจริง	24
6 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูล	26
6.1 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบกราฟระดับน้ำ	26
6.2 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบแผนที่ระดับน้ำ	37
7 สรุปผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบ	40
เอกสารอ้างอิง	41
ภาคผนวก ก. แผนที่แสดงระดับน้ำจำลอง (Piezometric Surface) จากการปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาล	42
ภาคผนวก ข. แผนที่แสดงระดับน้ำลด (Drawdown Surface) จากการปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาล	52
ภาคผนวก ค. กราฟระดับน้ำ (Hydrographs) เปรียบเทียบระหว่างระดับน้ำจำลอง กับระดับน้ำจริง ปี ค.ศ.1981-1998	59

ภาคผนวก ง. แผนที่ 2 มิติและ 3 มิติ ของระดับน้ำจำลอง และระดับน้ำลอด	69
ภาคผนวก จ. แผนที่ 2 มิติและ 3 มิติ ของระดับน้ำจิ่ง (Aquifer Piezometric Levels)	94

สารบัญรูป

	หน้า
รูปที่ 1 แสดงสภาพธรณีวิทยา บริเวณพื้นที่ศึกษาฐานแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ ของแหล่งน้ำบาดาล	4
รูปที่ 2 กราฟแสดงปริมาณการสูบน้ำในป่าผลิตโซน 2 ในช่วงปี ค.ศ. 1981-1998	7
รูปที่ 3 กราฟแสดงปริมาณการสูบน้ำในป่าผลิตโซน 1 ในช่วงปี ค.ศ. 1981-1998	9
รูปที่ 4 กราฟแสดงปริมาณการสูบน้ำในป่าผลิตโซน 1 และ โซน 2 ในช่วงปี ค.ศ. 1981-1998	11
รูปที่ 5 กราฟแสดงปริมาณน้ำฝนในช่วงปี ค.ศ. 1981-1998	13
รูปที่ 6 แผนที่ Grid Network รูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาล โครงการน้ำได้ดินสุไหทัย	16
รูปที่ 7 แผนที่แสดงตัวแหน่งบ่อสังเกตการณ์ โครงการน้ำได้ดินสุไหทัย	19

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงปริมาณการสูบน้ำในปีผลิตโซน 2 ในช่วงปี ค.ศ. 1981-1998	6
ตารางที่ 2 แสดงปริมาณการสูบน้ำในปีผลิตโซน 1 ในช่วงปี ค.ศ. 1981-1998	8
ตารางที่ 3 แสดงปริมาณการสูบน้ำในปีผลิตโซน 1 และโซน 2 ในช่วงปี ค.ศ. 1981-1998	10
ตารางที่ 4 แสดงปริมาณน้ำฝน ในช่วงปี ค.ศ. 1981-1998	12

บทคัดย่อ

การวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างผลที่ได้จากการคำนวณด้วยรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาล (Groundwater Modeling) กับข้อมูลอุทกธรณีไทยในสภาพจริงที่ได้จากการติดตามตรวจวัดอย่างต่อเนื่องของโครงการน้ำใต้ดินสุโขทัยในครั้งนี้ เป็นการตรวจสอบว่ารูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาล ที่จัดทำขึ้นโดยบริษัทที่ปรึกษา HOWARD HUMPHREYS (H.H.P.) จากประเทศอังกฤษ มีความถูกต้องใกล้เคียงกับสภาพจริงของแหล่งน้ำบาดาลมากน้อยเพียงใด ซึ่งขณะนี้ได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลเพิ่มมากขึ้น จึงทำการปรับ (Recalibration) ในมิติที่ยังคงใช้ตัวแปรเดิมจากการปรับครั้งสุดท้าย (H.H.P.1991) ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการจัดทำรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลให้มีความถูกต้องใกล้เคียงความจริงมากที่สุด การวิเคราะห์เปรียบเทียบแบ่งการนำเสนอเป็นสองรูปแบบ ได้แก่

การนำเสนอในรูปแบบกราฟระดับน้ำ (Hydrographs) ของบ่อน้ำบาดาลในช่วงระยะเวลาต่าง ๆ ต่อเนื่องกัน ตั้งแต่ปี ค.ศ.1981-1998 โดยทำการเปรียบเทียบกันระหว่างระดับน้ำจำลอง (Simulated Aquifer Piezometric Levels) ที่ได้จากการคำนวณด้วยรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาล กับระดับน้ำจริง (Aquifer Piezometric Levels) ที่วัดได้จากปั๊สสังเกตการณ์จำนวน 25 ปั๊ส จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลปراกฏว่าการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำจำลองมีความสอดคล้องใกล้เคียงกับระดับน้ำจริงมาก และระดับน้ำประมาณปริมาณการสูบน้ำและปริมาณน้ำฝน ซึ่งปรากฏว่าในปีที่มีการสูบน้ำเข้มมาใช้ปริมาณมาก เช่น ปี ค.ศ. 1991 และ 1992 เป็นต้น มีการสูบน้ำประมาณ 46.396 และ 45.947 ล้านลูกบาศก์เมตร ตามลำดับ และปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1,135 ม.ม. ต่อปี พบร่องบางบ่อมีระดับน้ำจริงลดต่ำกว่าระดับน้ำจำลองประมาณ 2 เมตร แต่ในบางบ่อระดับน้ำจริงสูงกว่าระดับน้ำจำลองประมาณ 1-2 เมตร เนื่องจากมีน้ำจากแม่น้ำไหลเข้ามาเพิ่มเติมอีกด้วย

การนำเสนอในรูปแบบแผนที่ระดับน้ำ (Piezometric Maps) ของบ่อน้ำบาดาลบริเวณต่าง ๆ ในพื้นที่โครงการ โดยทำแผนที่ 2 มิติ และ 3 มิติ เปรียบเทียบกันระหว่างระดับน้ำจำลองที่ได้จากการคำนวณด้วยรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลกับระดับน้ำจริงที่วัดได้จากบ่อสังเกตการณ์จำนวนประมาณ 50 ปั๊ส ในช่วงระยะเวลาต่างๆ ได้แก่ สัปดาห์ที่ 26, 39 และ 52 ของปี ค.ศ.1986, 1991 และ 1998 ซึ่งทำให้สามารถพิจารณาการเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นผิว (Surface) ของระดับน้ำของบริเวณต่าง ๆ ในแต่ละช่วงระยะเวลา ตลอดจนการเปลี่ยนทิศทางการไหลไปสู่ทิศตะวันออกเฉียงใต้และทิศใต้ต่อไปยังชั้นฐานจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลปراกฏว่าการเปลี่ยนแปลงโดยทั่วไปของระดับน้ำจำลองมีความสอดคล้องใกล้เคียงกับระดับน้ำจริง

มากและระดับน้ำในช่วงระยะเวลาต่าง ๆ แปร์ตามปริมาณการสูบน้ำและปริมาณน้ำฝน นอกจากนั้นยังพบว่าในปีที่มีการสูบน้ำเข้มมาใช้ปริมาณมาก เช่น ปี ค.ศ. 1991 และ 1992 เป็นต้น มีบางบริเวณระดับน้ำจริงลดต่ำกว่าระดับน้ำจำลองเฉลี่ยประมาณ 2 เมตร เช่น บริเวณโซน 1 ที่อยู่ใกล้กับแม่น้ำยม และบริเวณที่อยู่ถัดจากโซน 2 ไปทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งนี้เนื่องจากมีการสูบน้ำเข้มมาใช้มากกว่าปริมาณน้ำที่เพิ่มเติมให้กับแหล่งเก็บกัก ทำให้น้ำในแหล่งเก็บกักลดน้อยลงและสภาพสมดุลย์ของแหล่งน้ำเปลี่ยนแปลงไป เป็นผลให้ระดับน้ำลดต่ำลง

จากการวิเคราะห์เบรียบเทียบดังกล่าวข้างต้นแสดงว่าตัวแปรทางชลศาสตร์ของบ่อขนาดที่ใช้ในรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบ่อขนาดส่วนใหญ่มีความถูกต้องใกล้เคียงกับความเป็นจริงมาก แม้ว่าจะมีบางบ่อที่ตัวแปรทางชลศาสตร์มีคุณสมบัติให้น้ำมากกว่าความเป็นจริงเล็กน้อยในบริเวณ โซน 1 และให้น้ำน้อยกว่าความเป็นจริงเล็กน้อยในบริเวณที่อยู่ใกล้แม่น้ำม่าน ซึ่งผลการวิเคราะห์เบรียบเทียบนี้ยังคงสนับสนุนการควบคุมปริมาณการสูบน้ำไม่ให้เกิน 40 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี (H.H.P.1991) และสามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบ่อขนาดให้มีความถูกต้องใกล้เคียงมากที่สุดและมีความแม่นยำในการคำนวณคาดคะเนแหล่งน้ำบ่อขนาดในโอกาสต่อไป ทั้งนี้เพื่อให้การบริหารจัดการการใช้น้ำเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ในการป้องกันและรักษาสภาพสมดุลย์ของแหล่งน้ำบ่อขนาดไม่ให้มีระดับน้ำลดลงมากกว่าที่เป็นอยู่ ซึ่งจะนำไปสู่การได้รับผลประโยชน์สูงสุดและยานานตลอดไป นอกจากนั้นยังเป็นการช่วยลดค่าใช้จ่ายในการเจาะบ่อใหม่หรือติดตั้งเครื่องสูบน้ำใหม่อีกด้วย

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

การศึกษาเบื้องต้นในขั้นตอนนี้ของที่ราบสูงให้ขัย เริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ. 1970-1971 โดยบริษัทที่ปรึกษา HOWARD HUMPHREYS & SON และสถาบันเทคโนโลยีแห่งເອເຊີຍ โดยแบ่งโซนในการศึกษาเป็น 11 โซน และพบว่า โซน 1 และ โซน 2 มีแหล่งน้ำบาดาลศักยภาพสูงมีความเหมาะสมที่จะทำการศึกษาในขั้นละเอียดมากกว่าโซนอื่น ๆ ต่อมาจึงมีการศึกษาอย่างละเอียดเพิ่มเติมและในปี ค.ศ. 1979 เริ่มทำการเจาะบ่อน้ำดาลบริเวณโซน 2 ซึ่งมีขอบเขตอยู่ระหว่างแม่น้ำยมกับแม่น้ำป่าน จำนวน 100 ป่า แล้วเสร็จในปี ค.ศ. 1980 และเริ่มทำการสูบน้ำขึ้นมาใช้ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1981 เป็นบางป่า ต่อมาปี ค.ศ. 1983 ประเทศไทยมุ่งไปให้ความช่วยเหลือแบบให้เปล่าแก่รัฐบาลไทยเพื่อเจาะบ่อน้ำดาลบริเวณโซน 1 จำนวน 104 ป่า และเริ่มทำการสูบน้ำขึ้นมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1983 แต่ไม่ครบถ้วนป่า ในต้นปี ค.ศ. 1991 จึงสูบน้ำครบถ้วนรวม 204 ป่า และได้มีการจัดทำฐานแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลขึ้นมา เพื่อให้ประกอบการวางแผนการจัดการใช้น้ำในแหล่งน้ำบาดาลนี้ให้ได้รับประโยชน์สูงสุดต่อไปในอนาคต โดยบริษัทที่ปรึกษา HOWARD HUMPHREYS & PARTNERS (H.H.P.) ได้ทำการเรียนโปรแกรมและทดลองคำนวณที่ประเทศไทย โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ของ HARRIS ก่อนแล้วจึงนำมาใช้กับเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ของ HEWLETT PACKARD 9816S ในประเทศไทยเมื่อเดือนเมษายนปี ค.ศ. 1986 แต่เนื่องจากคำนวณได้ช้ามาก ต่อมาในปี ค.ศ. 1990 จึงได้มีการตัดแปลงโปรแกรมให้สามารถใช้ได้กับเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ที่มีหน่วยประมวลผลกลาง รุ่น Intel 80386 ซึ่งสามารถคำนวณได้รวดเร็วขึ้นและใช้กันอย่างแพร่หลายในขณะนั้น โดยในการคำนวณยังใช้ข้อมูลตัวแปรทางชลศาสตร์เดิมที่ใช้ในการปรับฐานแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลในปี ค.ศ. 1987 และเนื่องจากปัจจุบันนี้มีข้อมูลอุทกธรณวิทยาเพิ่มมากขึ้นจนถึงปี ค.ศ. 1998 ใน การปรับฐานแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลใหม่ครั้งล่าสุดนี้จึงได้เปลี่ยนไปใช้เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ที่มีหน่วยประมวลผลกลาง รุ่น Intel PENTIUM เพื่อเพิ่มความสามารถในการคำนวณให้ได้รวดเร็วมากยิ่งขึ้น แต่ยังคงใช้ข้อมูลตัวแปรทางชลศาสตร์เดิมที่ใช้ในการปรับฐานแบบในปี ค.ศ. 1987 และ 1991 ประกอบกับปัจจุบันนี้มีเทคโนโลยีทางด้านซอฟต์แวร์ใหม่ ๆ ที่มีประสิทธิภาพสูงและเหมาะสมกับการประมวลผลข้อมูลเพื่อการนำเสนอในรูปแบบต่าง ๆ ทำให้สามารถมองเห็นสภาพแหล่งน้ำบาดาลได้อย่างชัดเจนขึ้น จะนี้ในการวิเคราะห์รูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ในครั้งนี้จึงได้นำโปรแกรมชื่น ๆ มาประยุกต์ใช้ด้วย อาทิ เช่น SURFER for Windows เป็นต้น

1.2 วัตถุประสงค์

การศึกษารูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลในครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์เบริญเทียบระหว่างผลที่ได้จากการคำนวนด้วยรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลที่ได้ทำการปรับครั้งล่าสุด กับข้อมูลอุทกธรณีวิทยาของโครงการน้ำใต้ดินสุโขทัยในสภาพจริงที่ได้จากการติดตามตรวจวัดอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี ค.ศ. 1981-1998 เพื่อทำการตรวจสอบว่ารูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาล ที่ได้จัดทำขึ้นโดยบริษัทที่ปรึกษา HOWARD HUMPHREYS (H.H.P.) จากประเทศอังกฤษ มีความถูกต้องใกล้เคียงกับสภาพจริงของแหล่งน้ำบาดาลมากน้อยเพียงใด ผลของการวิเคราะห์เบริญเทียบนี้จะใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในการปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลให้มีความถูกต้องใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุดและมีความแม่นยำในการคำนวานคาดของแหล่งน้ำบาดาลในโอกาสต่อไป ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการจัดการใช้น้ำให้มีความเหมาะสมสมดคล่องกับการปลูกพืชในบริเวณนี้ เพื่อบริโภคและรักษาสภาพสมดุลย์ของแหล่งน้ำบาดาลไม่ให้ระดับน้ำลดลงมากกว่าที่ทั้งนี้เพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุด สามารถใช้น้ำในแหล่งน้ำบาดาลนี้ได้ยาวนานตลอดไป

1.3 สภาพทางอุทกธรณีวิทยา

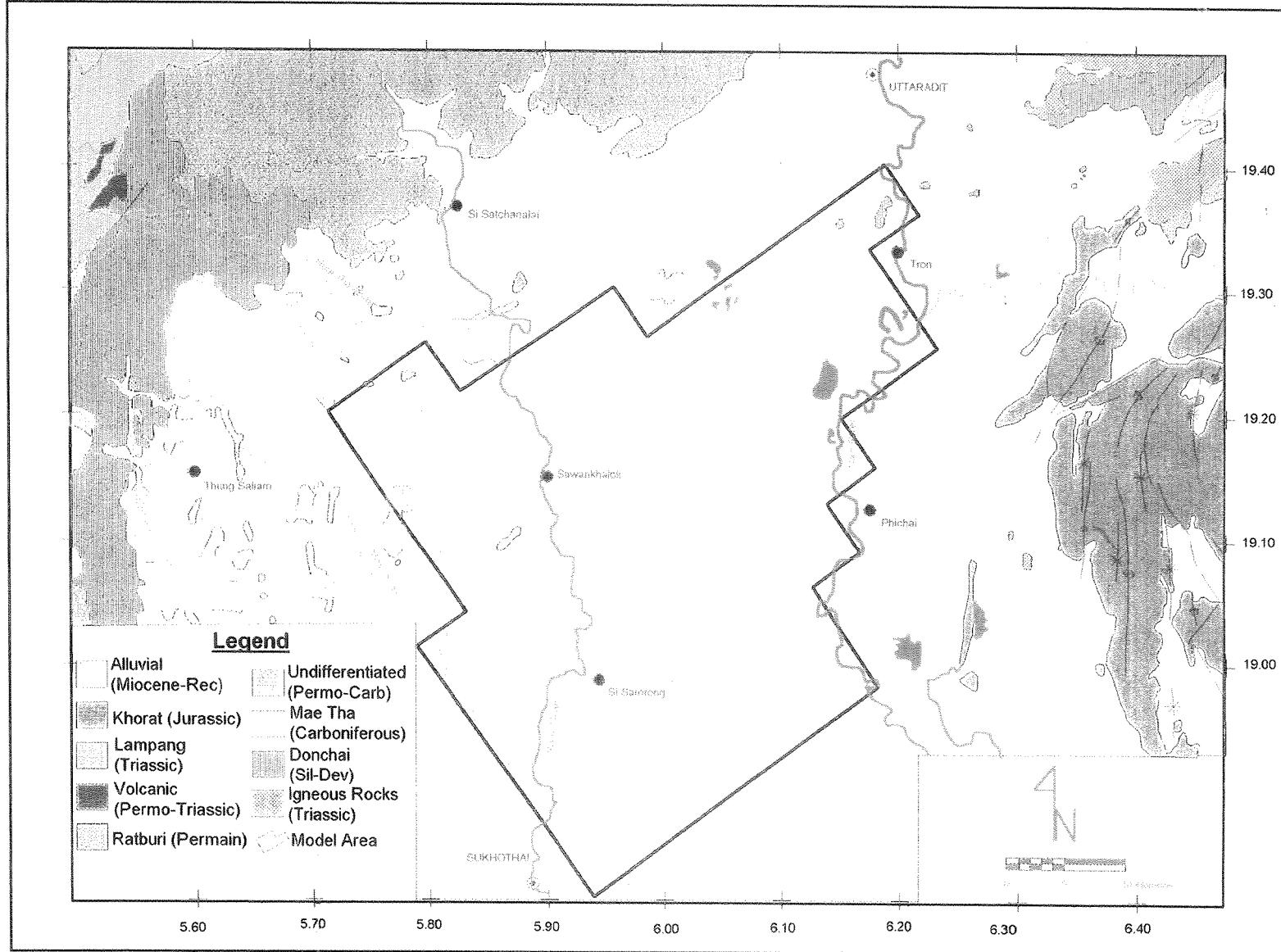
1.3.1 สภาพธรณีวิทยา พื้นที่ที่ทำการศึกษา ตั้งอยู่เกือบทั่วทุกแห่งของประเทศไทยตอนบน ในปี ค.ศ. 1982 ได้มีการบินสำรวจ ด้วยวิธี Aeromagnetic (Nakanart, 1982) พบว่าในบริเวณแห่งนี้มีนิโนชุด Pre-Tertiary อยู่ในระดับลึกประมาณ 4,000 เมตร บางบริเวณเป็นโครงสร้างรูปகະຫະคว່າ (Anticlinal) ซึ่งอยู่ในระดับดินปะมาณ 2,000 เมตร และมีแห่งส่วนกลางซึ่งเป็นแอ่งขนาดเล็กแห่งกอยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของแหล่งน้ำ นิโนชุดนี้มีรอยเลื่อนแนวใหญ่ (Major Fault) เกิดขึ้นหลายทิศทางในช่วงยุค Tertiary และทำให้เกิดตะกอนสะสมปริมาณมาก เกิดเป็นชั้นหินตะกอนยุค Cenozoic วางตัวอยู่บนชั้นหินยุค Mesozoic และ Paleozoic แบบไม่ต่อเนื่อง ซึ่งอยู่ล้อมรอบแห่งเจ้าพระยาตอนบน ชั้นหินฐานรากภายในบริเวณแห่งนี้เป็นยุค Pre-Tertiary ประกอบด้วย หินกรวดน้ำ หินทราย หินดินดาน หินปูนและหินอ่อน เป็นต้น ชั้นหินอื่นๆ ประกอบด้วยหินภูเขาไฟยุค Permo-Triassic และ Carboniferous ได้แก่ Rhyolites, Andesites และ Agglomerates บริเวณทางขอบตอนบนของพื้นที่โครงการมีภูเขายุค Carboniferous และ Jurassic อยู่กระดัดกระจาย ถัดขึ้นมาจากการบีบอัดจากข้อบกพร่อง เช่น แคนาเดี้ยน Miocene ถึงปัจจุบัน ชั้นหินที่อยู่ถัดจากข้อบกพร่องเข้าไปจะมีความหนาเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนถึง 200 เมตร เช่นในบริเวณโซน 1 บริเวณอื่นถัดไปอาจมีความหนามากกว่า 500 เมตร

และบริเวณตอนใต้ ได้แก่ อำเภอศรีสัตหิริ อาจมีความหนาถึง 4,000 เมตร เพราะจากป่าเจาะสำรวจน้ำมันบริเวณดังกล่าว เจาะลึกถึง 3,800 เมตรในชั้นตะกอนและไม่พบชั้นหินฐานราก จากข้อมูลบ่อเจาะสำรวจลึกประมาณ 100-200 เมตรในบริเวณนี้พบว่าชั้นตะกอนประกอบด้วย กวадทราย หินกรวดมัน ดินเหนียวและดินทรายเป็น แทรกสับบุบ ดูเหมือนร่องน้ำทิยา รูปที่ 1 ประกอบ

1.3.2 สภาพแหล่งน้ำบาดาล บริเวณโซน 1 ทางด้านตะวันตกของแม่น้ำยมีแหล่งน้ำบาดาลประกอบไปด้วยกรวดและทรายหิน มีชั้นดินทรายเป็นและดินเหนียวแทรกสับบุบ ชั้นหินตะกอนจะค่อย ๆ บางลงไปทางทิศตะวันออกและมีทรายหินมีริมามมากขึ้นในบริเวณตะวันออกของโซน 2 ส่วนบริเวณทางตอนใต้ของพื้นที่โครงการมีการแทรกสับบุบของดินเหนียวและดินทรายเป็นในอัตราส่วนที่เพิ่มขึ้น และมีชั้นดินเหนียวทึบบันหินอุ่มน้ำอยู่ บริเวณทางด้านตะวันตกของพื้นที่โครงการพบชั้นหินฐานรากมีชั้นดินเหนียวทึบบันหินอุ่มน้ำอยู่ ส่วนบริเวณทางด้านตะวันออกของแม่น้ำยมจะไม่พบชั้นหินฐานรากแสดงว่าชั้นหินฐานรากมีความลาดชันสูง ชั้นดินเหนียวและดินทรายเป็นที่แทรกสับบุบอยู่พบว่าทางด้านแนวราบ พื้นล่างสุดของชั้นหินอุ่มน้ำคาดว่าอยู่ในระดับความลึกประมาณ 130 เมตรจากพื้นดินลงไป

1.3.3 คุณสมบัติเฉพาะของชั้นหินอุ่มน้ำ จากผลสุปการสูบทดลอง(H.H.P. ,1986) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ของการซ้ายน้ำ (Transmissivity) มีค่าอยู่ในช่วง 120-2,500 ตารางเมตรต่อวัน บริเวณตอนกลางของพื้นที่โครงการมีค่าสูงประมาณ 1,000-2,000 ตารางเมตรต่อวัน ได้แก่บริเวณพื้นที่ตอนกลางของโซน 1 ไปจนถึงทางด้านตะวันออกของโซน 2 และพบว่าเปรียบตามความหนาของชั้นกรวด-ทรายด้วย สำหรับค่าสัมประสิทธิ์ของการเก็บกักน้ำ (Storage Coefficients) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.002-0.004 ซึ่งได้จากการสูบทดลองในบ่อสังเกตกรรมบังปือ ชั้นหินอุ่มน้ำเป็นชนิด Confined หรือ Semi-Confinde ส่วนค่าสัมประสิทธิ์ของความซึมผ่านได้ (Permeability) มีค่าสูงสุดประมาณ 30-50 เมตรต่อวันในบริเวณตอนกลางของโซน 1 และมีค่าลดลงเรื่อย ๆ ในบริเวณรัศมีที่อยู่รอบนอกออกไป ซึ่งแสดงให้เห็นลักษณะการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติของชั้นหินอุ่มน้ำ ที่มีการคัดขนาดและปริมาณทรายลดลงไปทางด้านเหนือและด้านตะวันตก และเมื่อกรวดทรายมีขนาดเล็กลงไปทางด้านทิศตะวันออกและทิศใต้ และค่าสัมประสิทธิ์ของความซึมผ่านได้ของชั้นดินเหนียวมีค่าอยู่ระหว่าง 0.001-0.003 เมตรต่อวัน

1.3.4 สภาพการใช้น้ำบาดาล น้ำผลิตในโซน 2 เริ่มทำการสูบน้ำขึ้นมาใช้ใน ปี ค.ศ. 1981 ประมาณ 5.94 ล้านลูกบาศก์เมตร และในปีต่อ ๆ มา มีการสูบน้ำปริมาณเพิ่มมากขึ้น และในปี

รูปที่ 1 แสดงสภาพธรณีวิทยา บริเวณพื้นที่ศึกษารูปแบบจำลองทางดินคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาล

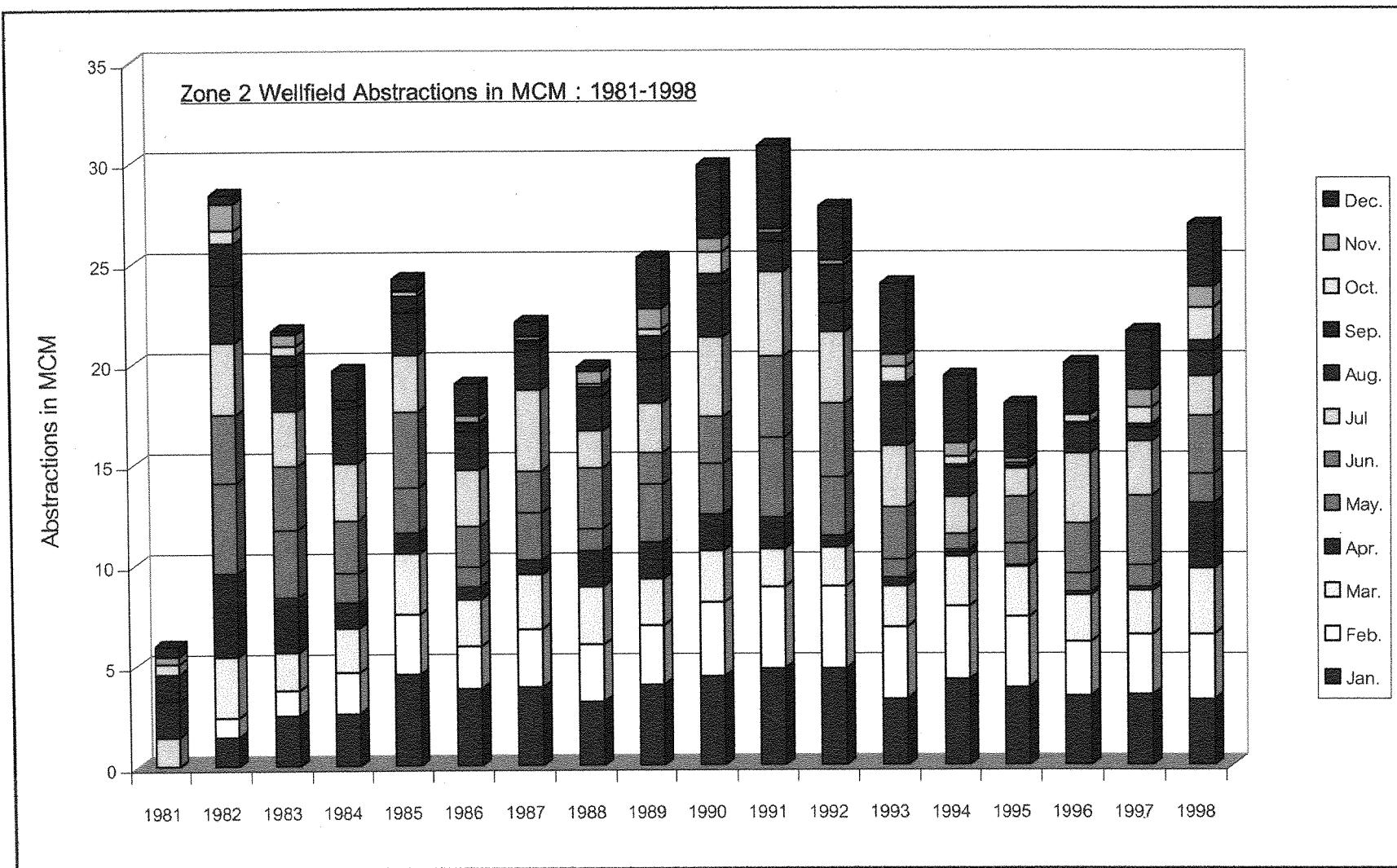
ค.ศ. 1991 ได้สูบน้ำขึ้นมาใช้เป็นปริมาณสูงสุด คือ 30.773 ล้านลูกบาศก์เมตร มีปริมาณการสูบ
น้ำจากป่าผลิตในโซน 2 โดยเฉลี่ยตั้งแต่ปี ค.ศ. 1981-1998 ประมาณ 23.408 ล้านลูกบาศก์เมตร
ต่อปี (ดูตารางที่ 1 และรูปที่ 2) ส่วนป่าผลิตในโซน 1 เริ่มทำการสูบน้ำขึ้นมาใช้ในปี ค.ศ. 1983
ประมาณ 0.042 ล้านลูกบาศก์เมตร และในปีต่อ ๆ มา มีการสูบน้ำปริมาณเพิ่มมากขึ้น และในปี
ค.ศ. 1992 ได้สูบน้ำขึ้นมาใช้เป็นปริมาณสูงสุด คือ 18.183 ล้านลูกบาศก์เมตร มีปริมาณการสูบ
น้ำจากป่าผลิตในโซน 1 โดยเฉลี่ยตั้งแต่ปี ค.ศ. 1981-1998 ประมาณ 9.732 ล้านลูกบาศก์เมตร
ต่อปี (ดูตารางที่ 2 และรูปที่ 3) รวมปริมาณการสูบน้ำขึ้นมาใช้ทั้ง 2 โซน โดยเฉลี่ยตั้งแต่ปี ค.ศ.
1981-1998 ประมาณ 32.140 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี และในปี ค.ศ. 1991 มีการสูบน้ำขึ้นมาใช้
ทั้ง 2 โซน สูงสุดเป็นปริมาณ 46.396 ล้านลูกบาศก์เมตร (ดูตารางที่ 3 และรูปที่ 4)

**1.3.5 สภาพปริมาณน้ำฝน ปริมาณน้ำฝนของพื้นที่บริเวณนี้ ได้จาสถานีวัดปริมาณน้ำ
ฝนอากาศเกษตร อำเภอศรีสำโรง ซึ่งมีปริมาณน้ำฝนโดยเฉลี่ย ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1981-1998
ประมาณ 1121.461 มิลลิเมตรต่อปี และมีปริมาณน้ำฝนตกมากในช่วงเดือน พฤศจิกายน-
ตุลาคม มีปริมาณน้ำฝนสูงสุดในเดือนกันยายน เฉลี่ย 218.07 มิลลิเมตร ส่วนในช่วงเดือน
ตุลาคม-เมษายน มีปริมาณน้ำฝนน้อยมาก เดือนมกราคมมีน้ำฝนต่ำสุด เฉลี่ย 1.46 มิลลิเมตร
(ดูตารางที่ 4 และรูปที่ 5)**

ตารางที่ 1 แสดงปริมาณการสูบน้ำในปี พ.ศ.1981-1998

ZONE 2 WELLFIELD MONTHLY ABSTRACTIONS IN MCM : 1981-1998													
Year	Jan.	Feb.	Mar.	Apr.	May.	Jun.	Jul.	Aug.	Sep.	Oct.	Nov.	Dec.	Annual Total
1981	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	1.457	1.758	1.321	0.548	0.398	0.459	5.941
1982	1.449	0.938	3.053	4.115	4.516	3.387	3.610	2.847	2.071	0.650	1.336	0.413	28.385
1983	2.516	1.238	1.895	2.722	3.353	3.166	2.758	2.235	0.541	0.454	0.562	0.208	21.648
1984	2.599	2.030	2.211	1.278	1.423	2.639	2.841	2.736	0.444	0.000	0.004	1.465	19.670
1985	4.499	2.992	3.053	1.035	2.225	3.793	2.810	2.116	0.817	0.212	0.079	0.561	24.192
1986	3.805	2.096	2.317	0.648	1.009	1.980	2.805	1.935	0.429	0.037	0.320	1.601	18.982
1987	3.869	2.895	2.698	0.733	2.346	2.059	4.063	1.984	0.377	0.118	0.173	0.718	22.033
1988	3.136	2.850	2.897	1.752	1.128	2.995	1.874	1.724	0.454	0.122	0.659	0.222	19.813
1989	3.989	2.947	2.307	1.808	2.896	1.548	2.515	2.133	1.172	0.347	1.047	2.517	25.226
1990	4.400	3.684	2.586	1.776	2.505	2.361	3.945	2.633	0.511	1.078	0.703	3.650	29.832
1991	4.798	4.050	1.898	1.520	4.033	4.011	4.219	1.494	0.409	0.010	0.195	4.136	30.773
1992	4.765	4.101	1.941	0.579	2.919	3.652	3.556	1.431	1.873	0.044	0.223	2.680	27.764
1993	3.279	3.565	2.028	0.399	0.945	2.542	3.067	2.978	0.223	0.750	0.599	3.548	23.923
1994	4.249	3.634	2.473	0.173	0.160	0.751	1.858	1.438	0.163	0.429	0.654	3.358	19.340
1995	3.845	3.498	2.479	0.076	1.112	2.284	1.416	0.073	0.027	0.154	0.216	2.773	17.953
1996	3.428	2.664	2.315	0.156	0.932	2.487	3.480	1.423	0.125	0.364	0.151	2.443	19.968
1997	3.492	3.001	2.159	0.136	1.124	3.446	2.760	0.648	0.183	0.820	0.867	2.935	21.571
1998	3.247	3.247	3.247	3.247	1.451	2.907	1.984	1.203	0.543	1.651	1.029	3.109	26.865
Mean	3.610	2.908	2.445	1.303	2.005	2.706	2.915	1.825	0.610	0.426	0.519	2.137	23.408

ที่มา : โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาฯ ไดนสุขไทย

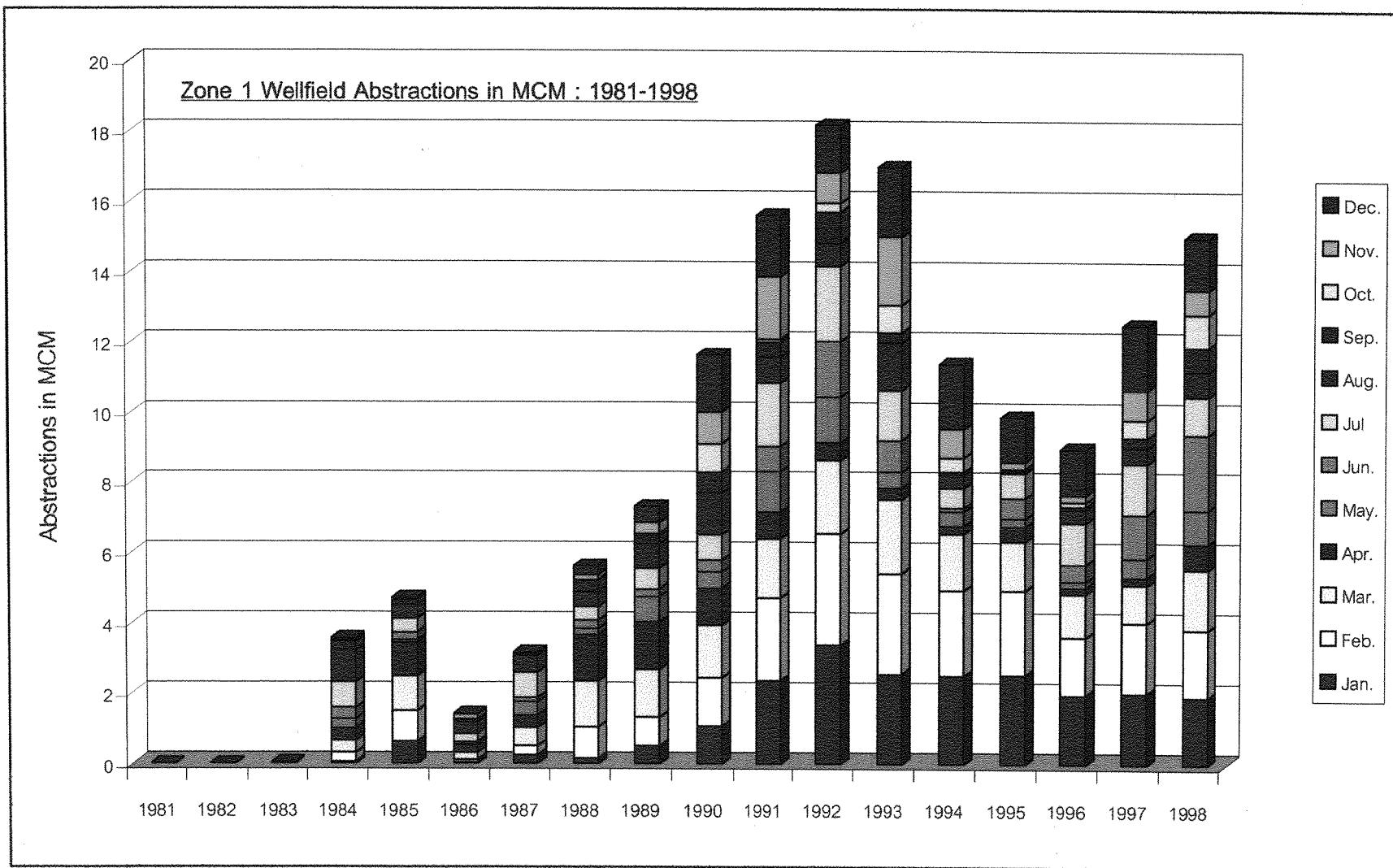

รูปที่ 2 กราฟแสดงปริมาณการสูบน้ำในป่าผลิตโซน 2 ในช่วงปี ค.ศ. 1981-1998

ตารางที่ 2 แสดงปริมาณการสูบน้ำในปีต่อผลิต โฉนด 1 ในช่วงปี ค.ศ.1981-1998

ZONE 1 WELLFIELD MONTHLY ABSTRACTIONS IN MCM : 1981-1998													
Year	Jan.	Feb.	Mar.	Apr.	May.	Jun.	Jul.	Aug.	Sep.	Oct.	Nov.	Dec.	Annual Total
1981	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
1982	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
1983	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.001	0.003	0.008	0.030	0.042
1984	0.056	0.245	0.349	0.357	0.260	0.318	0.741	0.901	0.242	0.009	0.027	0.054	3.505
1985	0.626	0.873	0.999	0.949	0.067	0.220	0.387	0.380	0.146	0.027	0.023	0.024	4.721
1986	0.033	0.083	0.190	0.212	0.023	0.066	0.248	0.317	0.064	0.029	0.126	0.030	1.421
1987	0.235	0.272	0.509	0.349	0.390	0.106	0.746	0.461	0.029	0.022	0.039	0.018	3.176
1988	0.147	0.893	1.312	1.302	0.173	0.241	0.399	0.413	0.310	0.038	0.139	0.256	5.623
1989	0.504	0.817	1.377	1.335	0.719	0.214	0.591	0.694	0.216	0.085	0.305	0.466	7.323
1990	1.063	1.378	1.500	1.049	0.466	0.353	0.701	1.193	0.596	0.822	0.906	1.611	11.638
1991	2.361	2.359	1.684	0.764	1.138	0.749	1.790	0.736	0.438	0.081	1.777	1.746	15.623
1992	3.384	3.172	2.079	0.519	1.308	1.572	2.153	0.638	0.898	0.253	0.868	1.339	18.183
1993	2.570	2.851	2.117	0.332	0.437	0.922	1.429	1.330	0.303	0.775	1.950	1.969	16.985
1994	2.520	2.414	1.635	0.216	0.407	0.102	0.561	0.386	0.071	0.425	0.831	1.827	11.395
1995	2.536	2.395	1.414	0.415	0.237	0.573	0.725	0.052	0.010	0.055	0.190	1.286	9.888
1996	1.958	1.660	1.228	0.190	0.156	0.501	1.186	0.366	0.106	0.123	0.197	1.324	8.995
1997	2.008	2.019	1.077	0.235	0.540	1.253	1.445	0.447	0.306	0.501	0.833	1.847	12.511
1998	1.912	1.916	1.742	0.707	0.974	2.163	1.094	0.704	0.683	0.952	0.677	1.472	14.996
Mean	1.461	1.556	1.281	0.595	0.486	0.624	0.946	0.601	0.295	0.280	0.593	1.018	9.732

ที่มา : โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาท่อไดนส์โซ่ทัย

รูปที่ 3 กราฟแสดงปริมาณการสูบน้ำในปีผลิตโซน 1 ในช่วงปี ค.ศ. 1981-1998

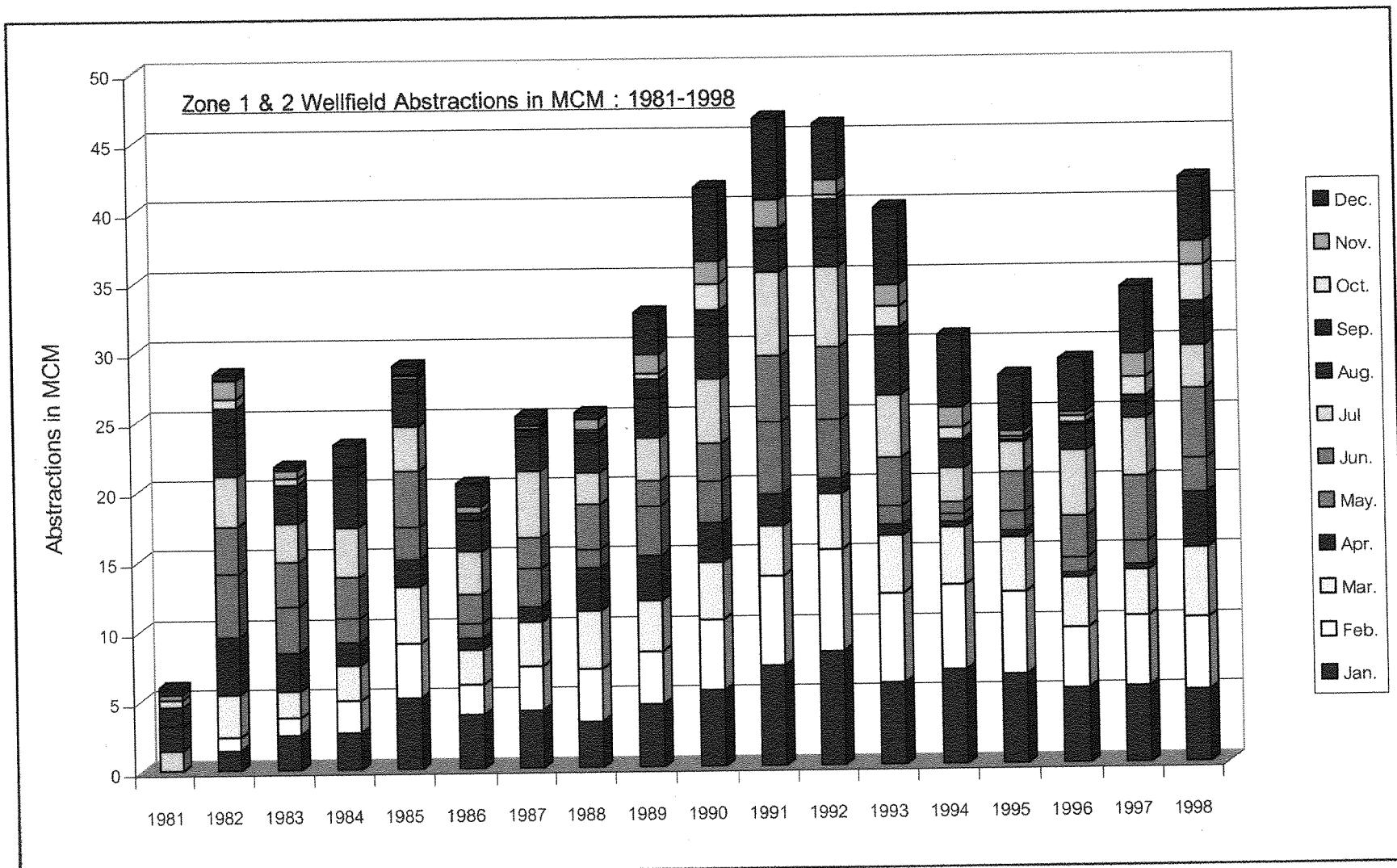
ตารางที่ 3 แสดงปริมาณการสูบน้ำในบ่อผลิต โซน 1 และ โซน 2 ในช่วงปี ค.ศ.1981-1998

ZONE 1 & 2 WELLFIELD MONTHLY ABSTRACTIONS IN MCM : 1981-1998

๑๐

Year	Jan.	Feb.	Mar.	Apr.	May.	Jun.	Jul.	Aug.	Sep.	Oct.	Nov.	Dec.	Annual Total
1981	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	1.457	1.758	1.321	0.548	0.398	0.459	5.941
1982	1.449	0.938	3.053	4.115	4.516	3.387	3.610	2.847	2.071	0.650	1.336	0.413	28.385
1983	2.516	1.238	1.895	2.722	3.353	3.166	2.758	2.235	0.542	0.457	0.570	0.238	21.690
1984	2.655	2.275	2.560	1.635	1.683	2.957	3.582	3.637	0.686	0.009	0.031	1.519	23.229
1985	5.125	3.865	4.052	1.984	2.292	4.013	3.197	2.496	0.963	0.239	0.102	0.585	28.913
1986	3.838	2.179	2.507	0.860	1.032	2.046	3.053	2.252	0.493	0.066	0.446	1.631	20.403
1987	4.104	3.167	3.207	1.082	2.736	2.165	4.809	2.445	0.406	0.140	0.212	0.736	25.209
1988	3.283	3.743	4.209	3.054	1.301	3.236	2.273	2.137	0.764	0.160	0.798	0.478	25.436
1989	4.493	3.764	3.684	3.143	3.615	1.762	3.106	2.827	1.388	0.432	1.352	2.983	32.549
1990	5.463	5.062	4.086	2.825	2.971	2.714	4.646	3.826	1.107	1.900	1.609	5.261	41.470
1991	7.159	6.409	3.582	2.284	5.171	4.760	6.009	2.230	0.847	0.091	1.972	5.882	46.396
1992	8.149	7.273	4.020	1.098	4.227	5.224	5.709	2.069	2.771	0.297	1.091	4.019	45.947
1993	5.849	6.416	4.145	0.731	1.382	3.464	4.496	4.308	0.526	1.525	1.549	5.517	39.908
1994	6.769	6.058	4.108	0.389	0.567	0.853	2.419	1.824	0.234	0.854	1.485	5.185	30.745
1995	6.381	5.893	3.893	0.491	1.349	2.857	2.141	0.125	0.037	0.209	0.406	4.059	27.841
1996	5.386	4.324	3.543	0.346	1.088	2.988	4.666	1.789	0.231	0.487	0.348	3.767	28.963
1997	5.500	5.020	3.236	0.371	1.664	4.699	4.205	1.095	0.489	1.321	1.700	4.782	34.082
1998	5.159	5.163	4.989	3.954	2.425	5.070	3.078	1.907	1.226	2.603	1.706	4.581	41.861
Mean	4.899	4.282	3.575	1.828	2.434	3.257	3.750	2.356	0.869	0.673	0.983	3.037	31.943

ที่มา : โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาน้ำดื่มสุขาภิบาล

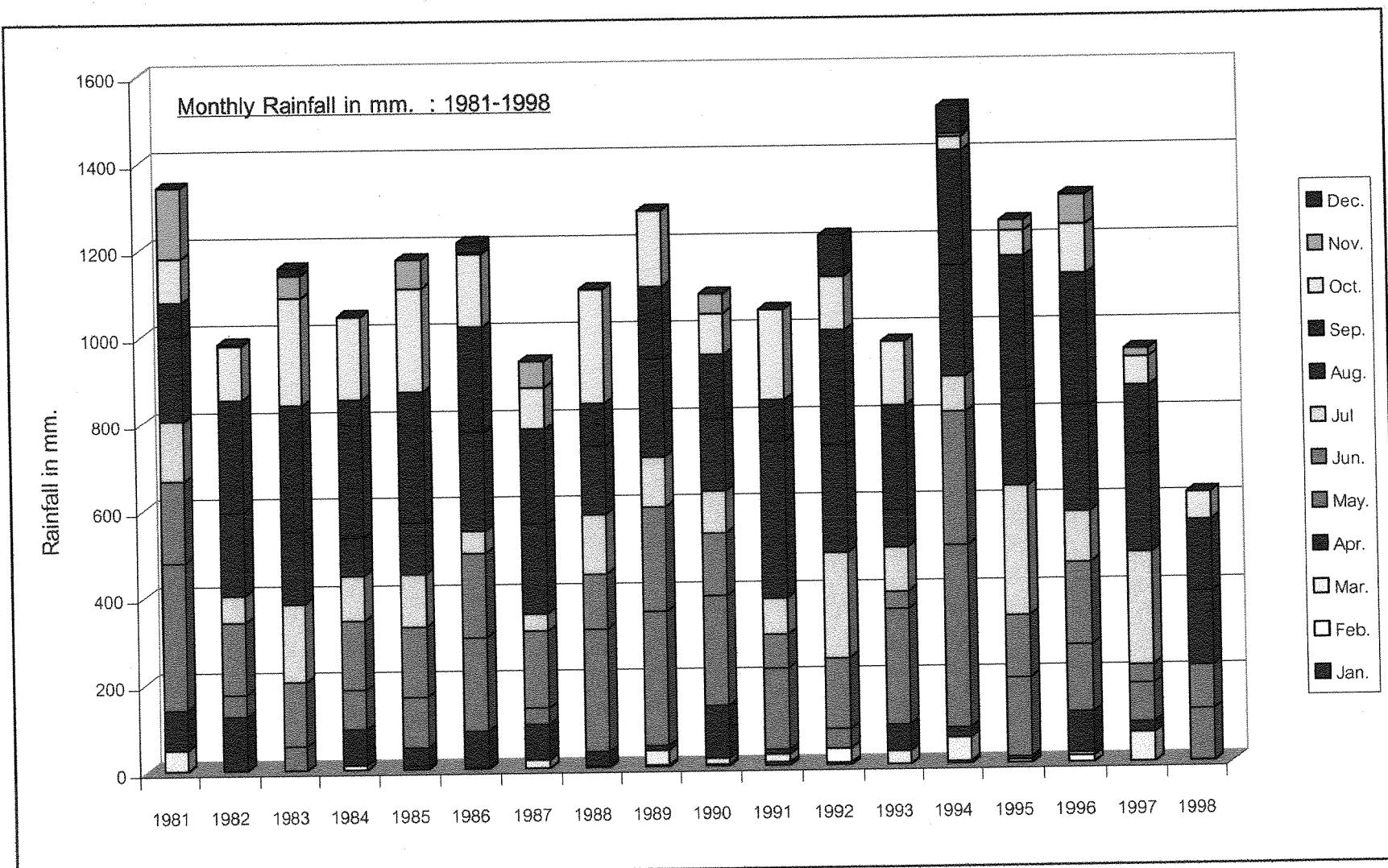

รูปที่ 4 กราฟแสดงปริมาณการสูบน้ำในบ่อผลิตโซน 1 และโซน 2 ในช่วงปี ค.ศ. 1981-1998

ตารางที่ 4 แสดงปริมาณน้ำฝน ในช่วงปี ค.ศ.1981-1998

MONTHLY RAINFALL [1981 - 1998]													Location : Si Samrong
Year	Jan.	Feb.	Mar.	Apr.	May.	Jun.	Jul	Aug.	Sep.	Oct.	Nov.	Dec.	Annual Total
1981	0.00	0.30	48.70	91.40	338.30	188.10	138.50	194.50	78.50	100.90	162.90	0.10	1342.20
1982	0.00	0.00	1.00	123.60	51.20	165.00	61.70	192.30	258.70	124.30	3.70	0.80	982.30
1983	0.30	0.00	0.00	0.00	55.10	147.60	180.80	164.40	291.20	248.10	51.20	16.20	1154.90
1984	0.10	10.90	0.00	82.70	90.10	159.90	103.30	86.70	318.00	191.30	0.00	0.00	1043.00
1985	7.10	0.40	0.90	42.60	115.10	161.20	121.90	117.10	302.80	237.60	65.20	0.00	1171.90
1986	0.00	3.60	0.00	83.70	214.80	194.30	50.90	226.60	242.50	167.70	3.90	22.40	1210.40
1987	0.00	0.00	18.70	82.60	37.60	176.20	40.70	205.60	217.40	97.50	60.90	0.00	937.20
1988	0.00	2.90	1.20	33.00	282.60	124.40	138.70	157.10	97.70	262.70	0.70	0.00	1101.00
1989	3.80	0.00	35.50	9.00	308.40	240.80	114.90	226.40	166.20	174.30	0.00	0.00	1279.30
1990	2.30	2.00	13.80	120.50	253.20	144.10	96.50	167.00	147.40	94.90	45.20	0.00	1086.90
1991	7.10	0.00	19.60	9.60	188.30	77.00	84.00	359.60	96.00	207.70	0.10	1.00	1050.00
1992	5.00	34.10	0.00	0.00	43.60	162.40	243.60	245.00	267.50	123.40	1.00	93.90	1219.50
1993	0.00	0.10	31.80	60.80	264.70	39.90	102.60	84.40	241.70	146.60	0.00	0.00	972.60
1994	0.00	6.20	55.20	21.70	418.60	308.50	82.20	254.70	264.60	31.40	5.60	63.00	1511.70
1995	0.00	0.00	7.80	7.00	181.90	142.90	297.60	221.90	307.40	57.60	23.80	0.00	1247.90
1996	0.00	15.70	7.30	93.00	154.90	189.20	117.60	243.20	304.40	112.20	69.10	0.10	1306.70
1997	0.30	0.00	67.00	24.60	87.90	42.90	259.80	224.80	158.80	64.90	19.40	0.00	950.40
1998	0.20	0.00	2.00	0.00	117.40	101.10	0.00	168.60	164.50	64.60	0.00	0.00	618.40
Mean	1.46	4.23	17.25	49.21	177.98	153.64	124.18	196.66	218.07	139.32	28.48	10.97	1121.46

ที่มา : ฝ่ายวิเคราะห์และประมาณผลสัตติ สำนักอุทกิจฯ และบริหารน้ำ

รูปที่ 5 กราฟแสดงปริมาณน้ำฝนในช่วงปี ค.ศ. 1981-1998

2. การจัดเก็บและรวมรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้สำหรับการศึกษารูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาล ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก จำเป็นต้องใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการจัดเก็บและรวมรวมอย่างเป็นระบบที่ดี และอยู่ในรูปแบบที่พร้อมสำหรับการนำไปประมวลผล โดยแบ่งตามลักษณะของข้อมูลได้ 2 แบบ คือ ข้อมูลการจัดทำรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ และข้อมูลที่ได้จากการติดตามตรวจวัดอย่างต่อเนื่องในภาคสนาม ดังนี้

ข้อมูลการจัดทำรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาล ประกอบด้วยข้อมูลหลายแบบ ได้แก่

1. ข้อมูลปริมาณการสูบน้ำรายเดือน (Abstractions) ของป้อนผลิตในโซน 1 และโซน 2 ได้รับรายงานข้อมูลจากโครงการฟาร์มฟาร์ม สำหรับวันน้ำและบำรุงรักษา ได้ดินสูญเสีย
2. ข้อมูลปริมาณน้ำฝนรายวันและรายเดือน บริเวณสถานีวัดปริมาณน้ำฝนอากาศ เกษตร อำเภอศรีสาโง จังหวัดสุโขทัย ได้รับการอนุเคราะห์ข้อมูลจาก ฝ่าย วิเคราะห์และประมวลผลสถิติ สำนักอุทกวิทยาและบริหารน้ำ
3. ข้อมูลทางชลศาสตร์ของชั้นทินอุ่มน้ำ ข้อมูลทางชลศาสตร์ของชั้นทินที่บ้าน อัตราการระเหยของน้ำจากน้ำผิวดินและพืช ข้อมูลความสัมพันธ์ของแม่น้ำกับแหล่งน้ำบาดาล และ ข้อมูลของการจำแนกต้นสำหรับการเพาะปลูกพืชชนิดต่าง ๆ ตลอดจนข้อมูล Nodes ของป้อนบาดาล ที่ใช้ในการจัดทำรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาล ซึ่งจัดทำโดย บริษัทที่ปรึกษา H.H.P.
4. ข้อมูลทางด้านธรณีวิทยา ได้จากการทัวร์พยากรณ์

ข้อมูลการวัดระดับน้ำในบ่อสังเกตการณ์ ข้อมูลที่ได้จากการติดตามตรวจวัดอย่างต่อเนื่อง เป็นข้อมูลระดับน้ำในบ่อสังเกตการณ์ในบริเวณโครงการและพื้นที่ใกล้เคียง ซึ่งดำเนินการวัดในภาคสนามโดยเจ้าหน้าที่ของงานสำรวจน้ำบาดาลเพื่อการแปลงแปลง 2 ฝ่ายสำรวจน้ำบาดาลเพื่อการแปลงแปลง สำนักสำรวจด้านวิศวกรรมและธรณีวิทยา

3. การปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์

เนื่องจากมีข้อมูลเพิ่มมากขึ้นคือ ตั้งแต่ปีค.ศ.1981-1998 จึงทำการปรับ (Recalibration) รูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลขึ้นใหม่ แต่ยังคงใช้ตัวแปรทางชลศาสตร์เดิม จากการปรับครั้งสุดท้าย (H.H.P.1991) รูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลขึ้น เป็นชนิด Numerical Model ใช้วิธีการคำนวณแบบ Finite-difference และใช้ Line Successive Over-Relaxation Technique เข้าช่วยในการแก้สมการ ซึ่งเป็นการประมาณค่าของ Partial differential equation ของสมการการไหลของน้ำบาดาลแบบ 2 มิติของชั้นพื้นอุ่มน้ำชนิดไม่คงที่ (Non-steady state) โดยใช้ Laplace equation ดังนี้

$$\frac{d^2h}{dx^2} + \frac{d^2h}{dy^2} = S \cdot \frac{dh}{dt}$$

h = ความดันของระดับน้ำ (piezometric head)

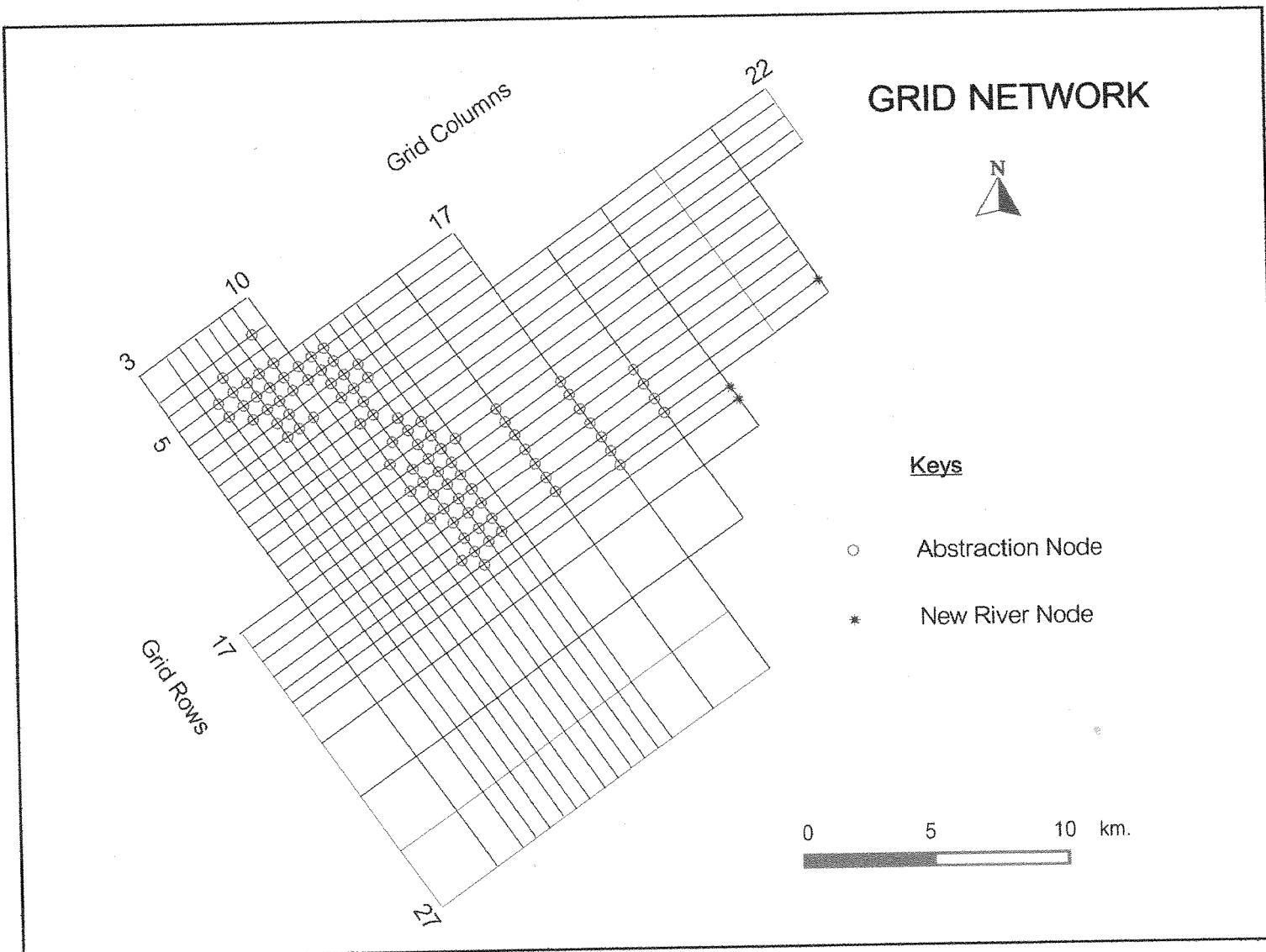
x = ระยะทางการไหลของน้ำในแนวแกน x

y = ระยะทางการไหลของน้ำในแนวแกน y

S = ค่าสัมประสิทธิ์ของการเก็บกักน้ำ

t = เวลา

วิธีการแก้สมการใช้ matrix โดยทางตรงและทำซ้ำ (iterative) ซึ่งการคำนวนโดยวิธี Finite-difference เป็นวิธีการคำนวนหรือประมาณค่าสมการ differential equation โดยอาศัย หลักการแบ่งพื้นที่เป็น grid และวิเคราะห์การไหลของน้ำในแต่ละ grid และของ grid ข้างเคียง พื้นที่โครงการ มีทั้งหมด 1,575 ตารางกิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่โซน 1 และโซน 2 โดยกำหนดให้ Boundary Conditions ทางด้านทิศเหนือและทิศตะวันตกเป็นแบบ No flow boundary ทิศตะวันออกเป็นแบบ Recharge boundary และทิศใต้เป็น Constant หรือ Fixed head boundary มีพื้นที่โซน 1 และโซน 2 เป็นเป้าหมายหลักและเป็นบริเวณที่มีปอนดาลจำนวนมาก grid ในบริเวณนี้จึงมีขนาดเล็กที่สุด คือ 1.5×1.5 ตารางกิโลเมตร ส่วนบริเวณอื่น grid มีขนาด 5×5 ตารางกิโลเมตร ใน Grid network กำหนด Node point เป็นแบบ Mesh centered โดยให้ node แต่ละจุดแทนจำนวนปอนดาลที่ครอบคลุมถึงอาจมีมากกว่าหนึ่งปอนดาลก็ได้ หรืออาจไม่มีปอนดาลอยู่แต่ใช้จำนวนการไหลของน้ำบาดาล มีทั้งหมด 368 nodes (ดูแผนที่ Grid Network รูปที่ 6)

รูปที่ 6 แผนที่ Grid Network รูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาล โครงการน้ำให้ดินสุไหทัย (H.H.P., 1991)

ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาล ได้แก่ ข้อมูลทางด้านธรณีวิทยา ข้อมูลคุณสมบัติเฉพาะของชั้นหินอุ่มน้ำ ข้อมูลการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำในปัจจุบัน ข้อมูลปริมาณการสูบน้ำบาดาล ข้อมูลปริมาณน้ำฝน เป็นต้น ถ้าข้อมูลเหล่านี้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ผลที่ได้ก็จะใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริงในธรรมชาติมากที่สุด

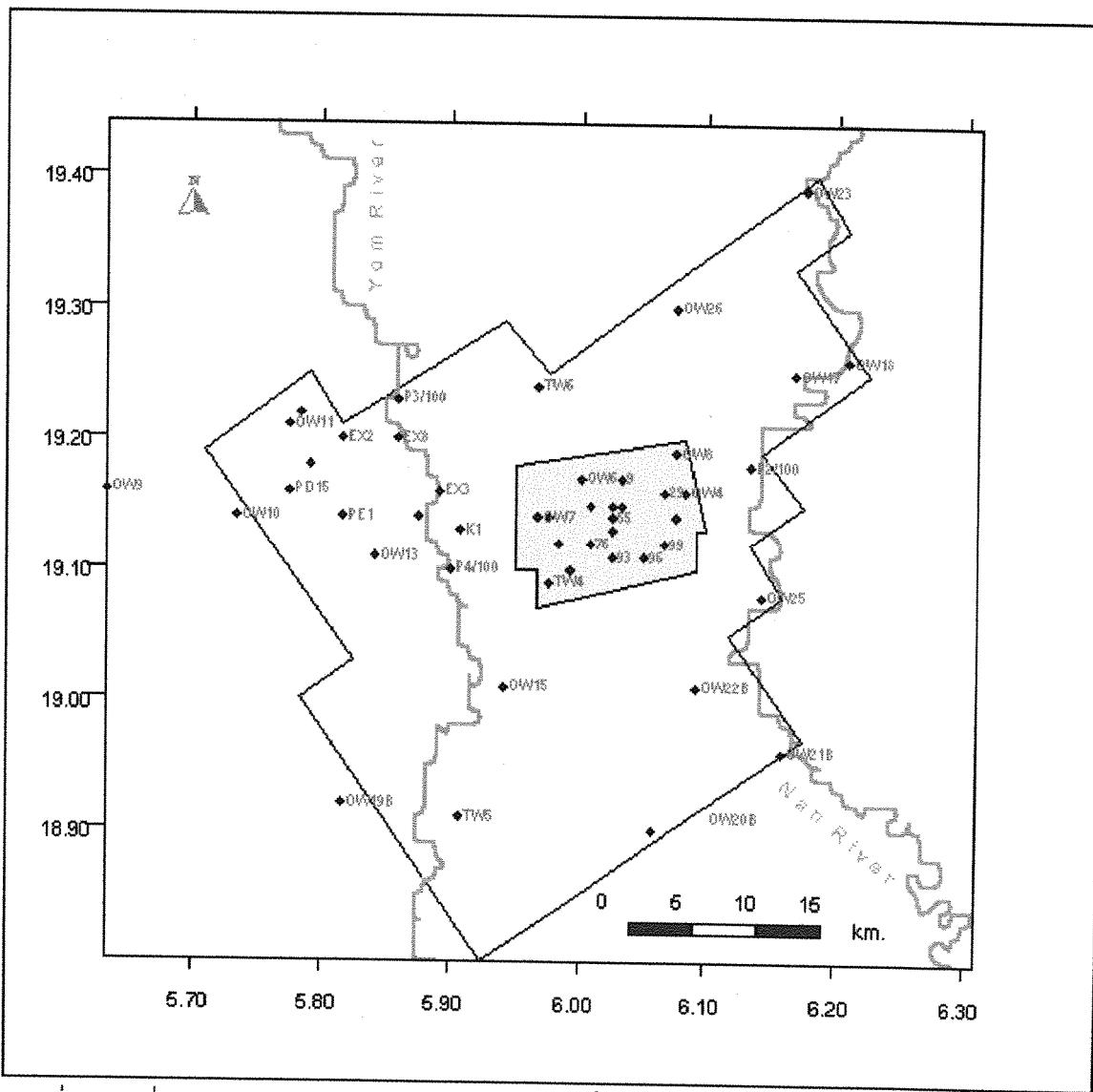
การปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลในครั้งนี้ ให้ข้อมูลดังกล่าว ข้างต้นของช่วงปี ค.ศ.1981-1998 ผลที่ได้สามารถนำเสนอในรูปแบบต่าง ๆ เช่น Piezometric Surface ดูรูปที่ ก.1 - ก.9 ในภาคผนวก ก และ Drawdown Surface ดูรูปที่ ข.1 - ข.6 ในภาคผนวก ข ซึ่งเป็นข้อมูลต้นแบบของการวิเคราะห์และเปรียบเทียบในขั้นตอนต่อไป

4. การนำเสนอข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในโครงการน้ำใต้ดินสุไหทัย ได้กระทำอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบตั้งแต่ปี ค.ศ.1981-1998 ทั้งที่เป็นข้อมูลทางด้านอุทกธรณ์วิทยาในสภาพจริงที่ได้จากการติดตามตรวจวัดระดับน้ำในบ่อสังเกตการณ์บิริเวนพื้นที่โครงการและใกล้เคียง (ดูแผนที่ตำแหน่งบ่อสังเกตการณ์ รูปที่ 7) และข้อมูลที่ได้จากการคำนวณด้วยรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาล ที่ทำการปรับปรุงใหม่ในครั้งนี้ เพื่อให้สามารถเข้าใจถึงสภาพของแหล่งน้ำได้ดีขึ้น จึงได้มีการนำเอาข้อมูลดังกล่าวมาประมวลผลและนำเสนอเป็นสองรูปแบบ ดังนี้

4.1 การนำเสนอในรูปแบบกราฟระดับน้ำ (Hydrographs) เป็นกราฟแสดงระดับน้ำอย่างต่อเนื่องกัน ตั้งแต่ปี ค.ศ.1981-1998 ประกอบด้วยกราฟระดับน้ำ 2 ลักษณะ คือ กราฟเรืองแสงแสดงระดับน้ำจำลอง (Simulated Model Hydrographs) ที่ได้จากการคำนวณด้วยรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาล ซึ่งนำมา Plot ไว้รวมกันกับกราฟแสดงสัญลักษณ์ของระดับน้ำจริง (Observed Hydrographs) ที่วัดได้จากบ่อสังเกตการณ์ จำนวน 25 บ่อ โดย Plot ค่าระดับน้ำของบ่อ cada ใบแทนตั้ง ซึ่งแสดงค่าของระดับน้ำ (Water Level) มีหน่วยเป็นเมตร เหนือระดับน้ำทะเล (masl) ส่วนในแนวนอน แสดงระยะเวลาต่อเนื่องกัน (Time) ตั้งแต่ปี ค.ศ.1981-1998 โดยใช้โปรแกรม PLOTHYD ในกระบวนการประมวลผลข้อมูล กราฟดังกล่าวแสดงลักษณะการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำในแต่ละช่วงเวลาของปีนั้น ๆ ต่อเนื่องกันไป และนอกจากนี้ยังได้ทำกราฟแท่งของปริมาณการสูบน้ำในโคน 1 และโคน 2 หรือ กราฟแท่งของปริมาณน้ำฝนมาแสดงประกอบด้วย ทำให้สามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์เบริยบเทียบกันได้อย่างดี นอกจากนี้ยังได้ทำกราฟแสดงระดับน้ำในบ่อสังเกตการณ์ใกล้แม่น้ำยมและแม่น้ำน่าน เพื่อศึกษาลักษณะการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำที่อาจเป็นผลเนื่องมาจากมีน้ำจากแม่น้ำไหลเข้ามาเพิ่มเติมน้ำให้กับบ่อ cada ในบริเวณนี้อีกด้วย ดูรูปที่ ค.1 - ค. 9 ในภาคผนวก ค.

4.2 การนำเสนอในรูปแบบแผนที่ระดับน้ำ (Piezometric Maps) เป็นแผนที่แสดงระดับน้ำจำลอง (Simulated Aquifer Piezometric Levels) และระดับน้ำลด (Drawdown Surface) ของ nodes ต่างๆ จำนวน 368 nodes ที่ได้จากการคำนวณด้วยรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาล กับแผนที่แสดงระดับน้ำจริง (Aquifer Piezometric Levels) ที่วัดได้จากบ่อสังเกตการณ์จำนวนประมาณ 50 บ่อ ในช่วงระยะเวลาต่าง ๆ ได้แก่ สัปดาห์ที่ 26, 39 และ 52 ของปี ค.ศ.1986, 1991 และ 1998 ของป้อ cada บิริเวนต่าง ๆ ในพื้นที่โครงการ โดยทำเป็น

รูปที่ 7 แผนที่แสดงตำแหน่งบ่อสังเกตการณ์ โครงการน้ำสำรองสุขาทัย

แผนที่ 2 มิติ และ 3 มิติ ซึ่งใช้โปรแกรม PLOTCNT ร่วมกับโปรแกรม SURFER for windows ทำให้สามารถพิจารณาการเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นผิว (Surface) ของระดับน้ำ ตลอดจนการเคลื่อนไหวของน้ำบาดาลของบริเวณต่าง ๆ ในแต่ละช่วงระยะเวลาได้อย่างชัดเจน สามารถใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำจำลองว่ามีความสอดคล้องใกล้เคียงกัน กับระดับน้ำจริงมากน้อยเพียงใดได้เป็นอย่างดี ศูนย์ในภาคผนวก ง. และภาคผนวก จ.

5. การวิเคราะห์ข้อมูลระดับน้ำ

การวิเคราะห์ข้อมูลระดับน้ำ เป็นการศึกษาลักษณะการเปลี่ยนแปลงของระดับที่ได้จากรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาล และข้อมูลระดับน้ำ ที่ได้จากการติดตามตรวจสอบในภาคสนาม โดยจะทำการวิเคราะห์ตามรูปแบบการนำเสนอข้อมูลเป็นแผนที่ระดับน้ำ ตลอดจนการเคลื่อนไหวของน้ำบาดาลในช่วงเวลาต่าง ๆ แบ่งข้อมูลออกเป็น 2 แบบ ดังนี้

5.1 การวิเคราะห์แผนที่ระดับน้ำจำลอง เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลระดับน้ำที่ได้จากการปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลครั้งใหม่ และเพื่อความสะดวกในการพิจารณาจึงประยุกต์ใช้โปรแกรม SURFER for Windows ร่วมกับโปรแกรม PLOTCONT ในทำการแผนที่ระดับน้ำจำลอง มีทั้งภาพ 2 มิติ และ 3 มิติ แบ่งการวิเคราะห์ได้ดังนี้

5.1.1 แผนที่ 2 มิติของระดับน้ำจำลอง ประกอบด้วยแผนที่ระดับน้ำจำลองของสปดาห์ที่ 26, 39 และ 52 ในปี ค.ศ. 1981, 1986, 1991 และ 1998 ดูรูปที่ ง.1 - ง.9 ภาคผนวก ง

จากแผนที่ตั้งกล่าวแสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำตั้งแต่ ปีแรกเริ่ม คือ ปี ค.ศ. 1981 สปดาห์ที่ 26 ซึ่งมีการสูบน้ำในบริเวณนี้เพียง 5.941 ล้านลูกบาศก์เมตร ระดับน้ำจำลองในบริเวณโซน 2 เปลี่ยนไป 46 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล และบริเวณโซน 1 ประมาณ 48-62 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ส่วนในสปดาห์ที่ 52 มีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย แต่หลังจากนั้นตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1983-1985 มีการสูบน้ำในบ่อผลิตทั้ง 2 โซนเฉลี่ยประมาณ 25.554 ล้านลูกบาศก์เมตร และเมื่อศึกษาระดับน้ำในปี ค.ศ. 1986 สปดาห์ที่ 26 พบร่วมกับระดับน้ำจำลองในบริเวณโซน 2 มีค่าระหว่าง 40-44 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลและบริเวณโซน 1 ประมาณ 44-60 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ในปีต่อ ๆ มา มีการสูบน้ำเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ และหลังจากที่มีการสูบน้ำครบ 204 ปี มีการสูบน้ำปริมาณมากในปี ค.ศ. 1991 สปดาห์ที่ 26 ซึ่งเป็นช่วงฤดูร้อน ปรากฏว่าระดับน้ำจำลองลดลงมาก โดยเฉพาะในบริเวณโซน 2 มีค่าระหว่าง 34-40 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ส่วนบริเวณโซน 1 ประมาณ 42-60 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล มีการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำจำลองลดลงมากที่สุดบริเวณตอนกลางของโซน 2 และอัตราการเปลี่ยนแปลงค่อย ๆ ลดลงในบริเวณตัดกอกไปโดยรอบต่อมามาในช่วงฤดูฝน ซึ่งเป็นเดือนกันยายน ของปี ค.ศ. 1991 มีฝนตกปริมาณมาก ระดับน้ำจำลองในบริเวณโซน 2 มีค่าสูงขึ้น คือ มีค่าระหว่าง 42-44 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล และในช่วงฤดูหนาวเดือนธันวาคม สปดาห์ที่ 52 ของปี ค.ศ. 1991 พบร่วมกับระดับน้ำจำลองลดลงไปอีกโดยเฉพาะในบริเวณโซน 2 มีค่าระหว่าง 34-41 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ส่วนบริเวณโซน 1

ประมาณ 41-60 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล สำนักวิเคราะห์ดับน้ำจำกัดของปี ค.ศ. 1998 สัปดาห์ที่ 26 และ 52 พบว่าระดับน้ำจำกัดของมีค่าใกล้เคียงกัน คือ ระดับน้ำจำกัดในบริเวณโซน 2 มีค่าระหว่าง 36-41 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ส่วนบริเวณโซน 1 ประมาณ 41-60 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ระดับน้ำสูงกว่าปี ค.ศ. 1991 ในช่วงเดียวกัน เฉลี่ยประมาณ 2 เมตร ทั้งนี้เนื่องจากในปี ค.ศ. 1998 มีการสูบน้ำอย่างกว่าปี ค.ศ. 1991 ประมาณ 4.54 ล้านลูกบาศก์เมตร

5.1.2 แผนที่ 3 มิติของระดับน้ำจำกัดของปี ค.ศ. 1981, 1986, 1991 และ 1998 ดูรูปที่ ง.10 - ง.18 ภาคผนวก ง

จากแผนที่ 3 มิติ แสดงให้เห็นการเคลื่อนไหวของน้ำบาดาลว่ามีพื้นที่ทางทิศใต้และตะวันออกเฉียงใต้สามารถมองเห็นสภาพพื้นผิวของระดับน้ำจำกัดของได้อย่างชัดเจน เช่น กัน ภาพ 3 มิติของระดับน้ำจำกัดของในช่วงฤดูต่าง ๆ ของแต่ละปี แสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นผิวบริเวณต่าง ๆ ได้ชัดเจนมากขึ้น โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำบริเวณพื้นที่โซน 2 ในปีแรกเริ่มปี ค.ศ. 1981 เปรียบเทียบกับปี ค.ศ. 1991 และ 1998 สัปดาห์ที่ 26 จะเห็นระดับน้ำลดลงไปมากลักษณะเหมือนแผ่นดินถล่มลงมา ซึ่งแสดงสภาพให้เห็นว่ามีน้ำไหลลงเก็บกักลดลงไปจากเดิมมากและปริมาณการสูบน้ำมีผลโดยตรงต่อระดับน้ำจำกัดของในบริเวณต่าง ๆ โดยเฉพาะบริเวณบ่อผลิตในโซน 1 และโซน 2

5.1.3 แผนที่ระดับน้ำลัด ประจำบ่อผลิต ประจำบ่อผลิตที่ระดับน้ำลดของสัปดาห์ที่ 26, 39 และ 52 ในปี ค.ศ. 1991 และ 1998 เปรียบเทียบกับระดับน้ำจำกัดของปีแรกเริ่มสัปดาห์ที่ 26 ปี ค.ศ. 1981 ดูรูปที่ ง.19 - ง.24 ภาคผนวก ง

จากระดับน้ำจำกัดของ สัปดาห์ที่ 26 ปี ค.ศ. 1981 บริเวณโซน 2 มีค่าประมาณ 46 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลและบริเวณโซน 1 ประมาณ 46-48 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ต่อมะระดับน้ำจำกัดของมีการเปลี่ยนแปลงไปเป็นอยู่กับปัจจัยหลัก 2 ประการ คือ ปริมาณการสูบและปริมาณน้ำฝน ในแต่ละปีมีความแตกต่างกัน กล่าวคือถ้าปริมาณการสูบน้ำมากกว่าปริมาณน้ำที่เพิ่มเติมให้กับแหล่งเก็บกัก ซึ่งส่วนมากได้จากน้ำฝน เป็นผลให้ระดับน้ำลดลง แผนที่ระดับน้ำลดสามารถนำไปใช้ในการวางแผนการจัดการให้น้ำในอนาคตได้เป็นอย่างดี เช่น การวางแผนด้วยเครื่องสูบน้ำที่เหมาะสม หรือการจัดการให้น้ำให้เหมาะสมและสอดคล้องกับการปลูกพืช เป็นต้น จากการศึกษาระดับน้ำลดในช่วงฤดูร้อน คือ สัปดาห์ที่ 26 ของปี ค.ศ. 1991 ซึ่งมีการสูบน้ำคร่าว 204 บ่อ พบว่าระดับน้ำลดลงจากปีแรกเริ่มมากประมาณ 6-12 เมตร โดยมีอัตราการลดมากที่สุด คือ 12 เมตรในบริเวณตอนกลางของพื้นที่โซน 2 และอัตราการลดค่อย ๆ น้อยลงเรื่อย ๆ ในบริเวณถัดจากแม่น้ำโดยรอบ คือในรอบนอกลดลงประมาณ 6 เมตร ส่วนบริเวณโซน 1 ที่อยู่ติดกับโซน 2 ระดับน้ำลด

ประมาณ 6 เมตร และอัตราการลดค่อยๆ น้อยลงเรื่อยๆ ในบริเวณถัดออกมายังด้านตะวันตก คือ มีระดับน้ำลดต่ำสุดประมาณ 2 เมตร ต่อมากว่างฤกษ์ฝน คือ สัปดาห์ที่ 39 ของปี ค.ศ. 1991 ระดับน้ำลดมีค่าน้อยกว่าช่วงฤกษ์ร้อน และบริเวณโขน 1 ที่อยู่ใกล้แม่น้ำยมและอยู่ติดโขน 2 มีอัตราการลดสูงกว่าบริเวณอื่น คือมีระดับน้ำลดสูงสุดประมาณ 5 เมตร และอัตราการลดค่อยๆ น้อยลงเรื่อยๆ ในบริเวณถัดออกมายโดยรอบ ถึงแม้ว่าจะเป็นฤกษ์ฝน ซึ่งแหล่งน้ำบาดาลได้รับน้ำเพิ่มเติม แต่ระดับน้ำยังลดลงจากปีแรกเริ่มซึ่งเป็นช่วงฤกษ์ร้อนอยู่ประมาณ 1-5 เมตร แสดงว่าสภาพสมดุลย์ของแหล่งน้ำบาดาลเปลี่ยนแปลงไป น้ำในแหล่งเก็บกักถูกนำเข้ามาใช้มากกว่าปริมาณน้ำที่เข้ามาเพิ่มเติม ระดับน้ำจึงลดลงมากกว่าเดิม และในช่วงฤกษ์หนาว คือสัปดาห์ที่ 52 ของปี ค.ศ. 1991 ลักษณะและอัตราการลดโดยทั่วไปใกล้เคียงกับช่วงฤกษ์ร้อน คือ ระดับน้ำลดลงจากปีแรกเริ่มมากประมาณ 5-11 เมตร โดยมีอัตราการลดมากที่สุด คือ 11 เมตรในบริเวณตอนกลางของพื้นที่โขน 2 และอัตราการลดค่อยๆ น้อยลงเรื่อยๆ ในบริเวณถัดออกมายโดยรอบ คือในรอบนอกลดลงประมาณ 5 เมตร ส่วนบริเวณโขน 1 ที่อยู่ติดกับโขน 2 ระดับน้ำลดประมาณ 5 เมตร และอัตราการลดค่อยๆ น้อยลงเรื่อยๆ ในบริเวณถัดออกมายังด้านตะวันตก คือ มีระดับน้ำลดต่ำสุดประมาณ 1 เมตร และเมื่อการลดปริมาณการระบายน้ำลงในปีต่อๆ มาจนถึงสัปดาห์ที่ 26 ของปี ค.ศ. 1998 ผลปรากฏว่าระดับน้ำลดมีค่าน้อยลง คือ ระดับน้ำต่ำกว่าจากปีแรกเริ่มประมาณ 2-9 เมตร โดยมีอัตราการลดมากที่สุด คือ 9 เมตรในบริเวณตอนกลางของพื้นที่โขน 2 และอัตราการลดค่อยๆ น้อยลงเรื่อยๆ ในบริเวณถัดออกมายโดยรอบ คือในรอบนอกลดลงประมาณ 5 เมตร ส่วนบริเวณโขน 1 ที่อยู่ติดกับโขน 2 ระดับน้ำลดประมาณ 5 เมตร และอัตราการลดค่อยๆ น้อยลงเรื่อยๆ ในบริเวณถัดออกมายังด้านตะวันตก คือ มีระดับน้ำลดต่ำสุดประมาณ 2 เมตร ต่อมากว่างฤกษ์ฝน คือ สัปดาห์ที่ 39 ของปี ค.ศ. 1998 ระดับน้ำลดมีค่าน้อยกว่าช่วงฤกษ์ร้อน และบริเวณโขน 1 ที่อยู่ใกล้แม่น้ำยมจนถึงทางด้านตะวันตกของโขน 2 มีอัตราการลดสูงกว่าบริเวณอื่น คือมีระดับน้ำลดสูงสุดประมาณ 3 เมตร และอัตราการลดค่อยๆ น้อยลงเรื่อยๆ ในบริเวณถัดออกมายโดยรอบ ถึงแม้ว่าจะเป็นฤกษ์ฝน ซึ่งแหล่งน้ำบาดาลได้รับน้ำเพิ่มเติม และมีการระบายน้ำลดลง แต่ระดับน้ำยังลดลงจากปีแรกเริ่มซึ่งเป็นช่วงฤกษ์ร้อนอยู่ประมาณ 1-3 เมตร แสดงว่าสภาพสมดุลย์ของแหล่งน้ำบาดาลเปลี่ยนแปลงไป น้ำในแหล่งเก็บกักถูกนำเข้ามาใช้มากกว่าปริมาณน้ำที่เข้ามาเพิ่มเติม ระดับน้ำจึงลดลง และต่อมามาในช่วงฤกษ์หนาว คือสัปดาห์ที่ 52 ของปี ค.ศ. 1998 ลักษณะและอัตราการลดโดยทั่วไปใกล้เคียงกับช่วงฤกษ์ร้อน คือ ระดับน้ำลดลงจากปีแรกเริ่มมากประมาณ 4-8 เมตร โดยมีอัตราการลดมากที่สุด คือ 8 เมตรในบริเวณตอนกลางของพื้นที่โขน 2 และอัตราการลดค่อยๆ น้อยลงเรื่อยๆ ในบริเวณถัดออกมายังด้านตะวันตก คือในรอบนอกลดลงประมาณ 4 เมตร ส่วนบริเวณโขน 1 ที่อยู่ติดกับโขน 2 ระดับน้ำลดประมาณ 4 เมตร และอัตราการลดค่อยๆ น้อยลงเรื่อยๆ ในบริเวณถัดออกมายังด้านตะวันตก คือ มีระดับน้ำลดต่ำสุดประมาณ 1 เมตร

5.2 การวิเคราะห์แผนที่ระดับน้ำจิ้ง เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลระดับน้ำที่ได้จากการติดตามตรวจวัดในป้องสังเกตภารณ์อย่างต่อเนื่อง (Monitoring) และเพื่อความสะดวกในการพิจารณาจึงประยุกต์ใช้โปรแกรม SURFER for Windows ร่วมกับโปรแกรม PLOTCONT ในการทำแผนที่ระดับน้ำจำลอง มีทั้งภาพ 2 มิติ และ 3 มิติ แบ่งการวิเคราะห์ได้ดังนี้

5.2.1 แผนที่ 2 มิติของระดับน้ำจิ้ง ประกอบด้วยแผนที่ระดับน้ำจิ้ง ของสัปดาห์ที่ 26, 39 และ 52 ในปี ค.ศ.1986,1991 และ 1998 ดูรูปที่ ๑.๑ - ๑.๗ ภาคผนวก ๑

จากแผนที่ระดับน้ำจิ้ง ของสัปดาห์ที่ 26 ในปี ค.ศ.1986 ซึ่งเป็นปีในช่วงระยะแรกที่มีข้อมูลค่อนข้างสมบูรณ์ พน้ำระดับน้ำในป้องสังเกตภารณ์บริเวณโซน 2 มีระดับน้ำ 42-44 เมตร เนื้อระดับน้ำทะเล ส่วนบริเวณโซน 1 ประมาณ 44-62 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ในขณะที่ก่อนช่วงนี้ประมาณ 5 ปี มีการระบุน้ำทั้ง 2 โซนเฉลี่ยประมาณ 24.524 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปีและปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1112.50 มิลลิเมตรต่อปี ในช่วงต่อมา มีการระบุน้ำปริมาณเพิ่มมากขึ้นและสูงที่สุดในปี ค.ศ. 1991 คือ ประมาณ 46.396 ล้านลูกบาศก์เมตร ปริมาณน้ำฝนประมาณ 1,050.00 มิลลิเมตร ตั้งนั้นเมื่อศึกษาระดับน้ำในปี ค.ศ. 1991 พบร่วางเดือนมิถุนายน ระดับน้ำในป้องสังเกตภารณ์บริเวณโซน 1 และโซน 2 มีการเปลี่ยนแปลงมาก คือระดับน้ำลดลงมาก บริเวณโซน 2 มีระดับน้ำอยู่ที่ 34-40 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล และบริเวณโซน 1 มีระดับน้ำอยู่ที่ 38-60 เมตร เนื้อระดับน้ำทะเล โดยมีอัตราการลดลงมากที่สุด คือ ระดับน้ำ 34 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลในบริเวณตอนกลางของพื้นที่โซน 2 และอัตราการลดลงค่อย ๆ น้อยลงเรื่อย ๆ ในบริเวณถัดออกมายอด รอบ คือในรอบนอกมีระดับน้ำ 40 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ส่วนบริเวณโซน 1 ที่อยู่ติดกับโซน 2 มีระดับน้ำ 38 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล และอัตราการลดลงค่อย ๆ น้อยลงเรื่อย ๆ ในบริเวณถัดออกมากทางด้านตะวันตก คือ มีระดับน้ำประมาณ 60 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ต่อมาในช่วงเดือนกันยายน ของปี ค.ศ. 1991 ซึ่งเป็นช่วงเดือนที่มีฝนตกเฉลี่ยมากที่สุดและมีการระบุน้ำในช่วงนี้ปริมาณน้อยมาก ปรากฏว่าในบริเวณต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำสูงขึ้น ระดับน้ำบริเวณโซน 2 สูงขึ้นเป็น 40-42 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล และบริเวณโซน 1 ระดับน้ำสูงขึ้นเป็น 42-62 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล แต่ต่อมาช่วงเดือนธันวาคม ซึ่งเป็นช่วงเดือนที่มีฝนตกน้อยมาก และมีการระบุน้ำในช่วงนี้ปริมาณมากขึ้น พบร่วางระดับน้ำลดลงไปอีก คือ บริเวณโซน 2 มีระดับน้ำอยู่ที่ 36-42 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล และบริเวณโซน 1 มีระดับน้ำอยู่ที่ 40-62 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล โดยมีอัตราการลดลงมากที่สุด คือ ระดับน้ำ 36 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลในบริเวณตอนกลางของพื้นที่โซน 2 และอัตราการลดลงค่อย ๆ น้อยลงเรื่อย ๆ ในบริเวณถัดออกมายอดรอบ คือในรอบนอกมีระดับน้ำ 42 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ส่วนบริเวณโซน 1 ที่อยู่ติดกับโซน 2 มีระดับน้ำ 42 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล และอัตราการลดลงค่อย ๆ น้อยลงเรื่อย ๆ ในบริเวณถัดออก

มาทางด้านตะวันตก คือ มีระดับน้ำปะมาณ 62 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล เป็นที่น่าสังเกตว่า อัตราการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำจริงเป็นสัดส่วนโดยตรงกับปริมาณการสูบน้ำและปริมาณน้ำฝน ซึ่งในช่วงปีต่อมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1992-1998 มีการสูบน้ำปริมาณลดลงเฉลี่ย 35.621 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1,118.17 มิลลิเมตรต่อปี ปริมาณการสูบน้ำมากกว่าช่วงปีแรกแต่น้อยกว่าปี ค.ศ. 1991 ปรากฏว่าในปี ค.ศ. 1998 มีอัตราการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำน้อยกว่าปี ค.ศ. 1991 ดังนี้ คือ ในเดือนมิถุนายน ปี ค.ศ. 1998 ระดับน้ำบริเวณโซน 2 มีระดับน้ำเฉลี่ย 38-42 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลและบริเวณโซน 1 มีระดับน้ำอยู่ที่ 40-60 เมตรเหนือระดับน้ำที่นักว่าปี ค.ศ. 1991 โดยเฉลี่ยปะมาณ 3 เมตร แต่เนื่องจากเป็นมีฝนตกน้อยมากเพียง 618.40 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี แม้ว่าจะมีการสูบน้ำน้อยกว่าปี ค.ศ. 1991 ในช่วงเดือนกันยายน ปี ค.ศ. 1998 ระดับน้ำจึงลดต่ำลงใกล้เคียงกับปี ค.ศ. 1991 คือ ระดับน้ำบริเวณโซน 2 มีระดับน้ำเฉลี่ย 38-44 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลและบริเวณโซน 1 มีระดับน้ำอยู่ที่ 42-60 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ส่วนในช่วงเดือนธันวาคม ระดับน้ำบริเวณโซน 2 ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ 40-42 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ส่วนบริเวณโซน 1 ระดับน้ำปะมาณ 40-60 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล

5.2.2 แผนที่ 3 มิติของระดับน้ำจริง ประกอบด้วยแผนที่ระดับน้ำจริง ของสัปดาห์ที่ 26, 39 และ 52 ในปี ค.ศ. 1986, 1991 และ 1998 ดูรูปที่ ๑.๘ - ๑.๑๔ ภาคผนวก ๑.

จากแผนที่ 3 มิติ แสดงให้เห็นการเคลื่อนไหวของน้ำบ้าดาลว่ามีทิศทางการไหลไปทางทิศใต้และตะวันออกเฉียงใต้และสามารถมองเห็นสภาพพื้นผิวดีของระดับน้ำจำลองได้อย่างชัดเจนเข่นกัน ภาพ 3 มิติของระดับน้ำจำลองในช่วงฤดูต่าง ๆ ของแต่ละปี แสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นผิวบริเวณต่าง ๆ ได้ชัดเจนมากขึ้น โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำบริเวณพื้นที่โซน 2 ในช่วงแรก คือปี ค.ศ. 1986 เปรียบเทียบกับปี ค.ศ. 1991 และ 1998 สัปดาห์ที่ 26 จะเห็นระดับน้ำลดลงไปมากมีลักษณะเหมือนแผ่นลีกอลปี ซึ่งแสดงสภาพให้เห็นว่าในแหล่งเก็บกักลดลงไปจากเดิมมาก และปริมาณการสูบน้ำมีผลโดยตรงต่อระดับน้ำในบริเวณต่าง ๆ โดยเฉพาะบริเวณตอนกลางของบ่อผลิตในโซน 2 และต่อเนื่องไปจนถึงพื้นที่โซน 1 และบริเวณทางด้านใต้ของโครงการ

6. การวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูล

จากการนำเสนอข้อมูลระดับน้ำ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1981-1998 ทั้งที่เป็นข้อมูลอุทกธรณีวิทยา ในสภาพจริงที่ได้จากการติดตามตรวจดอย่างต่อเนื่องและข้อมูลที่ได้จากการปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลใหม่ในครั้งนี้ ในรูปแบบกราฟระดับน้ำ (Hydrographs) และแผนที่ระดับน้ำ (Piezometric Maps) สามารถนำมารวิเคราะห์เปรียบเทียบเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลว่ามีความสอดคล้องใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริงมากน้อยเพียงใด ถ้ามีความถูกต้องหรือใกล้เคียงกันมากก็สามารถใช้ในการทำนายอนาคตของน้ำบาดาลในชั้นตอนต่อไปได้เลย แต่ถ้ายังมีความแตกต่างกันน้ำจางเล็กน้อยก็ควรทำการปรับใหม่อีกครั้ง ชั้นตอนนี้มีความสำคัญมากดังนั้นข้อมูลอุทกธรณีวิทยาในสภาพจริงที่ได้จากการติดตามตรวจดอย่างต่อเนื่องในภาคสนาม ต้องปฏิบัติตามหลักวิชาการเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องสูง เพราะเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญมากในการวิเคราะห์และเปรียบเทียบกับข้อมูลของรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาล การวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูลดังกล่าวได้แบ่งตามการนำเสนอข้อมูล ดังนี้

6.1 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบกราฟระดับน้ำ จากกราฟแสดงระดับน้ำอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1981-1998 ซึ่งมี 2 ลักษณะ คือ กราฟเรืองเส้นแสดงระดับน้ำจำลอง (Simulated Model Hydrographs) ที่ได้จากการคำนวณด้วยรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาล ซึ่งนำมา Plot ไว้รวมกันกับกราฟแสดงสัญลักษณ์ของระดับน้ำจริง (Observed Hydrographs) ที่วัดได้จากบ่อสังเกตการณ์ จำนวน 25 บ่อ และได้แบ่งบ่อสังเกตการณ์ที่มีช่วงระดับน้ำสูงและต่ำต่างกันจัดไว้ในรูปเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการพิจารณา (ดูรูปที่ ค.1 - ค.9 ในภาคผนวก ค.)

กราฟระดับน้ำรูปที่ ค.1 แสดงกราฟการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำอย่างต่อเนื่อง เปรียบเทียบกันระหว่างระดับน้ำจำลองกับระดับน้ำจริงในบ่อสังเกตการณ์ EX2, EX3 และ OW6 เมื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูลระดับน้ำของ 3 บ่อดังกล่าวปรากฏว่า บ่อ EX2 ซึ่งเป็นบ่อสังเกตการณ์ อยู่ทางด้านเหนือของโซน 1 ในช่วงปีแรก คือ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1984-1990 ระดับน้ำจริง มีค่าเฉลี่ย 60 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล (masl) ส่วนระดับน้ำจำลองมีค่าเฉลี่ย 57 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ระดับน้ำจริงสูงกว่าระดับน้ำจำลองประมาณ 3 เมตร ต่อมาในช่วงปี ค.ศ. 1991-1998 ซึ่งมีการสูบน้ำในบริเวณนี้มากกว่าช่วงแรก เป็นผลให้ระดับน้ำจริงลดต่ำลงจนใกล้เคียงกับระดับน้ำจำลอง สำหรับบ่อ EX3 ซึ่งบริเวณโซน 1 และอยู่ใกล้แม่น้ำยม ในช่วงปีแรก คือ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1984-1990 โซน 1 มีการสูบน้ำปริมาณ 3.505, 4.721, 1.421, 3.176 ,5.623 , 7.323 และ

11.638 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี ตามลำดับและมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1,118.53 มิลลิเมตรต่อปี ประกอบว่าระดับน้ำจิตรีมีค่าเฉลี่ย 52 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล (masl) ส่วนระดับน้ำจำลองมีระดับน้ำเฉลี่ย 51.5 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล แสดงให้เห็นว่าระดับน้ำจิตรีมีค่าใกล้เคียงกับระดับน้ำจำลองมาก ต่อมาในช่วงปี ค.ศ. 1991-1993 มีการสูบน้ำในบริเวณนี้ปริมาณ 15.623, 18.183 และ 16.985 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี ตามลำดับและมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1080.70 มิลลิเมตรต่อปี ซึ่งมีปริมาณการสูบน้ำมากกว่าช่วงแรก เป็นผลให้ระดับน้ำจิตรีลดต่ำลงกว่าระดับน้ำจำลองเฉลี่ยประมาณ 1 เมตร และเมื่อลดปริมาณการสูบน้ำลงเหลือเพียง 11.395, 9.888 และ 8.995 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี ตามลำดับและมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยเพิ่มมากขึ้นเป็น 1,355.43 มิลลิเมตรต่อปี ในช่วงปี ค.ศ. 1994-1996 พ布ว่าระดับน้ำจิตรีมีการเปลี่ยนแปลงลงสูงขึ้นกว่าระดับน้ำจำลองเล็กน้อย ตวงกันข้ามเมื่อเพิ่มปริมาณการสูบน้ำมากขึ้นเป็น 12.511 และ 14.996 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี และมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยลดลงเหลือเพียง 784.40 มิลลิเมตรต่อปี ในปี ค.ศ. 1997-1998 พบว่าระดับน้ำจิตรีมีการเปลี่ยนแปลงลดลงต่ำกว่าระดับน้ำจำลองเล็กน้อย การเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำจิตรีและระดับน้ำจำลองแปลตามปริมาณการสูบน้ำและปริมาณน้ำฝน และจากลักษณะการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำแสดงว่าได้รับน้ำเพิ่มเติมจากแม่น้ำยมน้อยมากหรือไม่มีเลย และพบว่าอัตราการลดของระดับน้ำจำลองน้อยกว่าระดับน้ำจิตรีเล็กน้อย แสดงว่าตัวแปรทางชลศาสตร์ที่ใช้ในการปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลของบริเวณนี้ มีคุณสมบัติในการให้น้ำใกล้เคียงกับความจริงหรือมากกว่าความจริงเล็กน้อย และเป็นที่น่าสังเกตว่าระดับน้ำในบริเวณนี้จะลดลง ถ้ามีการสูบน้ำในโซน 1 มากกว่า 10 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปีและมีปริมาณน้ำฝนน้อยกว่า 1,000 มิลลิเมตรต่อปี ส่วน บ่อ OW6 เป็นบ่อสังเกตการณ์อยู่ในโซน 2 ในช่วงปี ค.ศ. 1982-1991 มีการสูบน้ำในโซน 2 ปริมาณเฉลี่ย 24.06 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี และมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1,101.69 มิลลิเมตรต่อปี ประกอบว่าระดับน้ำจิตรีกับระดับน้ำจำลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 40 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ต่อมาในช่วงปี ค.ศ. 1992-1998 มีการสูบน้ำในบริเวณนี้ปริมาณเฉลี่ย 22.48 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปีและมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1,118.17 มิลลิเมตรต่อปี ซึ่งมีปริมาณการสูบน้ำเฉลี่ยน้อยกว่าและมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยมากกว่าช่วงแรก ประกอบว่าระดับน้ำจำลองมีค่าต่ำกว่ากับระดับน้ำจิตรีเล็กน้อย แสดงว่าตัวแปรทางชลศาสตร์ที่ใช้ในการปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลของบริเวณนี้ มีคุณสมบัติในการให้น้ำใกล้เคียงกับความจริงหรือน้อยกว่าความจริงเล็กน้อย และเป็นที่น่าสังเกตว่าในกรณีที่มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1,101.69 มิลลิเมตรต่อปี สามารถทำการสูบน้ำในบ่อ OW6 ปริมาณเฉลี่ย 24.06 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี โดยที่ไม่มีผลกระทบต่อระดับน้ำ แสดงว่าเป็นปริมาณที่สูบน้ำกับปริมาณน้ำที่เข้าเพิ่มเติมในปีก่อนดูคล้ายกัน

กราฟระดับน้ำท่าที่ ค.2 แสดงกราฟการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำอย่างต่อเนื่อง เปรียบเทียบกันระหว่างระดับน้ำจำลองกับระดับน้ำจริงในปีอสังเกตการณ์ OW24B, OW11 และ PE1 เมื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูลระดับน้ำของ 3 ปีดังกล่าวปรากฏว่า บ่อ OW24B ซึ่งเป็นบ่อสังเกตการณ์ อยู่ทางด้านเหนือของโซน 1 กราฟแสดงระดับน้ำตั้งแต่ปี ค.ศ. 1985-1998 ระดับน้ำจริงและระดับน้ำจำลองมีค่าเฉลี่ย 61 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล (masl) เท่ากัน แสดงว่าตัวแปรทางชลศาสตร์ที่ใช้ในการปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลของบริเวณนี้ มีคุณสมบัติในการให้น้ำใกล้เคียงกับความจริงมาก สำหรับ บ่อ OW11 เป็นบ่อสังเกตการณ์ อยู่ทางด้านเหนือของโซน 1 และอยู่ใกล้กับบ่อ OW24B กราฟแสดงระดับน้ำตั้งแต่ปี ค.ศ. 1985-1998 ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกัน มีระดับน้ำจริงและระดับน้ำจำลองมีค่าเฉลี่ย 58 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล (masl) เท่ากัน แสดงว่าตัวแปรทางชลศาสตร์ที่ใช้ในการปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลของบริเวณนี้ มีคุณสมบัติในการให้น้ำใกล้เคียงกับความจริงมาก ส่วนบ่อ PE1 เป็นบ่อสังเกตการณ์ อยู่ในโซน 1 ในปีแรก ปี ค.ศ. 1982 ยังไม่มีการระบุน้ำ ในโซน 1 ปีต่อมาระบุน้ำเพียง 0.042 ล้านลูกบาศก์เมตรเท่านั้น ในช่วงต่อมา มีการระบุน้ำมากขึ้น ต่อตั้งแต่ปี ค.ศ. 1984-1990 โซน 1 มีการระบุน้ำปีละ 3.505, 4.721, 1.421, 3.176, 5.623 และ 7.323 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี ตามลำดับและมีปีริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1,123.80 มิลลิเมตรต่อปี ปรากฏว่า ระดับน้ำจริงและระดับน้ำจำลองมีค่าเฉลี่ย 54 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล (masl) เท่ากัน แสดงให้เห็นว่าระดับน้ำจริงมีค่าใกล้เคียงกับระดับน้ำจำลองมาก ในช่วงถัดมา คือปี ค.ศ. 1991-1993 มีการระบุน้ำในบริเวณนี้ปีริมาณ 15.623, 18.183 และ 16.985 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี ตามลำดับ และมีปีริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1,080.70 มิลลิเมตรต่อปี ซึ่งมีปีริมาณการระบุน้ำมากกว่าช่วงแรก เป็นผลให้ระดับน้ำจริงลดต่ำลงกว่าระดับน้ำจำลองเฉลี่ย ประมาณ 3 เมตร และเมื่อลดปีริมาณการระบุน้ำลงเหลือเพียง 11.395, 9.888 และ 8.995 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี ตามลำดับและมีปีริมาณน้ำฝนเฉลี่ยเพิ่มมากขึ้นเป็น 1355.43 มิลลิเมตรต่อปี ในช่วงปี ค.ศ. 1994-1996 พนวจว่าระดับน้ำจริงมีการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้นโดยเฉลี่ยเท่ากับระดับน้ำจำลอง และเมื่อเพิ่มปีริมาณการระบุน้ำมากขึ้น เป็น 12.511 และ 14.996 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี และมีปีริมาณน้ำฝนเฉลี่ยลดลงเหลือเพียง 784.40 มิลลิเมตรต่อปี ในปีค.ศ. 1997-1998 พนวจว่าระดับน้ำจริงมีการเปลี่ยนแปลงลดลงต่ำกว่าระดับน้ำจำลองประมาณ 3 เมตร การเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำจริงและระดับน้ำจำลองเปรียบเทียบปีริมาณการระบุน้ำและปีริมาณน้ำฝน และพนวจว่าอัตราการลดของระดับน้ำจำลองน้อยกว่าระดับน้ำจริงเล็กน้อย แสดงว่าตัวแปรทางชลศาสตร์ที่ใช้ในการปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลของบริเวณนี้ มีคุณสมบัติในการให้น้ำใกล้เคียงกับความจริงหรือมากกว่าความจริงเล็กน้อย และเป็นที่น่าสงสัยว่าระดับน้ำในบริเวณนี้จะลดลง ถ้ามีการระบุน้ำในโซน 1 มากกว่า 10 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปีและมีปีริมาณน้ำฝนน้อยกว่า 1,000 มิลลิเมตรต่อปี

กราฟระดับน้ำริบบ์ที่ ก.3 แสดงການການເປີຍແປງຂອງຮະດັບນ້ຳຢ່າງຕ່ອງເນື່ອ ເບຣີຍນ ເທິບກັນຮ່ວງຮະດັບນ້ຳຈຳລອງກັບຮະດັບນ້ຳຈິງໃນບ່ອສັງເກດກາຮົນ OW4, OW15 ແລະ OW25 ເມື່ອວິເຄາະທີ່ແລະເບຣີຍນເທິບຂໍ້ມູນຮະດັບນ້ຳຂອງ 3 ບ່ອດັກລ່າງປາກງວ່າ ບ່ອ OW4 ຈຶ່ງເປັນບ່ອ ສັງເກດກາຮົນ ອຸ່ນທາງດ້ານຕະວັນອອກຂອງໃຫນ 2 ການແສດງຮະດັບນ້ຳຕັ້ງແຕ່ປີ ດ.ສ.1982-1998 ຮະດັບນ້ຳຈິງແລະຮະດັບນ້ຳຈຳລອງມີການເປີຍແປງສອດຄົດໆໂກລື້ເຄີຍກັນ ໃນຊ່າງປີ ດ.ສ. 1982-1990 ມີການສູນນ້າໃນໃຫນ 2 ປົມາມແຂລີ່ຍ 23.31 ລ້ານລູກບາສກົມເມຕຽດຕ່ອປີແລະມີປົມາມນ້ຳຝັນ ແຂລີ່ຍ 1,107.43 ມີລົດເມຕຽດຕ່ອປີ ປາກງວ່າຮະດັບນ້ຳຈິງກັບຮະດັບນ້ຳຈຳລອງມີຄ່າເຂົ້າເລີ່ຍເທິກັນ ຕື້ອ 42 ເມຕຽດເໜີອຮະດັບນ້ຳທະເລ ຕ່ອມາໃນຊ່າງປີ ດ.ສ. 1991-1993 ມີການສູນນ້າໃນບົງເວລີນີ້ປົມາມມາກີ່ນ ແຂລີ່ຍ 27.49 ລ້ານລູກບາສກົມເມຕຽດຕ່ອປີແລະມີປົມາມນ້ຳຝັນເຂົ້າເລີ່ຍ 1,080.70 ມີລົດເມຕຽດຕ່ອປີ ປາກງວ່າຮະດັບນ້ຳຈິງກັບຮະດັບນ້ຳຈຳລອງມີຄ່າເຂົ້າເລີ່ຍເທິກັນ ຕື້ອ 39 ເມຕຽດເໜີອຮະດັບນ້ຳທະເລ ຮະດັບນ້າ ລົດລົງຈາກຊ່າງແກ້ ປະມານ 3 ເມຕຽດ ແລະໃນຊ່າງປີ ດ.ສ. 1994-1996 ປົມາມການສູນນ້າລົດລົງເຂົ້າເລີ່ຍ 19.09 ລ້ານລູກບາສກົມເມຕຽດຕ່ອປີແລະມີປົມາມນ້ຳຝັນເຂົ້າເລີ່ຍເພີ່ມມາກີ່ນເປັນ 1,355.43 ມີລົດເມຕຽດຕ່ອປີ ພບວ່າຮະດັບນ້ຳຈິງແລະຮະດັບນ້ຳຈຳລອງມີການເປີຍແປງສູງຂຶ້ນໂດຍເຂົ້າເລີ່ຍເທິກັນ ຕື້ອ 41 ເມຕຽດເໜີອຮະດັບນ້ຳທະເລ ຮະດັບນ້ຳສູງຂຶ້ນອີກປະມານ 2 ເມຕຽດ ຕ່ອມາໃນປີ ດ.ສ. 1997-1998 ປົມາມການສູນນ້າ ເພີ່ມມາກີ່ນເຂົ້າເລີ່ຍ 24.22 ລ້ານລູກບາສກົມເມຕຽດຕ່ອປີແລະມີປົມາມນ້ຳຝັນເຂົ້າເລີ່ຍລົດລົງເລື້ອເພີ່ຍ 784.40 ມີລົດເມຕຽດຕ່ອປີ ພບວ່າຮະດັບນ້ຳຈິງແລະຮະດັບນ້ຳຈຳລອງມີການເປີຍແປງສູດຕໍ່າລົງ ປະມານ 1 ເມຕຽດ ແສດງວ່າດັວແປຖາງຊັດຄາສຕຽກທີ່ໃຫ້ໃນການປັບປຸງແບບຈຳລອງທາງຄົນຄາສຕຽກ ຂອງແລ່ງນ້ຳບາດາຂອງບົງເວລີນີ້ ມີຄຸນສົມບັດໃນການໃຫ້ໄກລື້ເຄີຍກັບຄວາມຈິງມາກ ແລະເປັນທີ່ ນ້ຳສັງເກົດວ່າໃນກາຮົນທີ່ມີປົມາມນ້ຳຝັນເຂົ້າເລີ່ຍ 1,107.43 ມີລົດເມຕຽດຕ່ອປີ ສາມາດກຳທຳການສູນນ້າໃນບ່ອ OW4 ປົມາມເຂົ້າເລີ່ຍ 23.31 ລ້ານລູກບາສກົມເມຕຽດຕ່ອປີ ໂດຍທີ່ໄມ່ມີຜລກະທບຕ່ອຮະດັບນ້ຳ ແສດງວ່າເປັນ ປົມາມການສູນນ້າທີ່ສົມຄຸລຍກັນກັບນົມບັດນ້ຳທີ່ເຂົ້າເພີ່ມເຕີມໃນບ່ອສໍາຮັບ ບ່ອ OW15 ເປັນບ່ອ ສັງເກດກາຮົນ ອຸ່ນທາງດ້ານໄຕ້ຂອງໃຫນ 1 ແລະ ໄຫນ 2 ການເປີຍແປງສູງຂອງຮະດັບນ້ຳຈິງແລະຮະດັບນ້ຳ ຈຳລອງແປ່ຕາມປົມາມການສູນນ້າວຸນຂອງໃຫນ 1 ແລະ ໄຫນ 2 ແລະ ປົມາມນ້ຳຝັນໂດຍຕຽງ ອັດຕາການ ເປີຍແປງສູງຂອງຮະດັບນ້ຳຈິງນັກງວ່າຮະດັບນ້ຳຈຳລອງປະມານ 1-2 ເມຕຽດ ຈາກກາຟຮະດັບນ້ຳເຈີ່ມ ແກ້ປີ ດ.ສ. 1986 ປົມາມການສູນນ້າ 20.40 ລ້ານລູກບາສກົມເມຕຽດຕ່ອປີແລະມີປົມາມນ້ຳຝັນ 1,210.40 ມີລົດເມຕຽດຕ່ອປີຮະດັບນ້ຳຈິງກັບຮະດັບນ້ຳຈຳລອງມີຄ່າໄກລື້ເຄີຍກັນ ຮະດັບນ້ຳຈິງລື້ກວ່າຮະດັບນ້ຳ ຈຳລອງເລັກນ້ອຍ ໃນປີຕ່ອມາ ຕື້ອ ປີ ດ.ສ. 1987 ປົມາມນ້ຳຝັນລົດລົງເປັນ 937 ມີລົດເມຕຽດແລະປົມາມ ການສູນນ້າເພີ່ມມາກີ່ນເປັນ 25.436 ລ້ານລູກບາສກົມເມຕຽດ ຮະດັບນ້ຳຈິງລົດລົງຕໍ່າກວ່າຮະດັບນ້ຳຈຳລອງ ປະມານ 1-2 ເມຕຽດ ໃນປີ ດ.ສ. 1988 ມີປົມາມນ້ຳຝັນເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 1,101.00 ມີລົດເມຕຽດ ປົມາມການ ສູນນ້າໄກລື້ເຄີຍກັບປີທີ່ແລ້ວ ຕື້ອ 25.209 ລ້ານລູກບາສກົມເມຕຽດ ປາກງວ່າຮະດັບນ້ຳຈິງສູງຂຶ້ນມີຄ່າໄກລື້ ເຄີຍກັບຮະດັບນ້ຳຈຳລອງ ແລະເມື່ອມີການສູນນ້າເພີ່ມປົມາມມາກີ່ນເຈື້ອຍ ၇ ຕັ້ງແຕ່ປີ ດ.ສ. 1989-1991

คือ เพิ่มเป็น 32.549, 41.470 และ 46.396 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี ส่วนปริมาณน้ำฝนไก้ลั่เดียงกับปี.ค.ศ.1988 พนว่าระดับน้ำจิ้งลดลงไปจากเดิมประมาณ 2 เมตร หลังจากนั้นได้ลดปริมาณการสูบน้ำลงเรื่อย ๆ ตั้งแต่ปี.ศ. 1992-1993 ปรากฏว่าระดับน้ำจิ้งสูงขึ้นมีค่าไก้ลั่เดียงกับระดับน้ำจำลองมากที่สุด และในช่วงปี ค.ศ.1994-1996 มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 1,355.43 มิลลิเมตรต่อปี ปริมาณการสูบน้ำก็ลดลงเหลือ 30.745, 27.841, และ 28.963 ล้านลูกบาศก์เมตร ปรากฏว่าระดับน้ำจิ้งสูงขึ้นประมาณ 2-3 เมตร และถูกกว่าระดับน้ำจำลองเล็กน้อย ต่อมาปี ค.ศ.1997-1998 ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยลดลงเป็น 784.40 มิลลิเมตรต่อปี ปริมาณการสูบน้ำเพิ่มขึ้นเป็น 34.082 และ 41.861 ล้านลูกบาศก์เมตร ปรากฏว่าระดับน้ำจิ้งและระดับน้ำจำลองลดลงประมาณ 1 เมตร แสดงให้เห็นของระดับน้ำจิ้งและระดับน้ำจำลองแปรตามปริมาณการสูบนำไป และปริมาณน้ำฝนอย่างชัดเจน และพบว่าอัตราการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำจำลองน้อยกว่าระดับน้ำจิ้งเล็กน้อย แสดงว่าตัวแปรทางชลศาสตร์ที่ใช้ในการปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลของบริเวณนี้ มีคุณสมบัติในการให้น้ำไก้ลั่เดียงกับความจิ้งหรือมากกว่าความจิ้งเล็กน้อย ส่วน บ่อ OW25 เป็นบ่อสังเกตการณ์ อยู่ไก้ลั่แม่น้ำ่นาน ห่างจากโซน 2 ไปทางตะวันออกเฉียงใต้ การเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำจำลองสอดคล้องกันระหว่างระดับน้ำจิ้งแต่ระดับน้ำจิ้งสูงกว่าระดับน้ำจำลอง ประมาณ 2-3 เมตร เมื่อพิจารณาจากลักษณะของกราฟแล้วคาดว่าวนอกจากกระดับน้ำจิ้งจะแปรตามปริมาณน้ำฝนเป็นส่วนใหญ่แล้วังได้รับน้ำเพิ่มเติมจากแม่น้ำ่นานอีกด้วย ดังนั้นในการปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำครั้งต่อไปต้องปรับตัวแปรทางชลศาสตร์บริเวณ บ่อ OW25 นี้ให้มีความถูกต้องหรือไก้ลั่เดียงมากยิ่งขึ้น

กราฟระดับน้ำจิ้งที่ ค.4 แสดงกราฟการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำอย่างต่อเนื่อง เปรียบเทียบกับระดับน้ำจำลองกับระดับน้ำจิ้งในบ่อสังเกตการณ์ EX8, OW13, L1 และ OW15 เมื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูลระดับน้ำของ 3 บ่อดังกล่าวปรากฏว่า บ่อ EX8 ซึ่งเป็นบ่อสังเกตการณ์ อยู่ในโซน 1 และติดกับแม่น้ำยมทางด้านตะวันตก กราฟแสดง ระดับน้ำมีลักษณะคล้ายคลึงกับบ่อ EX 3 คือ ในช่วงแรกตั้งแต่ปี ค.ศ. 1984-1990 โซน 1 มีการสูบน้ำปริมาณ 3.505, 4.721, 1.421, 3.176 ,5.623 และ 7.323 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี ตามลำดับและมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1,123.80 มิลลิเมตรต่อปี ปรากฏว่าระดับน้ำจิ้งและระดับน้ำจำลอง มีค่าเฉลี่ย 55 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล (masl) เท่ากัน แสดงให้เห็นว่าระดับน้ำจิ้งมีค่าไก้ลั่เดียงกับระดับน้ำจำลองมาก ต่อมาในช่วงปี ค.ศ. 1991-1993 มีการสูบน้ำในบริเวณนี้ปริมาณ 15.623, 18.183 และ 16.985 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี ตามลำดับและมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1,080.70 มิลลิเมตรต่อปี ซึ่งมีปริมาณการสูบน้ำมากกว่าช่วงแรก เป็นผลให้ระดับน้ำจิ้งลดต่ำลงกว่าระดับน้ำจำลองเฉลี่ย ประมาณ 2 เมตร และเมื่อลดปริมาณการสูบน้ำลงเหลือเพียง 11.395 , 9.888 และ 8.995 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี ตามลำดับและมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยเพิ่มมากขึ้นเป็น

1,355.43 มิลลิเมตรต่อปี ในช่วงปี ค.ศ. 1994-1996 พบร่วมด้วยระดับน้ำจิริและระดับน้ำ จำลองมีค่าการเปลี่ยนแปลงเท่ากัน คือมีระดับน้ำสูงขึ้นอีกประมาณ 2 เมตร และเมื่อเพิ่มปริมาณการระบายน้ำมากขึ้นเป็น 12.511 และ 14.996 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี และมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยลดลงเหลือเพียง 784.40 มิลลิเมตรต่อปี ในปีค.ศ. 1997-1998 พบร่วมด้วยมีการเปลี่ยนแปลงลดลงต่ำกว่าระดับน้ำจำลองประมาณ 2 เมตร การเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำจิริและระดับน้ำจำลองแบบตามปริมาณการระบายน้ำและปริมาณน้ำฝน และจากลักษณะการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำแสดงว่าได้รับน้ำเพิ่มเติมจากแม่น้ำยมน้อยมากหรือไม่มีเลย และพบว่าอัตราการลดของระดับน้ำจำลองน้อยกว่าระดับน้ำจิริเล็กน้อย แสดงว่าตัวแปรทางชลศาสตร์ที่ใช้ในการปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลของบริเวณนี้ มีคุณสมบัติในการให้น้ำใกล้เคียงกับความจริงหรือมากกว่าความจริงเล็กน้อย และเป็นที่มาสังเกตว่าระดับน้ำในบริเวณนี้จะลดลง ถ้ามีการระบายน้ำในโซน 1 มากกว่า 10 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปีและมีปริมาณน้ำฝนน้อยกว่า 1,000 มิลลิเมตรต่อปี สำหรับ บ่อ OW13 ซึ่งเป็นบ่อสังเกตการณ์ อยู่ในทางด้านใต้ของโซน 1 กราฟแสดงระดับน้ำในช่วงเวลาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1985-1989 โซน 1 มีการระบายน้ำปริมาณ 4.721, 1.421, 3.176, 5.623 และ 7.323 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี ตามลำดับและมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1,139.96 มิลลิเมตรต่อปี ปรากฏว่าระดับน้ำจิริ และระดับน้ำจำลองมีค่าเฉลี่ย 54 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล (masl) เท่ากัน แสดงให้เห็นว่าระดับน้ำจิริมีค่าใกล้เคียงกับระดับน้ำจำลองมาก แต่หลังจากเพิ่มปริมาณการระบายน้ำมากขึ้นตั้งแต่ปี ค.ศ. 1990 เป็นต้นมา ถึงแม้ว่าการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำจิริและระดับน้ำจำลองจะตามปริมาณการระบายน้ำและปริมาณน้ำฝน แต่พบว่าอัตราการลดของระดับน้ำจำลองน้อยกว่าระดับน้ำจิริเฉลี่ยประมาณ 3 เมตร และในช่วงปี ค.ศ. 1994-1996 ที่มีปริมาณการระบายน้ำลดลงและมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยเพิ่มมากขึ้นระดับน้ำจิริก็ไม่สูงขึ้นเท่าช่วงแรกอีกเลย แสดงว่าตัวแปรทางชลศาสตร์ที่ใช้ในการปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลของบริเวณนี้ มีคุณสมบัติในการให้น้ำมากกว่าความจริงเล็กน้อย และเป็นที่มาสังเกตว่าระดับน้ำในบริเวณนี้จะลดลงเรื่อยๆ ถ้ามีการระบายน้ำในโซน 1 มากกว่า 7.323 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปีและมีปริมาณน้ำฝนน้อยกว่า 1,100 มิลลิเมตรต่อปี ส่วนบ่อ L1 เป็นบ่อผลิต อยู่ในโซน 1 ในช่วงปีแรก คือ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1984-1989 โซน 1 มีการระบายน้ำปริมาณ 3.505, 4.721, 1.421, 3.176, 5.623 และ 7.323 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี ตามลำดับและมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1,123.80 มิลลิเมตรต่อปี ปรากฏว่าระดับน้ำจิริและระดับน้ำจำลองมีค่าเฉลี่ย 45 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล (masl) เท่ากัน แสดงให้เห็นว่าระดับน้ำจิริมีค่าใกล้เคียงกับระดับน้ำจำลองมาก ปีต่อมา มีการระบายน้ำปริมาณ 11.638 ล้านลูกบาศก์เมตร และปริมาณน้ำฝน 1086.90 มิลลิเมตร ระดับน้ำจิริและระดับน้ำจำลองเริ่มลดลงเล็กน้อย หลังจากมีการระบายน้ำในบ่อผลิตครบ 104 ปี ในช่วงปี ค.ศ. 1991-1993 มีการระบายน้ำในบริเวณนี้ปริมาณ 15.623, 18.183 และ 16.985 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี ตามลำดับ

และมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1,080.70 มิลลิเมตรต่อปี ซึ่งมีปริมาณการสูบน้ำมากกว่าช่วงแรก เป็นผลให้ระดับน้ำจิรจัดตั้งก่อสร้างดับน้ำจำลองเฉลี่ย ประมาณ 5 เมตร และเมื่อลดปริมาณการสูบน้ำลงเหลือเพียง 11.395 , 9.888 และ 8.995 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี ตามลำดับและมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยเพิ่มมากขึ้นเป็น 1,355.43 มิลลิเมตรต่อปี ในช่วงปี ค.ศ. 1994-1996 พนวจระดับน้ำจิร มีการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้นโดยเฉลี่ยน้อยกว่าระดับน้ำจำลอง ประมาณ 1 เมตร และเมื่อเพิ่มปริมาณการสูบน้ำมากขึ้นเป็น 12.511 และ 14.996 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี และมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยลดลงเหลือเพียง 784.40 มิลลิเมตรต่อปี ในปีค.ศ. 1997-1998 พนวจระดับน้ำจิร มีการเปลี่ยนแปลงลดลงต่ำกว่าระดับน้ำจำลองประมาณ 5 เมตร การเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำจิรและระดับน้ำจำลองน้อยกว่าระดับน้ำจิร แสดงว่าตัวแปรทางชลศาสตร์ที่ใช้ในการปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำภาคกลางของบริเวณนี้ มีคุณสมบัติในการให้น้ำมากกว่าความจริงเล็กน้อย และเป็นที่น่าสังเกตว่าระดับน้ำในบริเวณนี้จะลดลง ถ้ามีการสูบน้ำในชีวน 1 มากกว่า 10 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปีและมีปริมาณน้ำฝนน้อยกว่า 1000 มิลลิเมตรต่อปี สำหรับ บ่อ OW15 ดูได้จากกราฟความที่เบรียบเทียบรูปที่ ค.3

กราฟระดับน้ำรูปที่ ค.5 แสดงกราฟการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำอย่างต่อเนื่อง เบรียบเทียบกันระหว่างระดับน้ำจำลองกับระดับน้ำจิรในบ่อสังเกตการณ์ PD15, G1, OW26 และ TW4 เมื่อวิเคราะห์และเบรียบเทียบข้อมูลระดับน้ำของ 3 บ่อดังกล่าวปรากฏว่า บ่อ PD15 ซึ่งเป็นบ่อสังเกตการณ์ของบ่อผลิต D15 ในชีวน 1 จากข้อมูลกราฟแสดงระดับน้ำในช่วงแรกปี ค.ศ. 1982-1989 ระดับน้ำจิรและระดับน้ำจำลองมีค่าใกล้เคียงกันมาก แต่หลังจากมีการสูบน้ำในบ่อผลิตชีวน 1 ปริมาณมากขึ้นตั้งแต่ปีค.ศ. 1990 เป็นต้นมา พนวจระดับน้ำจิร มีการเปลี่ยนแปลงลดลงต่ำกว่าระดับน้ำจำลองเฉลี่ยประมาณ 2 เมตร และในช่วงปี ค.ศ. 1994-1996 เมื่อปริมาณการสูบน้ำลดลงมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยเพิ่มมากขึ้นกว่าช่วงก่อน พนวจระดับน้ำจิร มีการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้นโดยเฉลี่ยน้อยกว่าระดับน้ำจำลอง ประมาณ 1 เมตร และต่อมาในปีค.ศ. 1997-1998 เมื่อเพิ่มปริมาณการสูบน้ำมากขึ้นและมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยลดลงมากกว่าในช่วงปี ค.ศ. 1994-1996 พนวจระดับน้ำจิร มีการเปลี่ยนแปลงลดลงต่ำกว่าระดับน้ำจำลองประมาณ 2 เมตร จะเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำจิรและระดับน้ำจำลองแบ่งตามปริมาณการสูบน้ำและปริมาณน้ำฝน และพบว่าอัตราการลดของระดับน้ำจำลองน้อยกว่าระดับน้ำจิร แสดงว่าตัวแปรทางชลศาสตร์ที่ใช้ในการปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำภาคกลางของบริเวณนี้ มีคุณสมบัติในการให้น้ำมากกว่าความจริงเล็กน้อย ส่วนบ่อ G1 เป็นบ่อผลิต อยู่ในชีวน 1 จากกราฟแสดงระดับน้ำในช่วงปีแรก ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1982-1987 ระดับน้ำจิรและระดับน้ำจำลองมีค่าเฉลี่ย 50 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล (masl) เท่ากัน แสดงให้เห็นว่าระดับน้ำจิร มีค่าใกล้เคียงกับระดับน้ำจำลองมาก

ช่วงปี ค.ศ. 1988-1990 ไม่มีข้อมูล ต่อมาในช่วงปี ค.ศ. 1991-1998 หลังจากมีการสูบน้ำในบ่อผลิตครบร 104 ปีมีการสูบน้ำปริมาณมากขึ้น ระดับน้ำน้ำจิ้งและระดับน้ำจำลองลดลง พ布ว่า ระดับน้ำจิ้งมีการเปลี่ยนแปลงลดลงต่ำกว่าระดับน้ำจำลองประมาณ 3 เมตร การเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำจิ้งและระดับน้ำจำลองเปรียบตามปริมาณการสูบน้ำและปริมาณน้ำฝน อัตราการลดของระดับน้ำน้ำจิ้งและระดับน้ำจำลองน้อยกว่าระดับน้ำจิ้ง แสดงว่าตัวแปรทางชลศาสตร์ที่ใช้ในการปรับช่องบิเวณนี้ มีคุณสมบัติในการให้น้ำมากกว่าความจิ้งเล็กน้อย ดังนั้นบิเวณนี้สูบน้ำได้น้อยกว่ารูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลกำหนด ส่วนบ่อ OW26 เป็นบ่อสังเกตการณ์อยู่ห่างจากโคน 2 ขึ้นไปทางทิศเหนือประมาณ 10 กิโลเมตร ช่วงแรกเริ่ม ปี ค.ศ. 1986 ระดับน้ำจิ้งและระดับน้ำจำลองมีค่าสอดคล้องใกล้เคียงกัน ต่อมาระดับน้ำจิ้งมีการเปลี่ยนแปลงลดลงต่ำกว่าระดับน้ำจำลอง โดยเปรียบตามปริมาณการสูบน้ำและปริมาณน้ำฝนในแต่ละปี แสดงว่าตัวแปรทางชลศาสตร์ที่ใช้ในการปรับช่องบิเวณนี้ มีคุณสมบัติในการให้น้ำมากกว่าความจิ้งเล็กน้อย ดังนั้นบิเวณนี้สูบน้ำได้น้อยกว่ารูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลกำหนด และบ่อ TW4 เป็นบ่อสังเกตการณ์ ของโคน 2 อยู่ทางตะวันตกเฉียงใต้ของโคน 2 กราฟแสดงระดับน้ำมีลักษณะคล้ายคลึงกับบ่อ OW4 ในโคน 2 และบ่อ EX 3 ในบิเวณโคน 1 คือ ในช่วงปี ค.ศ. 1984-1990 มีการสูบน้ำในโคน 2 ปริมาณเฉลี่ย 22.82 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปีและมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1118.53 มิลลิเมตรต่อปี ปรากฏว่าระดับน้ำจิ้งกับระดับน้ำจำลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 44 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ต่อมาในช่วงปี ค.ศ. 1991-1993 มีการสูบน้ำในบิเวณนี้ปริมาณมากขึ้นเฉลี่ย 27.49 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปีและมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1,080.70 มิลลิเมตรต่อปี ปรากฏว่าระดับน้ำจิ้งลดลงมีค่าเฉลี่ย 41 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ส่วนระดับน้ำจำลองมีค่าเฉลี่ย 38 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล และในช่วงปี ค.ศ. 1994-1996 ปริมาณการสูบน้ำลดลงเฉลี่ย 19.09 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปีและมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยเพิ่มมากขึ้นเป็น 1,355.43 มิลลิเมตรต่อปี พ布ว่าระดับน้ำจิ้งและระดับน้ำจำลองมีการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้นโดยเฉลี่ยเท่ากัน คือ มีค่า 41 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลต่อมาในปีค.ศ. 1997-1998 ปริมาณการสูบน้ำเพิ่มมากขึ้นเฉลี่ย 24.22 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปีและมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยลดลงเหลือเพียง 784.40 มิลลิเมตรต่อปี พ布ว่าระดับน้ำจิ้งและระดับน้ำจำลองมีการเปลี่ยนแปลงลดต่ำลงประมาณ 1 เมตร แสดงว่าตัวแปรทางชลศาสตร์ที่ใช้ในการปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลของบิเวณนี้ มีคุณสมบัติในการให้น้ำใกล้เคียงกับความจิ้งมาก และเป็นที่น่าสังเกตว่าในกรณีที่มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1118.53 มิลลิเมตรต่อปี สามารถทำการสูบน้ำในบ่อ TW4 ปริมาณเฉลี่ย 22.82 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี โดยที่ไม่มีผลกระทบต่อระดับน้ำ แสดงว่าเป็นปริมาณที่สูบน้ำกับปริมาณน้ำที่เข้าเพิ่มเติมในบ่อสมดุล การเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำจิ้งและระดับน้ำจำลองเปรียบตามปริมาณการสูบน้ำและปริมาณน้ำฝน และอัตราการลดของระดับน้ำจำลองน้อยกว่าระดับน้ำ

จริงเล็กน้อย แสดงว่าตัวแปรทางชลศาสตร์ที่ใช้ในการปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลของบริเวณนี้ มีคุณสมบัติในการให้น้ำໄก้ลัดเดียงกับความจริงหรือมากกว่าความจริงเล็กน้อย

กราฟระดับน้ำรูปที่ ค.6 แสดงกราฟการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำอย่างต่อเนื่อง เปรียบเทียบกันระหว่างระดับน้ำจำลองกับระดับน้ำจริงในปีสังเกตการณ์ PD22, EX7 และ OW8 เมื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูลระดับน้ำของ 3 ปีดังกล่าวปรากฏว่า บ่อ PD22 ซึ่งเป็นปีสังเกตการณ์ของปีผลิต D22 ในช่วง 1 กราฟการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1994-1996 แสดงให้เห็นระดับน้ำจริงและระดับน้ำจำลองมีค่าใกล้เคียงกันมาก ระดับน้ำจริงกับระดับน้ำจำลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 57 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล การเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำจริงและระดับน้ำจำลองแบ่งตามปริมาณการสูบน้ำและปริมาณน้ำฝน และอัตราการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำจำลองเท่ากับระดับน้ำจริง แสดงว่าตัวแปรทางชลศาสตร์ที่ใช้ในการปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลของบริเวณนี้ มีคุณสมบัติในการให้น้ำໄก้ลัดเดียงกับความจริงมาก ส่วน บ่อ EX7 ซึ่งเป็นปีสังเกตการณ์ของช่วง 1 อยู่ใกล้แม่น้ำมจากข้อมูลกราฟแสดงระดับน้ำในช่วงแรกปี ค.ศ. 1984-1989 ระดับน้ำจริงและระดับน้ำจำลองมีค่าใกล้เคียงกันมาก ระดับน้ำจริงกับระดับน้ำจำลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 52 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล แต่หลังจากมีการสูบน้ำในปีผลิตช่วง 1 ปริมาณมากขึ้นตั้งแต่ปี ค.ศ. 1990 เป็นต้นมา พบร่วงระดับน้ำจริง มีการเปลี่ยนแปลงลดลงต่ำกว่าระดับน้ำจำลองเฉลี่ยประมาณ 3 เมตร และในช่วงปี ค.ศ. 1994-1996 เมื่อปริมาณการสูบน้ำลดลงมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยเพิ่มมากขึ้นกว่าช่วงก่อน พบร่วงระดับน้ำจริงมีการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้นโดยเฉลี่ยน้อยกว่าระดับน้ำจำลอง ประมาณ 1 เมตร และต่อมาในปี ค.ศ. 1997-1998 เมื่อเพิ่มปริมาณการสูบน้ำมากขึ้นและมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยลดลงมากกว่าในช่วงปี ค.ศ. 1994-1996 พบร่วงระดับน้ำจริงมีการเปลี่ยนแปลงลดลงต่ำกว่าระดับน้ำจำลองประมาณ 3 เมตร จะเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำจริงและระดับน้ำจำลองแบ่งตามปริมาณการสูบน้ำและปริมาณน้ำฝน และพบว่าอัตราการลดลงของระดับน้ำจำลองน้อยกว่าระดับน้ำจริง แสดงว่าตัวแปรทางชลศาสตร์ที่ใช้ในการปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลของบริเวณนี้ มีคุณสมบัติในการให้น้ำมากกว่าความจริงเล็กน้อยดังนั้นบริเวณนี้สูบน้ำได้น้อยกว่ารูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลกำหนด ส่วนบ่อ OW8 ซึ่งเป็นปีสังเกตการณ์ อยู่ทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือของช่วง 2 กราฟแสดงระดับน้ำตั้งแต่ปี ค.ศ. 1982-1998 ระดับน้ำจริงและระดับน้ำจำลองมีการเปลี่ยนแปลงลดลงใกล้เคียงกัน ในช่วงปี ค.ศ. 1982-1990 มีการสูบน้ำในช่วง 2 ปริมาณเฉลี่ย 23.31 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปีและมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1,107.43 ลิตรเมตรต่อปี ปรากฏว่าระดับน้ำจริงกับระดับน้ำจำลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 43 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ต่อมาในช่วงปี ค.ศ. 1991-1993 มีการสูบน้ำในบริเวณนี้ปริมาณมาก

ขึ้นเฉลี่ย 27.49 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปีและมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1,080.70 มิลลิเมตรต่อปี ปรากฏว่าระดับน้ำจิริภัณฑ์จะลดลงจากช่วงแรก ประมาณ 3 เมตร และในช่วงปี ค.ศ. 1994-1996 ปริมาณการสูบน้ำลดลงเฉลี่ย 19.09 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปีและมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยเพิ่มมากขึ้นเป็น 1,355.43 มิลลิเมตรต่อปี พนว่าระดับน้ำจิริภัณฑ์จะลดลงมีการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้น ปรากฏว่าการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำจิริภัณฑ์สูงกว่าระดับน้ำจำกองต่อมาในปีค.ศ. 1997-1998 ปริมาณการสูบน้ำเพิ่มมากขึ้นเฉลี่ย 24.22 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปีและมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยลดลงเหลือเพียง 784.40 มิลลิเมตรต่อปี พนว่าระดับน้ำจิริภัณฑ์จะลดลงมีการเปลี่ยนแปลงลดต่ำลงประมาณ 2 เมตร แสดงว่าตัวแปรทางชลศาสตร์ที่ใช้ในการปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำนาดาลของบริเวณนี้ มีคุณสมบัติในการให้น้ำໄกล้ดีเยี่ยวกับความจริงมาก และเป็นที่น่าสังเกตว่าในกรณีที่มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1107.43 มิลลิเมตรต่อปี สามารถทำการสูบน้ำในบ่อ OW8 ปริมาณเฉลี่ย 23.31 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี โดยที่ไม่มีผลกระทบต่อระดับน้ำ แสดงว่าเป็นปริมาณที่สูบหักกับปริมาณน้ำที่เข้าเพิ่มเติมในบ่อสมดุลย์กัน

กราฟระดับน้ำรูปที่ ค.7 แสดงกราฟการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำอย่างต่อเนื่อง เปรียบเทียบกันระหว่างระดับน้ำจำกองกับระดับน้ำจิริภัณฑ์ในบ่อสังเกตการณ์ TW6, OW7 และ OW18 เมื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูลระดับน้ำของ 3 บ่อตั้งกล่าวปรากฏว่า บ่อ TW6 ซึ่งเป็นบ่อสังเกตการณ์ อยู่ห่างโซน 2 ไปทางด้านเหนือประมาณ 8 กิโลเมตร พนว่าระดับน้ำจิริภัณฑ์จะลดลงมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 43 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล การเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำจิริภัณฑ์และระดับน้ำจำกองเปรียบมีปริมาณน้ำฝนและปริมาณการสูบน้ำของโซน 2 และอัตราการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำจำกองน้อยกว่าระดับน้ำจิริภัณฑ์เฉลี่ย แสดงว่าตัวแปรทางชลศาสตร์ที่ใช้ในการปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำนาดาลของบริเวณนี้ มีคุณสมบัติในการให้น้ำໄกล้ดีเยี่ยวกับความจริงหรือมากกว่าความจริงเล็กน้อย ส่วนบ่อ OW7 ซึ่งเป็นบ่อสังเกตการณ์อยู่ในโซน 2 ทางด้านตะวันตก จากกราฟแสดงการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1982-1998 ปรากฏว่าระดับน้ำจิริภัณฑ์และระดับน้ำจำกองมีการเปลี่ยนแปลงลดคลื่นไส้กันมาก มีอัตราการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำจำกองและระดับน้ำจิริภัณฑ์เท่ากัน ช่วงระดับน้ำสูงสุดและต่ำสุดห่างกันประมาณ 7 เมตร การเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำจิริภัณฑ์และระดับน้ำจำกองเปรียบมีปริมาณน้ำฝนและปริมาณการสูบน้ำของโซน 2 และอัตราการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำจิริภัณฑ์ที่ใช้ในการปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำนาดาลของบริเวณนี้ มีคุณสมบัติในการให้น้ำໄกล้ดีเยี่ยวกับความจริงมาก และ บ่อ OW18 เป็นบ่อสังเกตการณ์อยู่ใกล้แม่น้ำป่าสัก ปรากฏว่าระดับน้ำจิริภัณฑ์จะลดลงมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 40 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ระดับน้ำจิริภัณฑ์และระดับน้ำจำกองมีการเปลี่ยนแปลงลดคลื่นไส้กัน ระดับน้ำจิริภัณฑ์มีอัตราการเปลี่ยนแปลงมากกว่าระดับน้ำจำกองเล็ก

น้ำอย่างระดับน้ำสูงสุดและต่ำสุดเฉลี่ยห่างกันเพียง 1 เมตร แสดงว่าตัวแปรทางชลศาสตร์ที่ใช้ในการปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลของป่อนี้ มีคุณสมบัติในการให้น้ำไกล์เคียงกับความจริง

กราฟระดับน้ำรูปที่ ก.8 แสดงกราฟการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำอย่างต่อเนื่อง เปรียบเทียบกับระหว่างระดับน้ำจำลองกับระดับน้ำจริงของบ่อ 33, 14, และบ่อ 28 ซึ่งเป็นปอดิตของโชน 2 และบ่อสังเกตการณ์ บ่อ TW4 เมื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบกราฟระดับน้ำของทั้ง 4 บ่อพบว่ามีลักษณะใกล้เคียงกันมาก ระดับน้ำจริงกับระดับน้ำจำลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 40 เมตร เหนือระดับน้ำทะเล ระดับน้ำจริงและระดับน้ำจำลองมีการเปลี่ยนแปลงสอดคล้องไกล์เคียงกัน มีอัตราการเปลี่ยนแปลงไกล์เคียงกัน ช่วงระดับน้ำสูงสุดและต่ำสุดเฉลี่ยห่างกันประมาณ 5 เมตร การเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำจริงและระดับน้ำจำลองเปรียบตามปริมาณน้ำฝนและปริมาณการระบายน้ำของโชน 2 แสดงว่าตัวแปรทางชลศาสตร์ที่ใช้ในการปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลของบ่อเหล่านี้ มีคุณสมบัติในการให้น้ำไกล์เคียงกับความจริงมาก

กราฟระดับน้ำรูปที่ ก.9 แสดงกราฟการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำอย่างต่อเนื่องกัน ตั้งแต่ปี ค.ศ.1982-1998 ของบ่อสังเกตการณ์ไกล์แม่น้ำ อ่ายห่างจากแม่น้ำประมาณ 100 เมตร ได้แก่ บ่อ P1/100 และ บ่อ P2/100 ไกล์แม่น้ำยมและบ่อ P3/100 และ บ่อ P4/100 ไกล์แม่น้ำน่าน เพื่อศึกษาการเพิ่มเติมน้ำจากแม่น้ำให้กับแหล่งน้ำบาดาลบริเวณนี้ ดังนี้

บ่อ P1/100 อ่ายที่วัดหาดสองแคว อ่ายห่างจากแม่น้ำน่านประมาณ 100 เมตร จากกราฟแสดงระดับน้ำเฉลี่ยประมาณ 48 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล การระบายน้ำบริเวณโชน 2 มีผลกระทบต่อระดับน้ำในบ่อเล็กน้อย เมื่อพิจารณาจากลักษณะของกราฟแล้วคาดว่าจาก การเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำจะเปรียบตามปริมาณน้ำฝนเป็นส่วนใหญ่แล้วยังได้รับน้ำเพิ่มเติมจากแม่น้ำน่านอีกด้วย

บ่อ P2/100 อ่ายที่บ้านไรีช้อย อ่ายห่างจากแม่น้ำน่านประมาณ 100 เมตร จากกราฟแสดงระดับน้ำเฉลี่ยประมาณ 46 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ไม่พบว่าการระบายน้ำของบริเวณโชน 2 มีผลกระทบต่อระดับน้ำในบ่อ เมื่อพิจารณาจากลักษณะของกราฟแล้วคาดว่าจาก การเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำจะเปรียบตามปริมาณน้ำฝนเป็นส่วนใหญ่แล้วยังได้รับน้ำเพิ่มเติมจากแม่น้ำน่าน เช่นเดียวกับบ่อ P1/100

บ่อ P3/100 อ่ายที่บ้านท่าขัย อ่ายห่างจากแม่น้ำยมประมาณ 100 เมตร จากกราฟแสดงระดับน้ำเฉลี่ยประมาณ 56 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ไม่พบว่าการระบายน้ำของบริเวณโชน 1 และโชน 2 มีผลกระทบต่อระดับน้ำในบ่อ เมื่อพิจารณาจากลักษณะของกราฟแล้วคาดว่าจาก การเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำจะเปรียบตามปริมาณน้ำฝนเป็นส่วนใหญ่แล้วยังได้รับน้ำเพิ่มเติมจากแม่น้ำยมส่วนหนึ่ง

บ่อ P4/100 อยู่ทิวัตคุ้งวารี อยู่ห่างจากแม่น้ำยมประมาณ 100 เมตร จากภาพแสดงระดับน้ำการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำประตามปริมาณน้ำฝนและปริมาณการสูบน้ำของโซน 1 และโซน 2 พบร่วมกันในช่วงปี ก.ศ. 1991-1993 ที่มีการสูบน้ำปริมาณมากระดับน้ำมีการเปลี่ยนแปลงลดต่ำลงมากเฉลี่ยประมาณ 6 เมตร และจากลักษณะการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำดังกล่าวแสดงว่าได้รับน้ำเพิ่มเติมจากแม่น้ำยมจำนวนมากหรือไม่มีเลย

6.2 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบแผนที่ระดับน้ำ เป็นการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงเบริญเทียบระหว่างระดับน้ำจำลองกับระดับน้ำจริง โดยใช้แผนที่แสดงระดับน้ำจำลอง (Simulated Aquifer Piezometric Levels) ที่ได้จากการปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลใหม่ และแผนที่แสดงระดับน้ำจริง (Aquifer Piezometric Levels) ที่ได้จากการติดตามตรวจสอบระดับน้ำของบ่อสังเกตการณ์จำนวนประมาณ 50 บ่ออย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี ก.ศ. 1981-1998 ในช่วงเวลาหรือฤดูกาลต่างๆ ของปี เช่น เดือนมิถุนายน (สัปดาห์ที่ 26) เดือนกันยายน (สัปดาห์ที่ 39) และเดือนธันวาคม (สัปดาห์ที่ 52) ของปี ก.ศ. 1991 และปี ก.ศ. 1998 เป็นต้น เพื่อตรวจสอบว่าระดับน้ำจำลองที่ได้จากการปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลใหม่มีความใกล้เคียงกับระดับน้ำจริงในบริเวณต่าง ๆ ของพื้นที่โครงการมากน้อยเพียงใด และเพื่อศึกษาการเคลื่อนไหวของน้ำบาดาล นอกจากนี้ยังทำการวิเคราะห์เบริญเทียบแผนที่ระดับน้ำลด (Drawdown Surface) ของปีต่าง ๆ กับบีแกรเริ่มโครงการอีกด้วย ผลการวิเคราะห์เบริญเทียบแบ่งตามปีต่างๆ ดังนี้ (ดูรูปในภาคผนวก ก. และภาคผนวก จ. ประกอบ)

ปี ก.ศ. 1986 เดือนมิถุนายน (สัปดาห์ที่ 26) สภาพการเคลื่อนไหวของระดับน้ำจริงและระดับน้ำจำลองมีทิศทางการไหลลดคล่องกัน คือไหลไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้และทิศใต้ และพบร่วมกับระดับน้ำเฉลี่ยโดยทั่วไปลดคล่องใกล้เคียงกัน มีบางบริเวณ เช่น ตอนกลางโซน 2 ระดับน้ำจริงต่ำกว่าระดับน้ำจำลองประมาณ 2 เมตร และทางด้านใต้ระดับน้ำจริงตื้นกว่าระดับน้ำจำลองประมาณ 2-4 เมตร

ปี ก.ศ. 1991 เดือนมิถุนายน (สัปดาห์ที่ 26) สภาพการเคลื่อนไหวของระดับน้ำจริงและระดับน้ำจำลองมีทิศทางการไหลลดคล่องกัน คือไหลไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้และทิศใต้ และพบร่วมกับระดับน้ำจริงและระดับน้ำจำลองเฉลี่ยโดยทั่วไปของโซน 2 ลดคล่องใกล้เคียงกัน แต่ระดับน้ำจริงบริเวณโซน 1 ลดต่ำกว่าระดับน้ำจำลองเฉลี่ยประมาณ 2 เมตรและทางด้านตะวันออกเฉียงใต้ระดับน้ำจริงลึกกว่าระดับน้ำจำลองประมาณ 4 เมตร ส่วนทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือบริเวณป่า TW6 และ OW26 ระดับน้ำจริงลดลงมากกว่าระดับน้ำจำลองประมาณ 1-2 เมตร จะเห็นว่าพื้นที่ส่วนใหญ่มีระดับน้ำจริงลดลงมากกว่าระดับน้ำจำลอง แสดงว่าในสภาพความเป็นจริงแหล่งน้ำบาดาลบริเวณนี้สามารถให้น้ำได้น้อยกว่าปริมาณที่รูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์

คำนวณໄວ่ ดังนั้นในการสูบน้ำครั้งต่อไปควรควบคุมปริมาณการสูบน้ำในบริเวณดังกล่าว โดยเฉพาะบริเวณโซน 1 ควรต่ำกว่า 15 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี

ปี ก.ศ. 1991 เดือนกันยายน (สัปดาห์ที่ 39) สภาพการเคลื่อนไหวของระดับน้ำจิริมีพิศทางการไหลลดคลื่นกัน คือไหลไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้และทิศใต้ และพบว่าบริเวณโซน 2 มีระดับน้ำจิริมีพิศต่ำกว่าระดับน้ำจำลองประมาณ 1-2 เมตรและระดับน้ำจิริมีบริเวณโซน 1 ที่อยู่ติดกับโซน 2 ไปทางทิศตะวันตก ลดต่ำกว่าระดับน้ำจำลองเฉลี่ยประมาณ 1-2 เมตร ตลอดจนทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือ บริเวณบ่อ TW6 และ OW26 ระดับน้ำจิริมีลดลงมากกว่าระดับน้ำจำลองประมาณ 1-2 เมตร เช่นกัน ส่วนทางด้านตะวันออกเฉียงใต้ระดับน้ำจิริมีลึกกว่าระดับน้ำจำลอง ถึงแม้ว่าจะเป็นฤดูฝนระดับน้ำจิริมียังคงต่ำกว่าระดับน้ำจำลอง แสดงว่าในแหล่งเก็บกักกุกน้ำขึ้นมาใช้มากกว่าปริมาณน้ำที่คำนวนได้ด้วยรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาล ดังนั้นในบริเวณโซน 1 ควรสูบน้ำต่ำกว่า 15 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปีและบริเวณโซน 2 ควรสูบน้ำต่ำกว่า 30 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี

ปี ก.ศ. 1991 เดือนธันวาคม (สัปดาห์ที่ 52) สภาพการเคลื่อนไหวของระดับน้ำจิริและระดับน้ำจำลองมีพิศทางการไหลลดคลื่นกัน คือไหลไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้และทิศใต้ และพบว่าระดับน้ำจำลองบริเวณตอนกลางของโซน 2 ซึ่งเป็นพื้นที่ส่วนน้อยลดต่ำกว่าระดับน้ำจิริประมาณ 2 เมตร แต่บริเวณตัดของมหาทางด้านใต้ของโซน 2 ระดับน้ำจิริและระดับน้ำจำลองมีค่าใกล้เคียงกัน ส่วนบริเวณโซน 1 ที่อยู่ติดกับโซน 2 ปรากฏว่าระดับน้ำจิริลดต่ำกว่าระดับน้ำจำลองประมาณ 2-4 เมตร และบริเวณที่อยู่ติดกับโซน 2 ทางด้านตะวันออกเฉียงใต้และทิศใต้ของโซน 2 (บริเวณ OW20B) ระดับน้ำจิริลดลงต่ำกว่าระดับน้ำจำลองประมาณ 4 เมตร เมื่อมองสภาพโดยทั่วไปของระดับน้ำโดยรวมแล้วระดับน้ำจิริและระดับน้ำจำลองเฉลี่ยโดยทั่วไปมีความสอดคล้องใกล้เคียงกัน

ปี ก.ศ. 1998 เดือนมิถุนายน (สัปดาห์ที่ 26) แม้ว่าผ่านไปหลายปีสภาพการเคลื่อนไหวของระดับน้ำจิริและระดับน้ำจำลองยังคงมีพิศทางการไหลลดคลื่นกัน คือไหลไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้และทิศใต้ และพบว่าระดับน้ำบริเวณโซน 2 บางบริเวณระดับน้ำมีค่าเท่ากัน บางบริเวณระดับน้ำจำลองต่ำกว่าประมาณ 2 เมตร แต่ส่วนใหญ่ระดับน้ำจิริใกล้เคียงกันกับระดับน้ำจำลอง และบริเวณโซน 1 ระดับน้ำจิริลดลงต่ำกว่าระดับน้ำจำลองประมาณ 2 เมตร ส่วนบริเวณทางด้านตะวันออกเฉียงใต้และทิศใต้ระดับน้ำจิริลดลงต่ำกว่าระดับน้ำจำลองประมาณ 4-10 เมตร

ปี ก.ศ. 1998 เดือนกันยายน (สัปดาห์ที่ 39) สภาพการเคลื่อนไหวของระดับน้ำจิริและระดับน้ำจำลองยังคงมีพิศทางการไหลลดคลื่นกัน คือไหลไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้และทิศใต้

เป็นช่วงฤดูฝน ทั้งระดับน้ำจิรงและระดับน้ำจำลองสูงขึ้นมากกว่าช่วงเดือนมิถุนายน และพบว่า บริเวณตอนกลางของโซน 2 ระดับน้ำจิรงลดลงต่ำกว่าระดับน้ำจำลองประมาณ 2-4 เมตร ส่วนใน บริเวณที่อยู่ติดกับภูเขา มีค่าไกล์เดียงกับระดับน้ำจำลองมากขึ้น ส่วนบริเวณที่โซน 1 ที่ อยู่ติดกับโซน 2 ระดับน้ำจิรงลดลงต่ำกว่าระดับน้ำจำลองประมาณ 2 เมตร และบริเวณตะวันออก เฉียงใต้และทิศใต้ระดับน้ำจิรงลดลงต่ำกว่าระดับน้ำจำลองประมาณ 2 เมตรเช่นกัน

ปี พ.ศ. 1998 เดือนธันวาคม (สัปดาห์ที่ 52) สภาพการเคลื่อนไหวของระดับน้ำจิรงและ ระดับน้ำจำลองยังคงมีทิศทางการไหลลดคลอกต้องกัน คือไหลไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้และทิศใต้ และพบว่าบริเวณโซน 2 ระดับน้ำจำลองลดลงต่ำกว่าระดับน้ำจิรงประมาณ 2-4 เมตร ส่วนบริเวณ ที่โซน 1 ที่อยู่ติดกับโซน 2 ระดับน้ำจิรงลดลงต่ำกว่าระดับน้ำจำลองประมาณ 2 เมตร และบริเวณ ตะวันออกเฉียงใต้และทิศใต้ระดับน้ำจิรงลดลงต่ำกว่าระดับน้ำจำลองประมาณ 2-8 เมตร

7. สรุปผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบ

จากการวิเคราะห์และเปรียบเทียบระดับน้ำจิ่งกับระดับน้ำจำลอง โดยใช้แบบกราฟระดับน้ำ (Hydrographs) และแผนที่ระดับน้ำ (Piezometric Maps) ในช่วงเวลาและปีต่าง ๆ ตั้งแต่ปี พ.ศ.1981-1998 ปรากฏว่าลักษณะโดยทั่วไปมีความสอดคล้องใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่พบว่า ระดับน้ำจิ่งมีอัตราการเปลี่ยนแปลงมากกว่าระดับน้ำจำลอง คือ ระดับน้ำจิ่งลดต่ำกว่าระดับน้ำจำลองโดยเฉพาะบริเวณโซน 1 และบริเวณทิศตะวันออกเฉียงใต้และทิศใต้ของโครงการ การเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำตามปริมาณการสูบน้ำและปริมาณน้ำฝน แสดงว่าปริมาณการสูบน้ำบริเวณโซน 1 ทำการสูบมากเกินกว่าความสามารถในการให้น้ำของแหล่งน้ำ ดังนั้นในบริเวณโซน 1 ควรสูบน้ำต่ำกว่า 15 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวแปรทางชลศาสตร์ที่ใช้ในการปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลบริเวณนี้มีคุณสมบัติในการให้น้ำมากกว่าความเป็นจริงเล็กน้อย ต้องทำการปรับแก้ในโอกาสต่อไป สำหรับบริเวณโซน 2 ส่วนใหญ่ระดับน้ำจิ่งและระดับน้ำจำลองเท่ากันหรือใกล้เคียงกันมาก แม้มีบางปีที่ระดับน้ำจำลองลดลงต่ำกว่าระดับน้ำจิ่งเล็กน้อย โดยเฉพาะในบริเวณตอนกลางโซน 2 ทั้งนี้อาจมีสาเหตุจากหลายกรณี เช่น มีน้ำจากแม่น้ำน่านไหลเข้ามาเพิ่มเติมน้ำให้กับแหล่งน้ำบาดาลบริเวณนี้มากกว่าที่กำหนดไว้ในรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาล หรือการวัดระดับน้ำในปอดิตโซน 2 ในช่วงนั้นคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริง หรือตัวแปรทางชลศาสตร์ที่ใช้ในการปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลบริเวณนี้มีค่าคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริง หรือมีปัจจัยบางปัจจัยไม่ได้ทำการสูบน้ำในช่วงนั้น และปริมาณการสูบน้ำในแต่ละปีของแต่ละช่วงเวลา มีความแตกต่างกัน ส่วนบริเวณทางด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้และทิศใต้ พบระดับน้ำจิ่งลดต่ำกว่าระดับน้ำจำลองมากในช่วงระยะหลังนั้น อาจเนื่องมาจาก มีข้อมูลบ่อสังเกตภารณ์บริเวณนั้นอยู่มาก มีเพียงปัจจัย OW20B เป็นข้อมูลอ้างอิง

จากการวิเคราะห์และเปรียบเทียบสรุปได้ว่า รูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลนี้ค่อนข้างมีความถูกต้องใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริงมากพอสมควร คาดว่าเมื่อมีการปรับแก้ตัวแปรทางชลศาสตร์บางตัวอีกเพียงเล็กน้อย ก็จะได้รูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลที่มีความถูกต้องและใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด ผลจากการวิเคราะห์และเปรียบเทียบครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการศึกษารูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาลอย่างละเอียดในขั้นต่อไป ซึ่งจะสามารถใช้ในการทำนายอนาคตของแหล่งน้ำบาดาลได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ อันจะเป็นผลให้การจัดการให้น้ำเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และได้รับประโยชน์สูงสุด

เอกสารอ้างอิง

- เกรียงศักดิ์ ศรีสุข, 2526, รูปแบบจำลองแหล่งน้ำบาดาล, ภาควิชาธรณีวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 12 หน้า
- บรรหาร จากรุลลส, 2534, การจัดการโครงการพัฒนาน้ำใต้ดินสู่ใช้ทัยและผลกระทบ, ฝ่ายพัฒนา น้ำบาดาลเพื่อการชลประทาน กองวิทยาการธนี กรมชลประทาน, 10 หน้า
- สุวิชา มณีชิติย์, 2535, รายงานการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านอุทกธนีวิทยา เพื่อใช้ ประกอบการจัดทำรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาล โครงการพัฒนาน้ำใต้ดินสู่ใช้ทัย, ฝ่ายพัฒนาน้ำบาดาลเพื่อการชลประทาน กองวิทยาการธนี กรมชล ประทาน, 64 หน้า
- สุวิชา มณีชิติย์, 2538, รายงานการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านอุทกธนีวิทยา ปี ค.ศ. 1981-1994 เพื่อศึกษารูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาล โครงการ พัฒนาน้ำใต้ดินสู่ใช้ทัย, ฝ่ายพัฒนาน้ำบาดาลเพื่อการชลประทาน กองวิทยาการธนี กรมชลประทาน, 34 หน้า
- Asian Institute of Technology, 1980. Water Balance and Economic Appraisal of Groundwater Development Project in Sukhothai Province.
- Groundwater Brance, R.I.D., 1981. Report on Groundwater for Irrigation, Sukhothai Groundwater Project Zone 2, Record of Wells, vol.1, pp. 49-69.
- Howard Humphreys & Sons in association with Sir M. Macdonal & Partners and Hunting Technical Service Ltd., Yom Basin Study, Volume 6, Groundwater Resources, 1971.
- Howard Humphreys, June 1986. Sukhothai Groundwater Development Project, Aquifer Modelling Studies, Main Report and Appendix I, Royal Irrigation Department.
- Howard Humphreys, September 1987. Sukhothai Groundwater Development Project, Aquifer Modelling Studies, Main Report and Appendix II, Royal Irrigation Department.
- Howard Humphreys, April 1991. Sukhothai Groundwater Development Project, Aquifer Modelling Studies, Main Report and Appendix III, Royal Irrigation Department.
- Nakanart, A., 1982. Conceal Tertiary Hydrocarbons in Northern Chao Phraya Basin Analog by Mae Sot Basin, Department of Mineral Resources.

ภาคผนวก ก.

แผนที่แสดงระดับน้ำจำลอง (Piezometric Surface) จากการปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาล

รูปที่ ก.1 แผนที่แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 26 ปี ค.ศ.1981

รูปที่ ก.2 แผนที่แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 52 ปี ค.ศ.1981

รูปที่ ก.3 แผนที่แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 26 ปี ค.ศ.1986

รูปที่ ก.4 แผนที่แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 26 ปี ค.ศ.1991

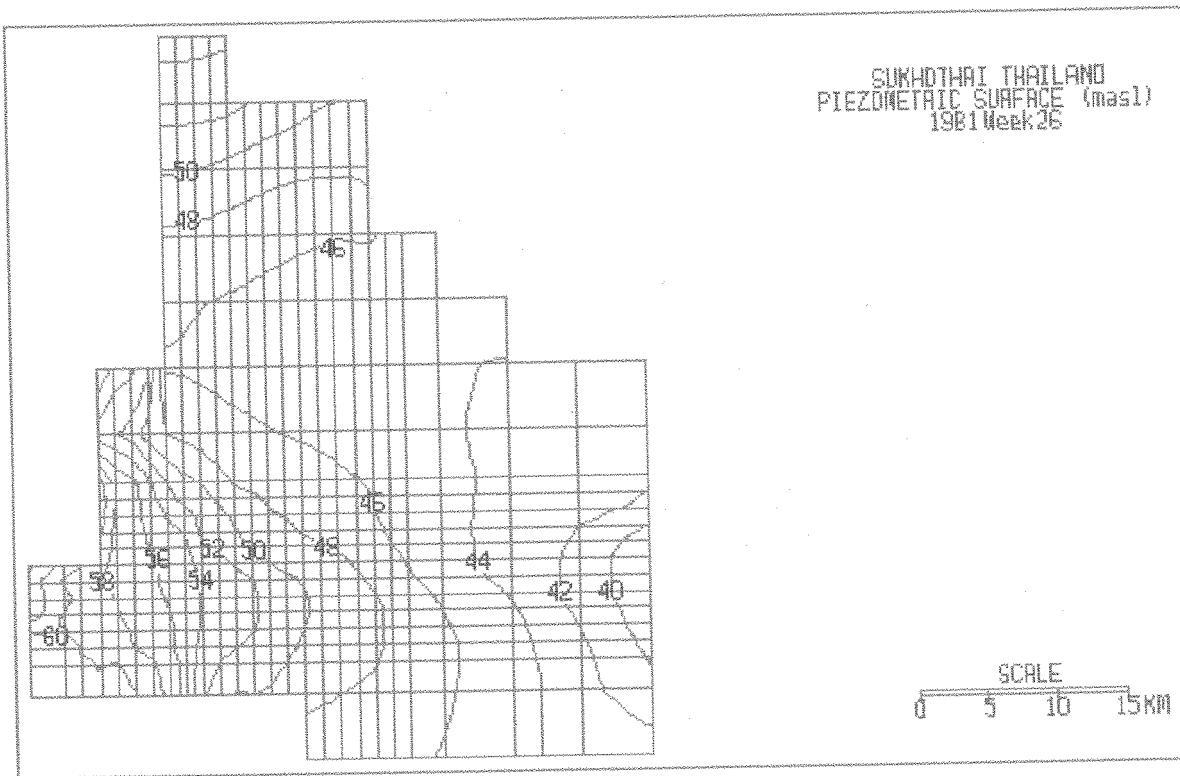
รูปที่ ก.5 แผนที่แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 39 ปี ค.ศ.1991

รูปที่ ก.6 แผนที่แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 52 ปี ค.ศ.1991

รูปที่ ก.7 แผนที่แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 26 ปี ค.ศ.1998

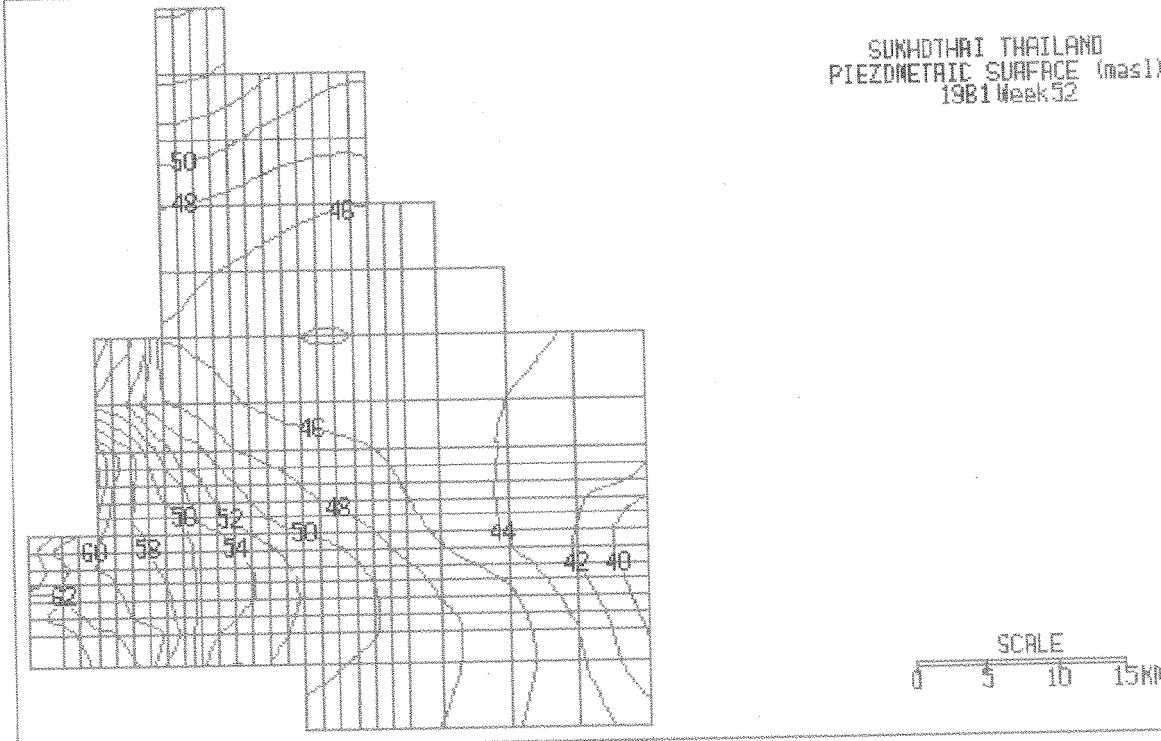
รูปที่ ก.8 แผนที่แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 39 ปี ค.ศ.1998

รูปที่ ก.9 แผนที่แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 52 ปี ค.ศ.1998

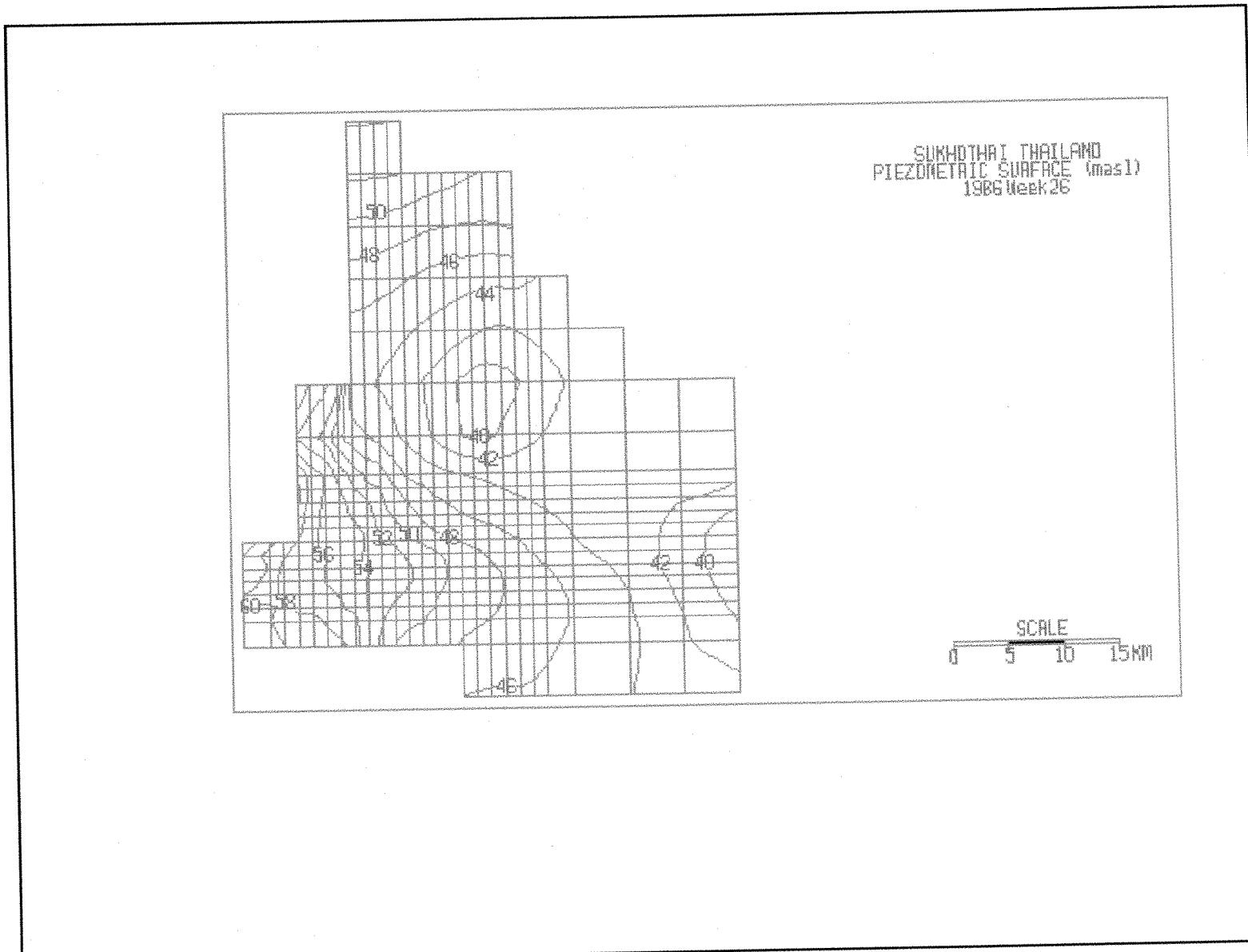

รูปที่ ก.1 แผนที่แสดงระดับน้ำ จำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 26 ปี ค.ศ. 1981

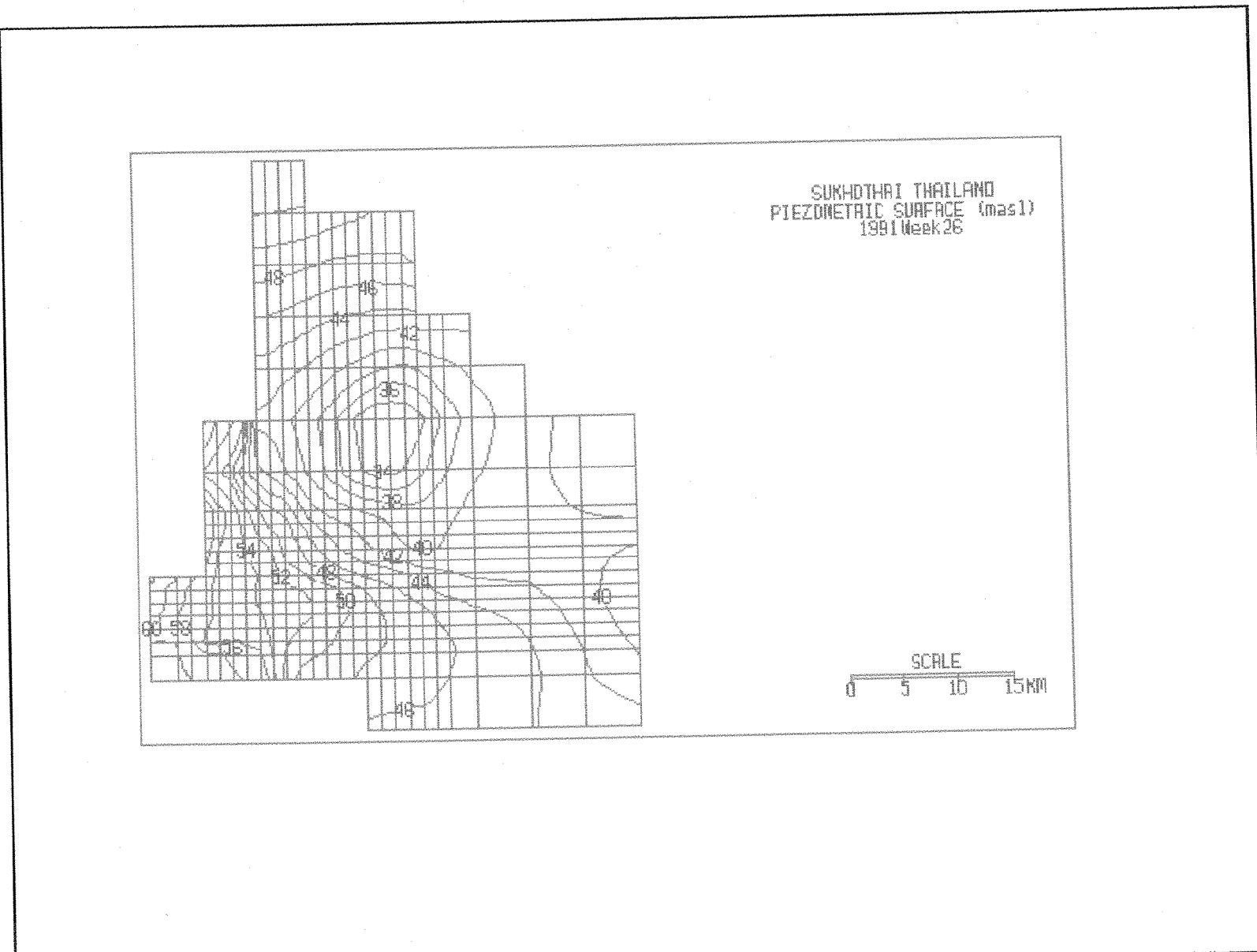
SUKHOTHAI THAILAND
PIEZOMETRIC SURFACE (masl)
1981 Week 52

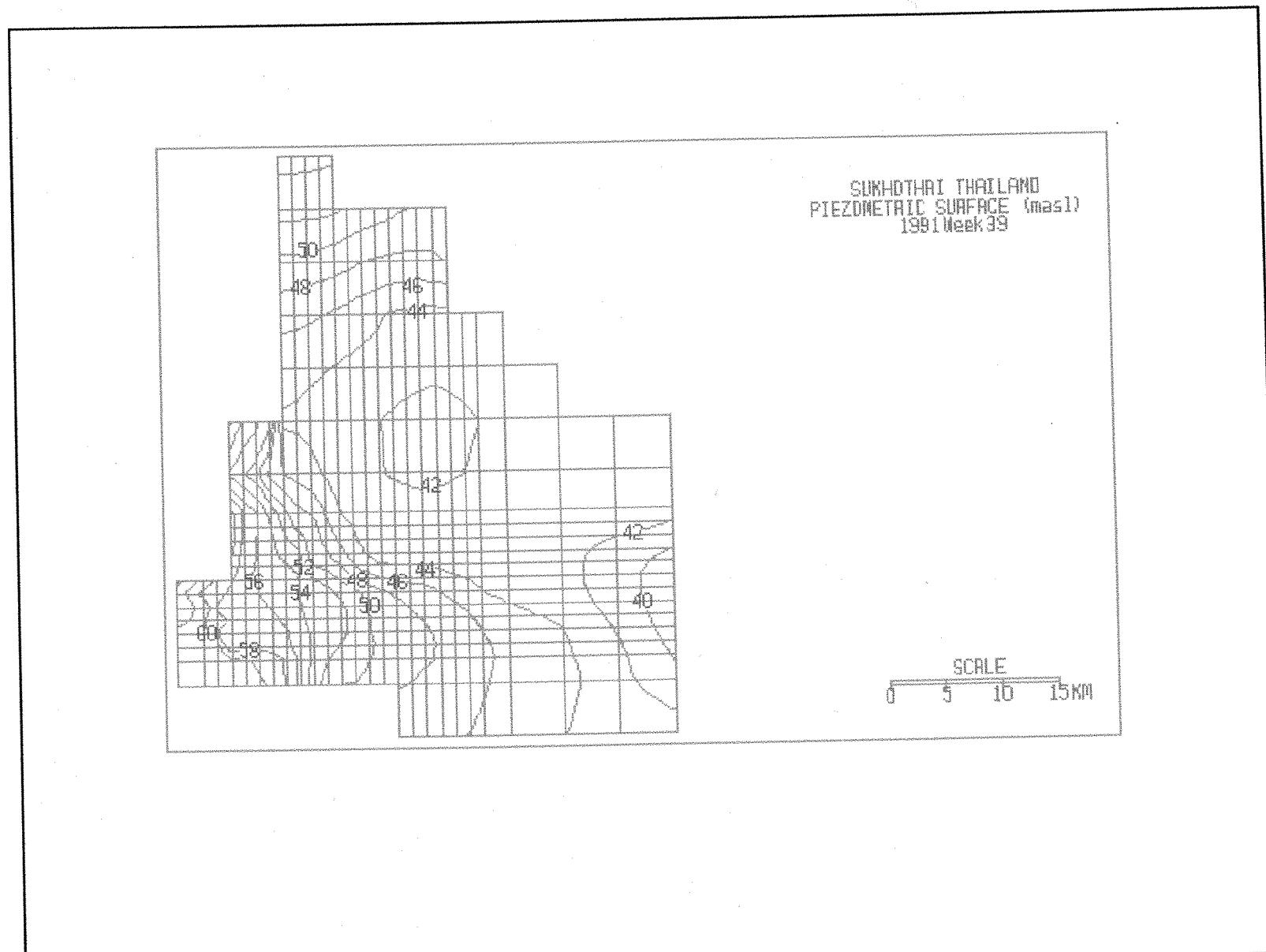
รูปที่ ก.2 แผนที่แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 52 ปี ค.ศ. 1981

รูปที่ ก.3 แผนที่แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 26 ปี ค.ศ. 1986

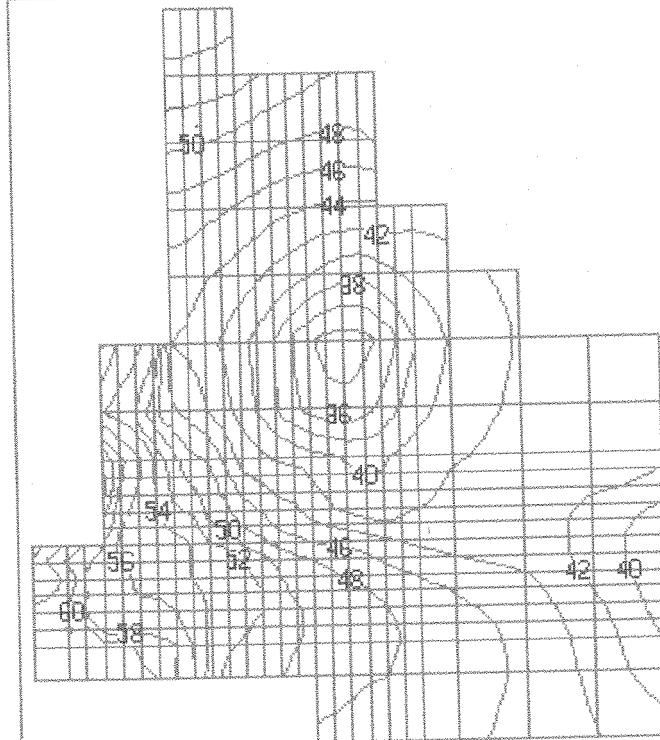

รูปที่ ก.4 แผนที่แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 26 ปี ค.ศ. 1991

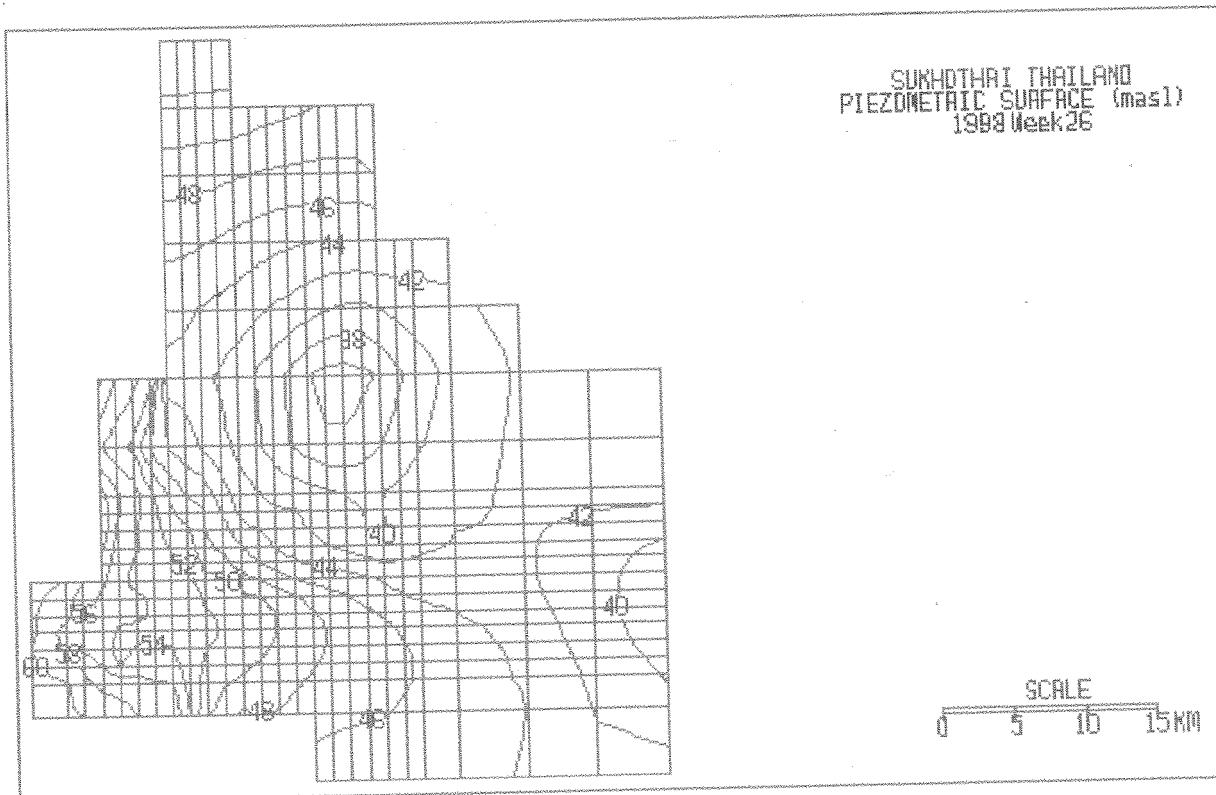

รูปที่ ก.5 แผนที่แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 39 ปี ค.ศ. 1991

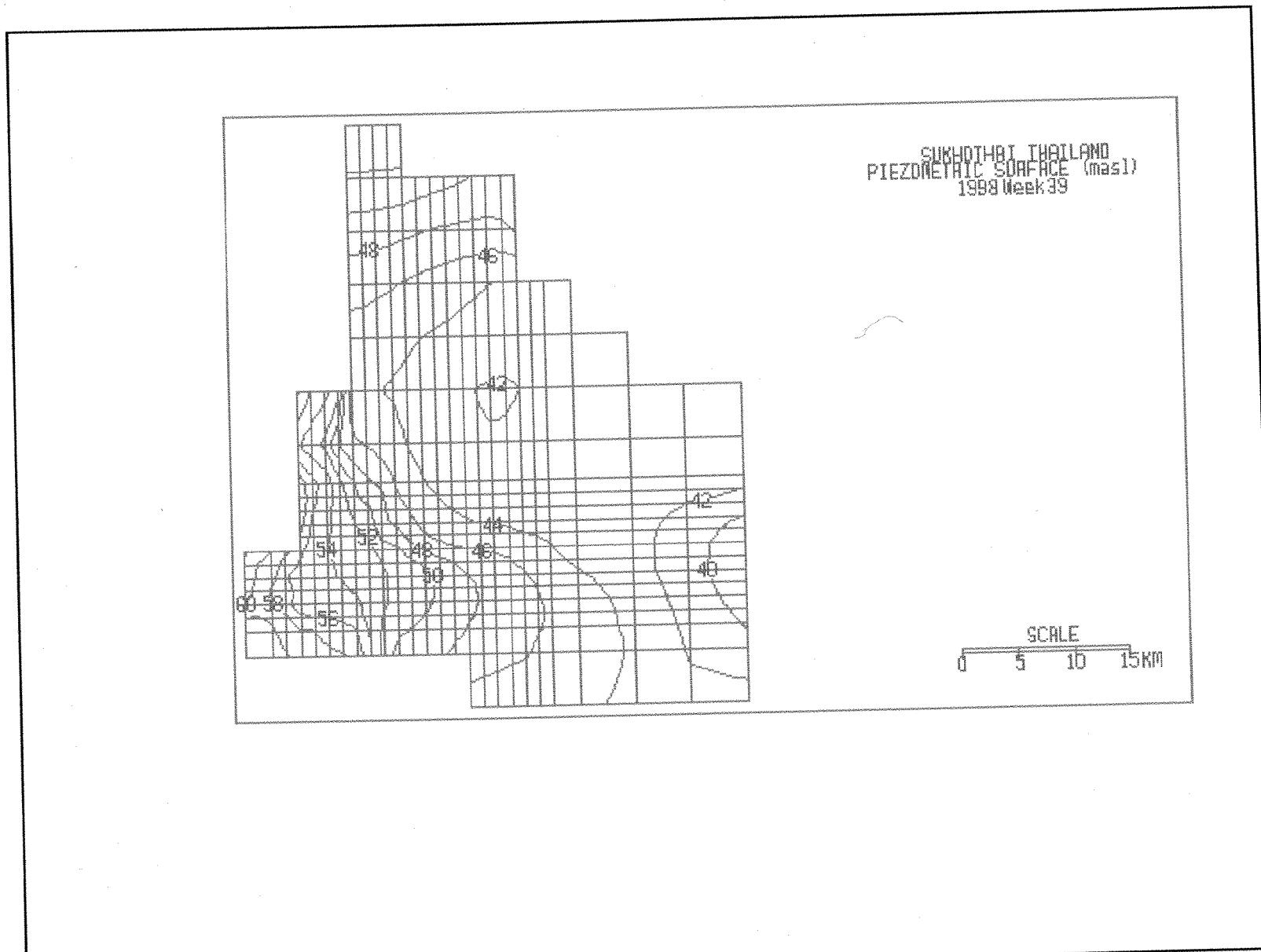
SUKHOTHAI THAILAND
PIEZOMETRIC SURFACE (masl)
1981(week 52)

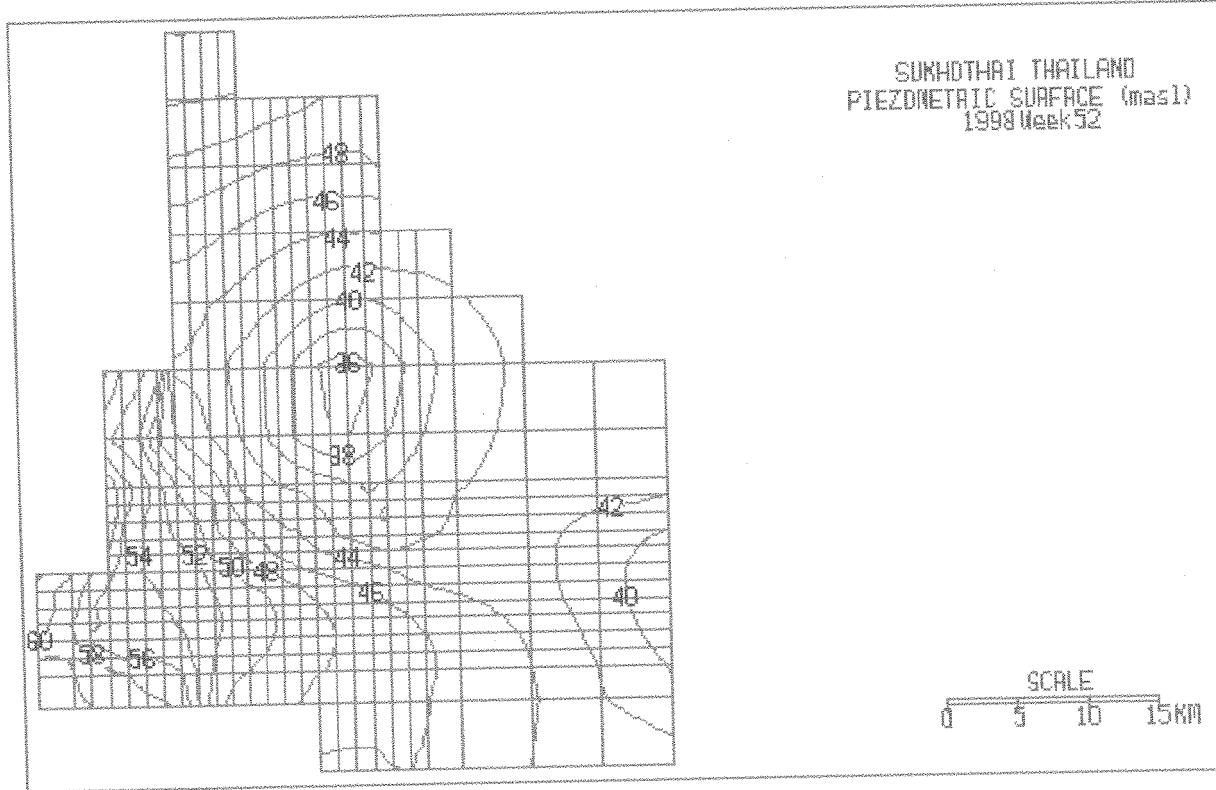
รูปที่ ก.6 แผนที่แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำได้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 52 ปี ค.ศ. 1991

รูปที่ ก.7 แผนที่แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 26 ปี ค.ศ. 1998

รูปที่ ก.8 แผนที่แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 39 ปี ค.ศ. 1998

รูปที่ ก.๙ แผนที่แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุขาทัย สปดาห์ที่ 52 ปี ค.ศ. 1998

ภาคผนวก ข.

แผนที่แสดงระดับน้ำลด (Drawdown Surface) จากการปรับรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของแหล่งน้ำบาดาล

รูปที่ ข.1 แผนที่แสดงระดับน้ำลด โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 26 ปี ค.ศ.1991

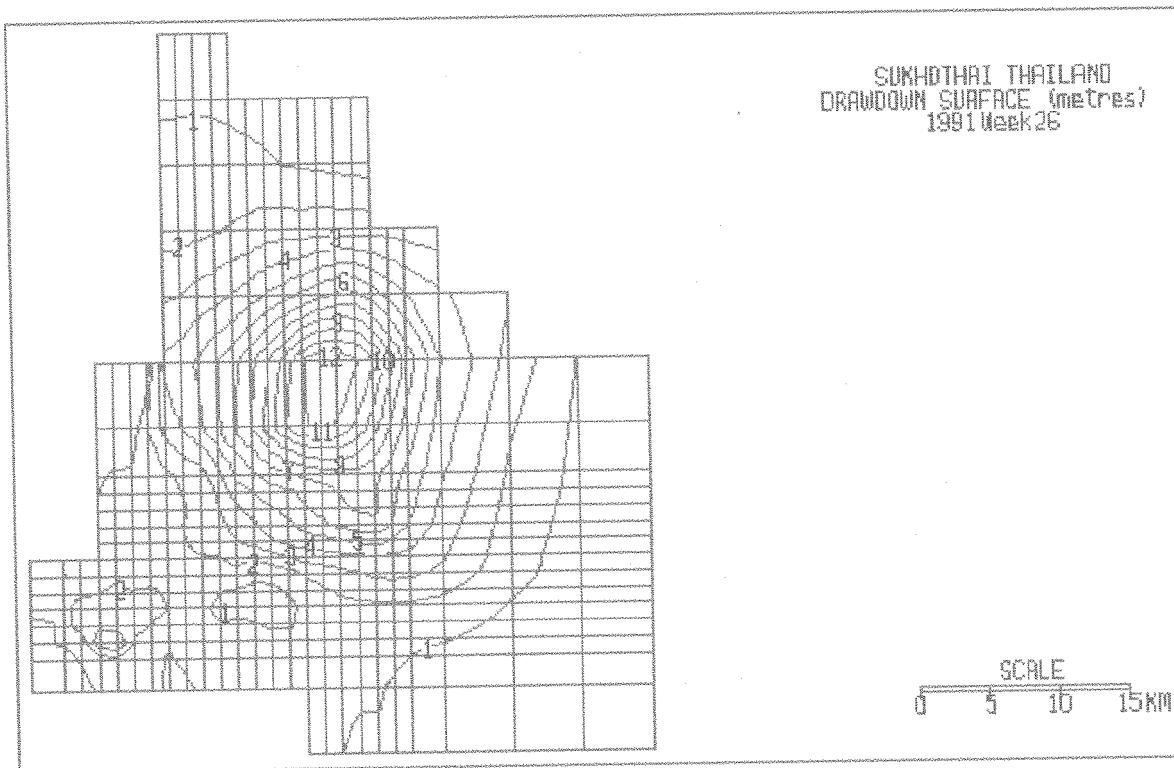
รูปที่ ข.2 แผนที่แสดงระดับน้ำลด โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 39 ปี ค.ศ.1991

รูปที่ ข.3 แผนที่แสดงระดับน้ำลด โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 52 ปี ค.ศ.1991

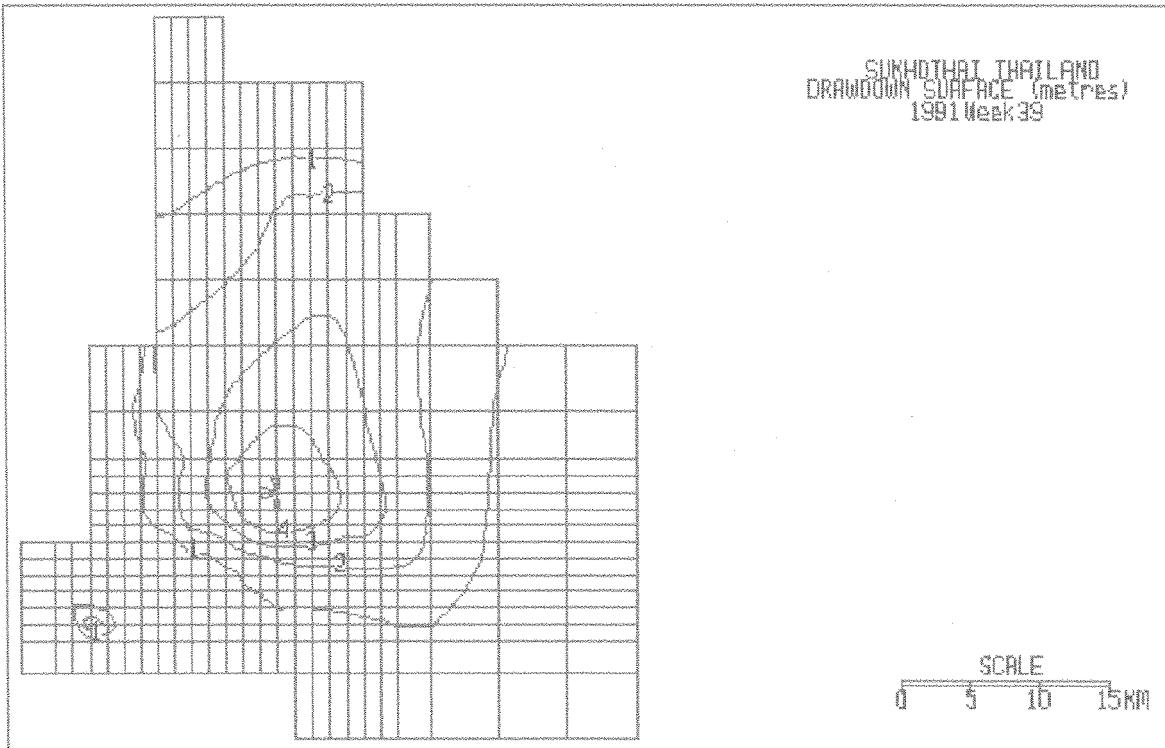
รูปที่ ข.4 แผนที่แสดงระดับน้ำลด โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 26 ปี ค.ศ.1998

รูปที่ ข.5 แผนที่แสดงระดับน้ำลด โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 39 ปี ค.ศ.1998

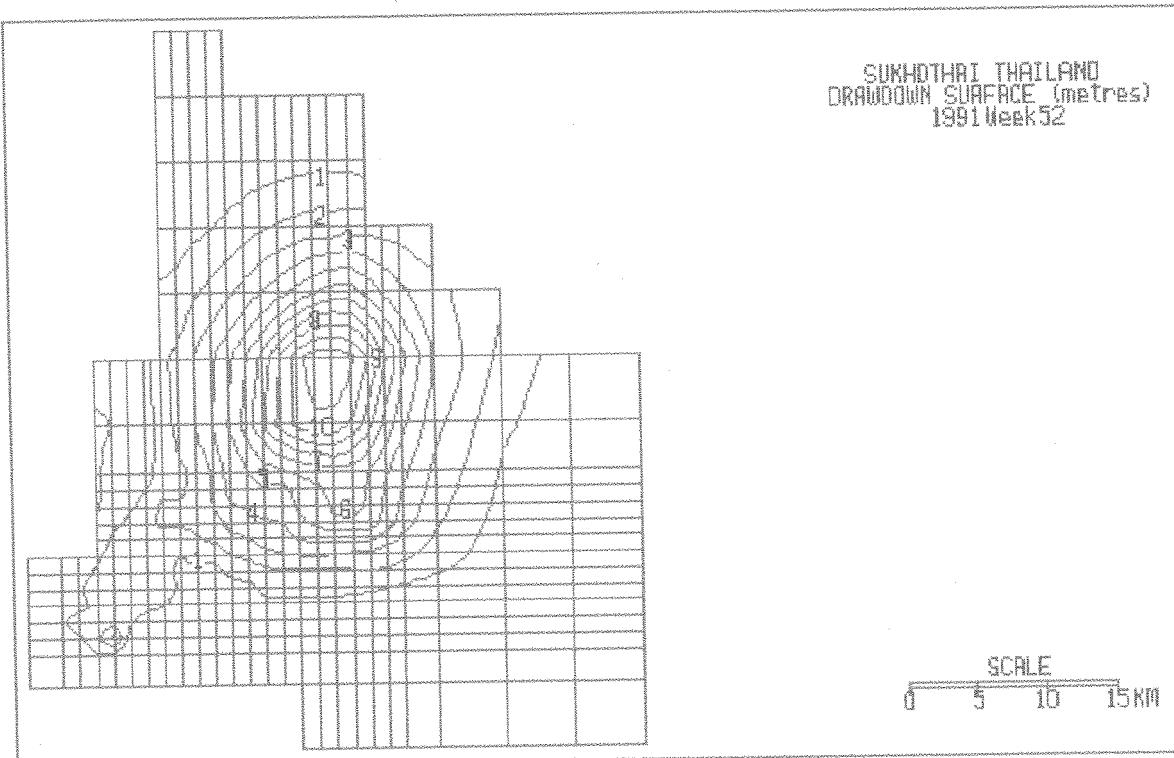
รูปที่ ข.6 แผนที่แสดงระดับน้ำลด โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 52 ปี ค.ศ.1998

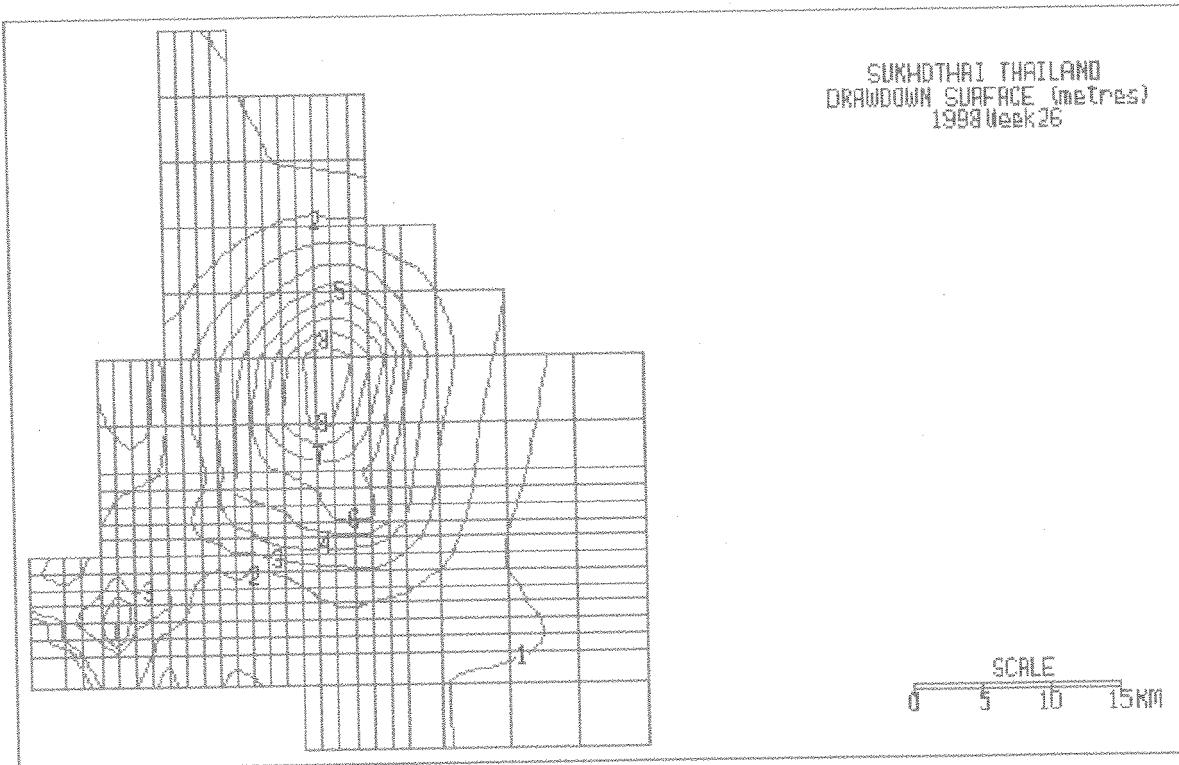
รูปที่ ๑. แผนที่แสดงระดับน้ำลด โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 26 ปี ค.ศ. 1991

รูปที่ ๑.๒ แผนที่แสดงระดับน้ำลด โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 39 ปี ค.ศ. 1991

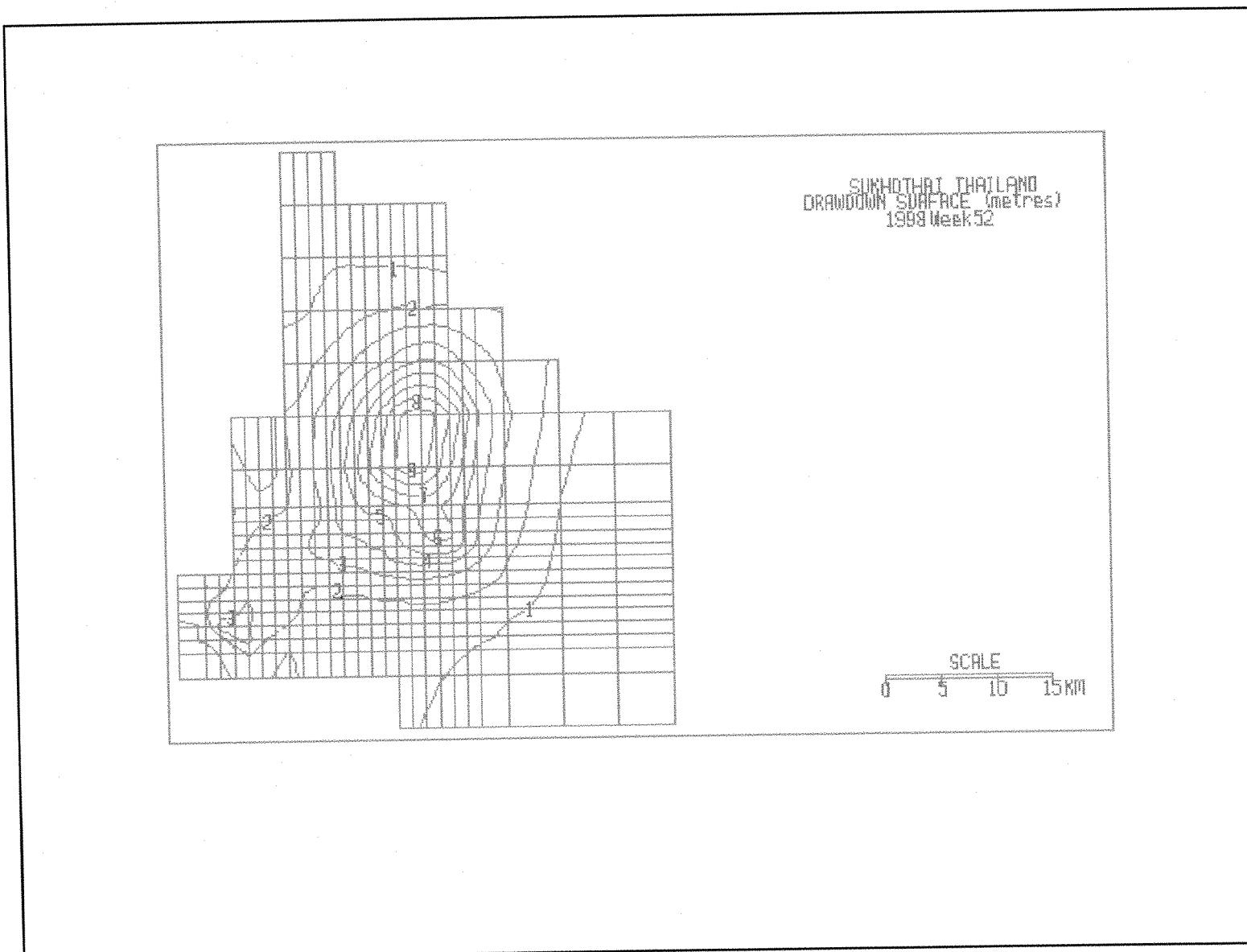
รูปที่ ๗.๓ แผนที่แสดงระดับน้ำลัด โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 52 ปี ค.ศ. 1991

รูปที่ ๔.4 แผนที่แสดงระดับน้ำลด โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 26 ปี ค.ศ. 1998

รูปที่ ๔.๕ แผนที่แสดงระดับน้ำลด โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 39 ปี ค.ศ. 1998

รูปที่ ๖ แผนที่แสดงระดับน้ำลด โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 52 ปี ค.ศ. 1998

ภาคผนวก ค.

กราฟระดับน้ำ (Hydrographs) เปรียบเทียบระหว่างระดับน้ำจำลองกับระดับน้ำจริง
ปี ค.ศ. 1981-1998

รูปที่ ค.1 กราฟการเปลี่ยนแปลงระดับน้ำอย่างต่อเนื่อง บ่อสังเกตการณ์ EX2, EX3 และ OW6

รูปที่ ค.2 กราฟการเปลี่ยนแปลงระดับน้ำอย่างต่อเนื่อง บ่อสังเกตการณ์ OW24B, OW11 และ

PE1

รูปที่ ค.3 กราฟการเปลี่ยนแปลงระดับน้ำอย่างต่อเนื่อง บ่อสังเกตการณ์ OW4, OW15 และ

OW25

รูปที่ ค.4 กราฟการเปลี่ยนแปลงระดับน้ำอย่างต่อเนื่อง บ่อสังเกตการณ์ EX8, OW13, L1 และ

OW15

รูปที่ ค.5 กราฟการเปลี่ยนแปลงระดับน้ำอย่างต่อเนื่อง บ่อสังเกตการณ์ PD15, G1, OW6 และ

TW4

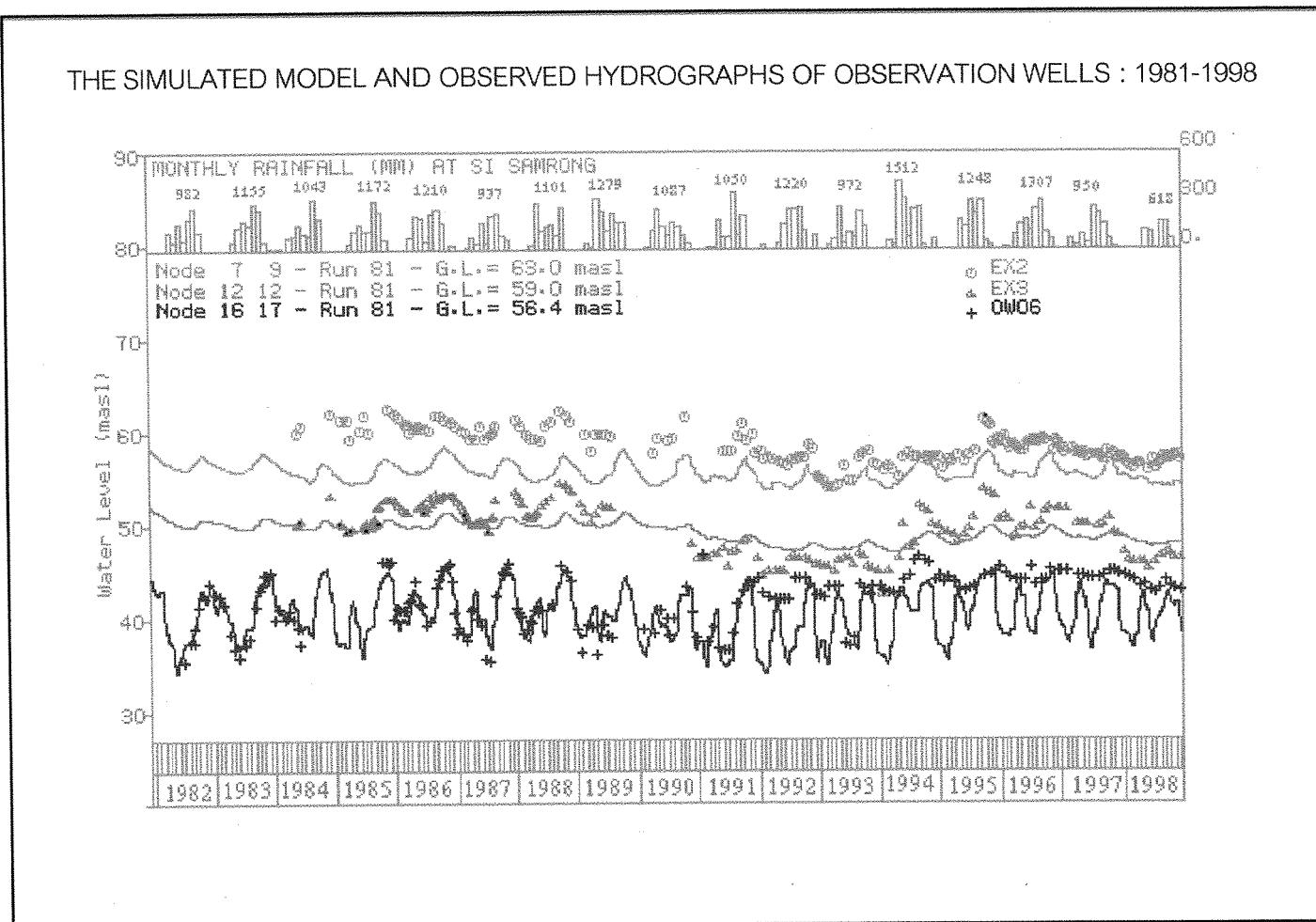
รูปที่ ค.6 กราฟการเปลี่ยนแปลงระดับน้ำอย่างต่อเนื่อง บ่อสังเกตการณ์ PD22, EX7 และ OW8

รูปที่ ค.7 กราฟการเปลี่ยนแปลงระดับน้ำอย่างต่อเนื่อง บ่อสังเกตการณ์ TW6, OW7 และ OW18

รูปที่ ค.8 กราฟการเปลี่ยนแปลงระดับน้ำอย่างต่อเนื่อง บ่อสังเกตการณ์ 33, 14, 28 และ TW4

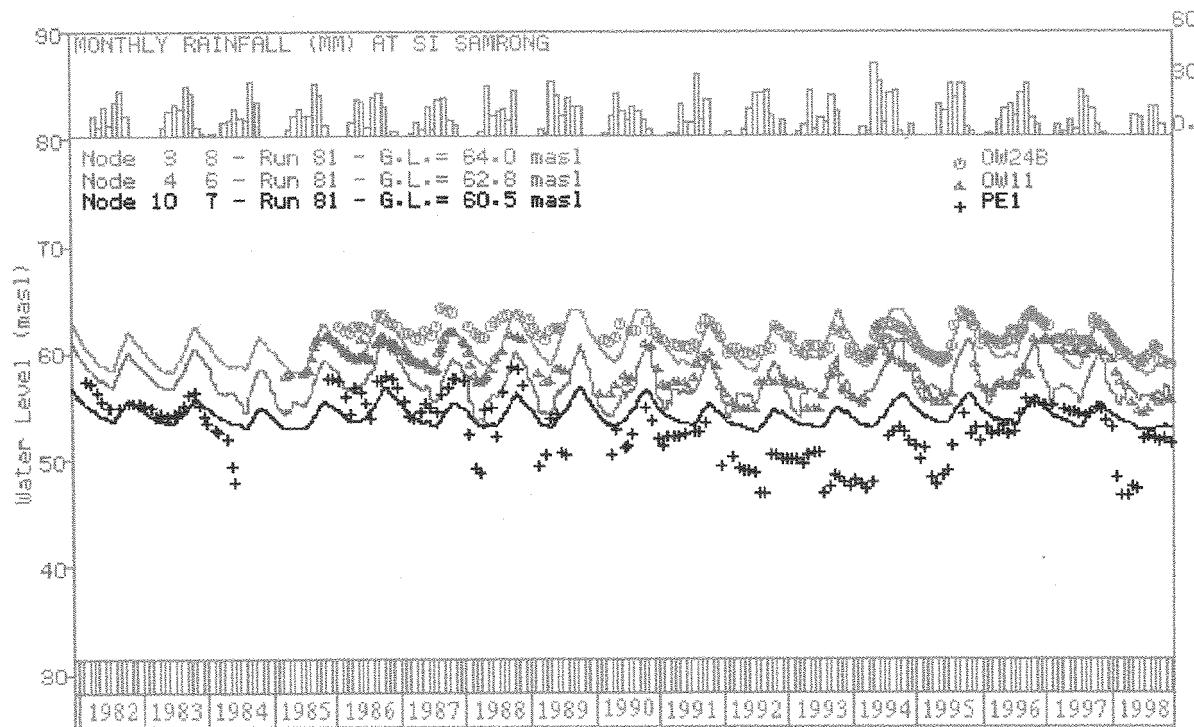
รูปที่ ค.9 กราฟการเปลี่ยนแปลงระดับน้ำอย่างต่อเนื่อง บ่อสังเกตการณ์ไกลั่มแม่น้ำげる P1/100

และ P2/100 บ่อสังเกตการณ์ไกลั่มแม่น้ำยม P3/100 และ P4/100

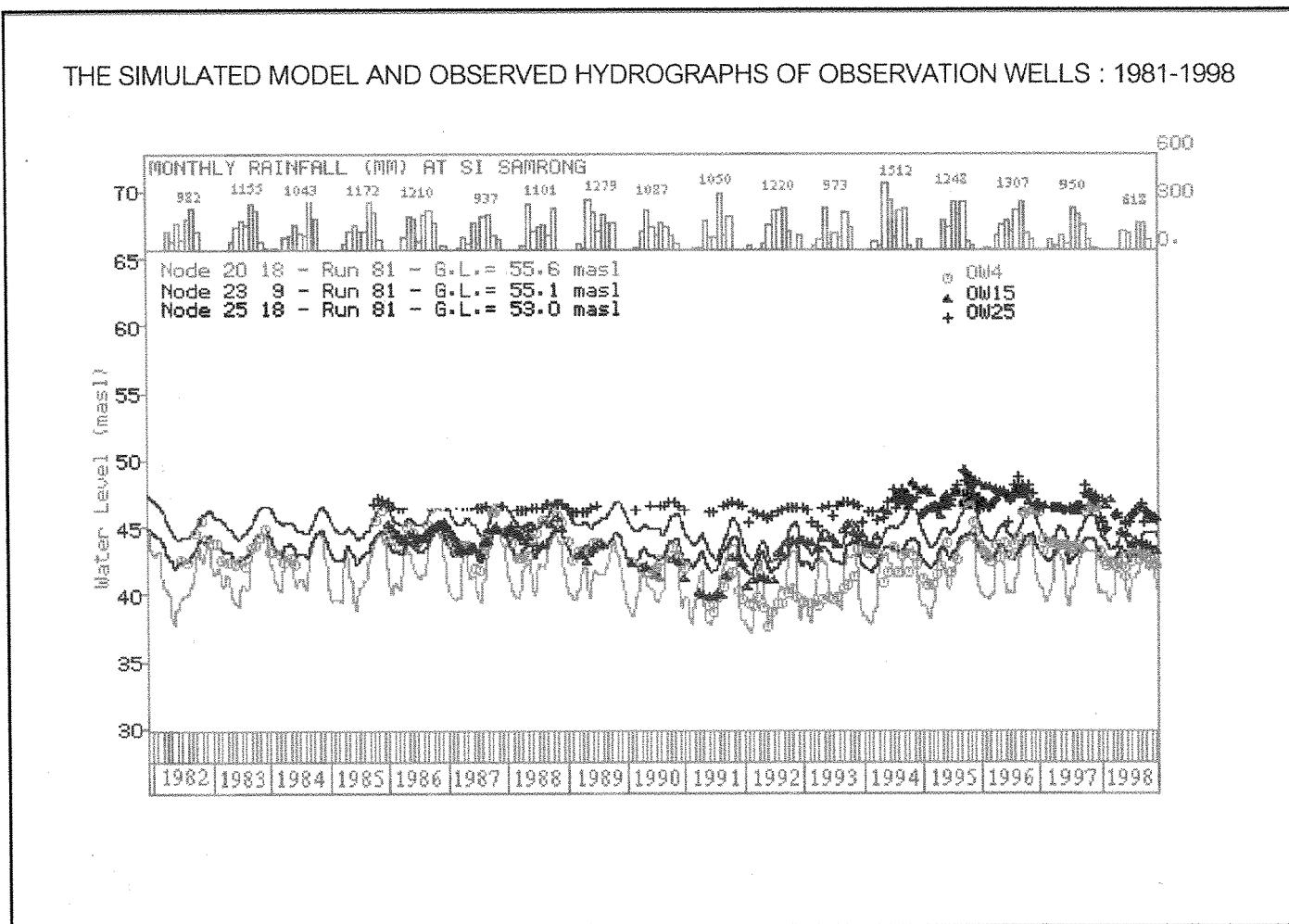

รูปที่ ค.1 กราฟการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำอย่างต่อเนื่อง บ่อสังเกตการณ์ EX2, EX3 และ OW6

THE SIMULATED MODEL AND OBSERVED HYDROGRAPHS OF OBSERVATION WELLS : 1981-1998

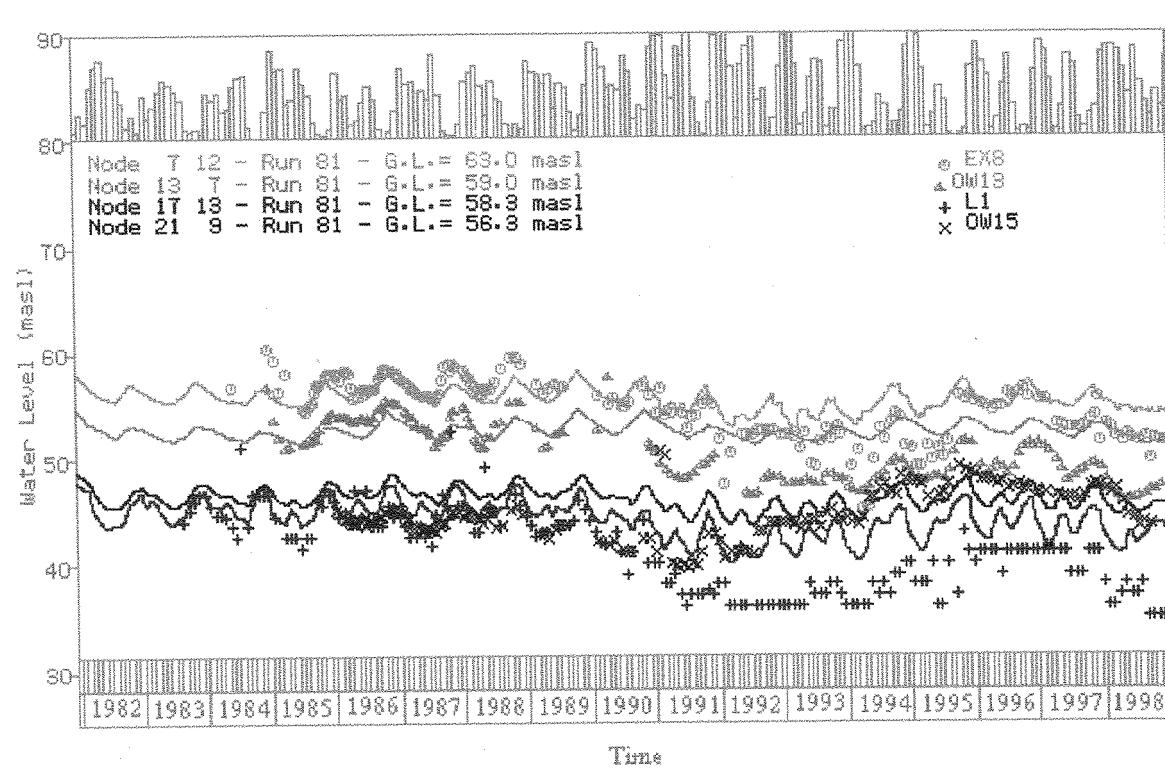

ภาพที่ ค.2 กราฟการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำอย่างต่อเนื่อง บ่อสังเกตการณ์ OW24B, OW11 และ PE1

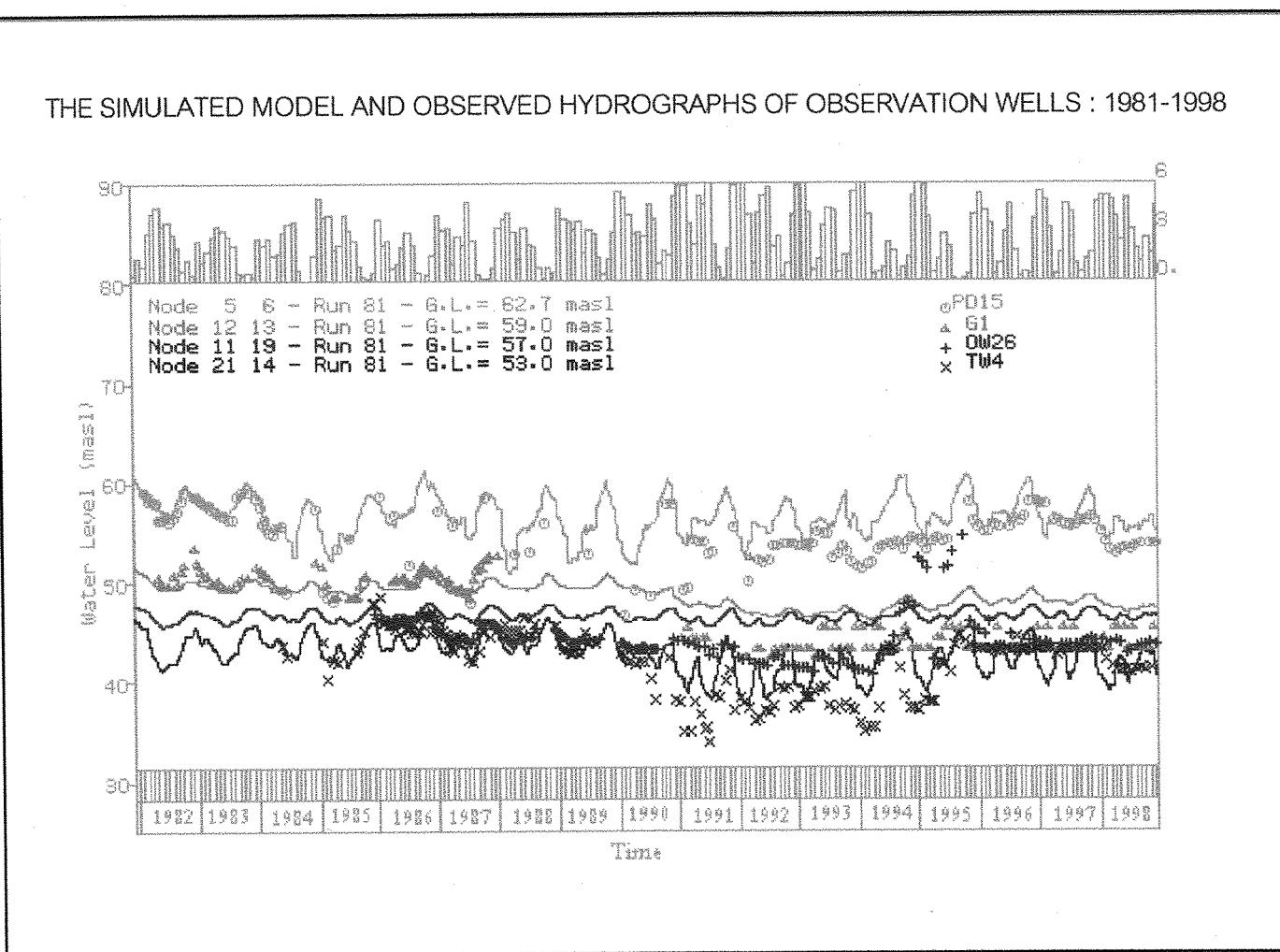

รูปที่ ค.3 กราฟการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำอย่างต่อเนื่อง บ่อสังเกตการณ์ OW4, OW15 และ OW25

THE SIMULATED MODEL AND OBSERVED HYDROGRAPHS OF OBSERVATION WELLS : 1981-1998

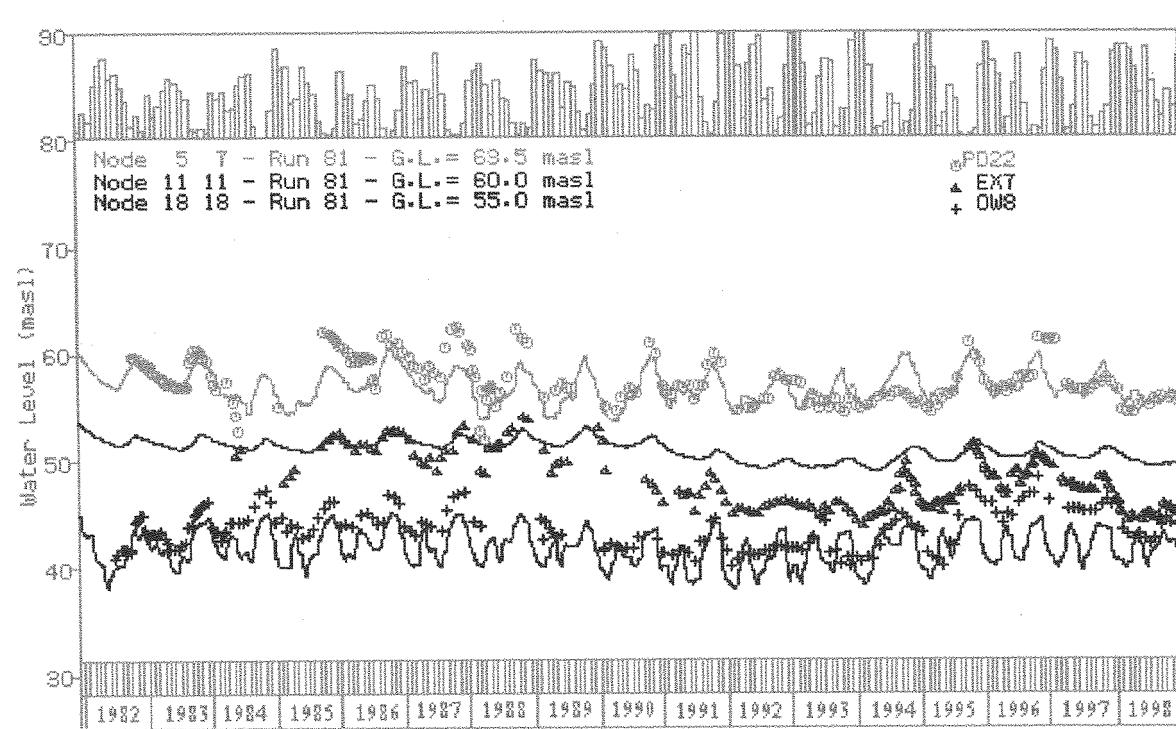

รูปที่ ค.4 ภาพการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันเกตการณ์ EX8, OW13, L1 และ OW15

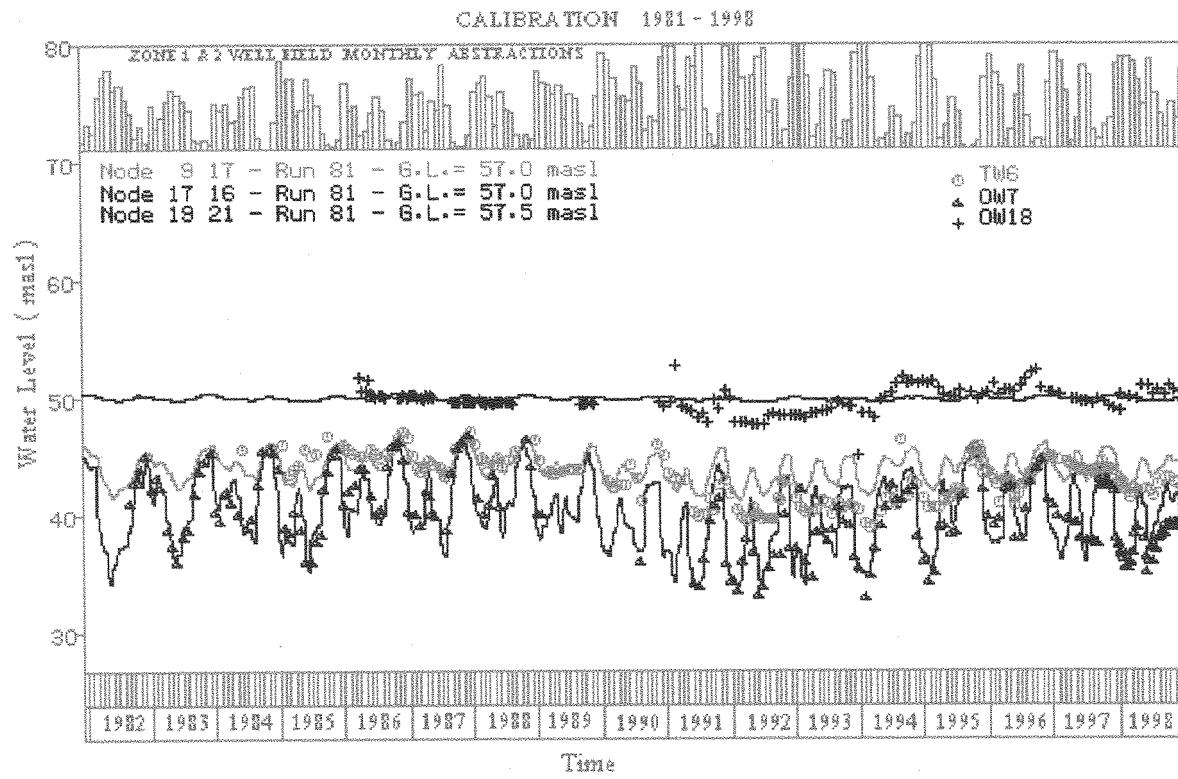
รูปที่ ค.5 กราฟการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำอย่างต่อเนื่อง บ่อสังเกตการณ์ PD15, G1, OW6 และ TW4

THE SIMULATED MODEL AND OBSERVED HYDROGRAPHS OF OBSERVATION WELLS : 1981-1998

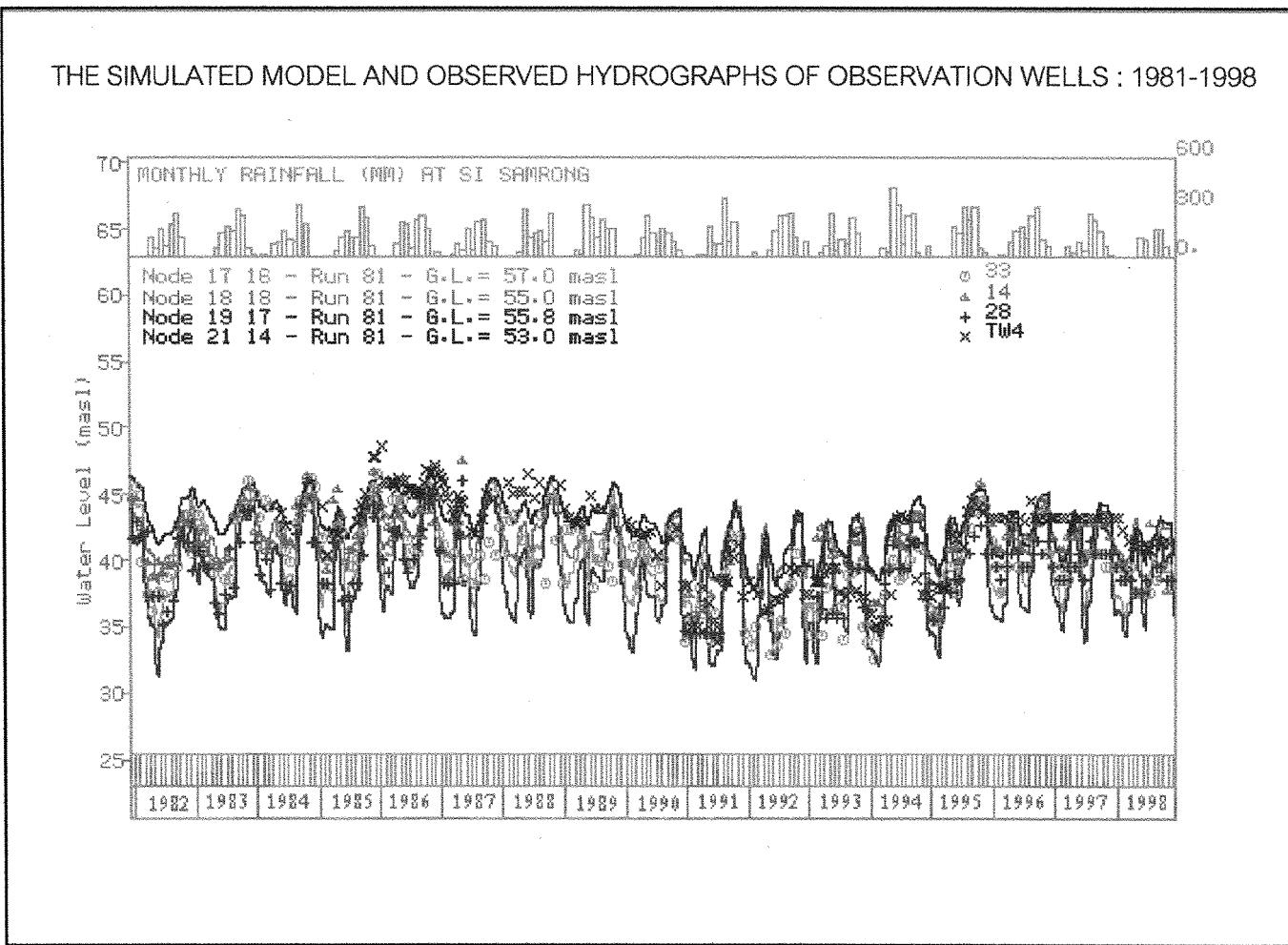

รูปที่ ค.6 กราฟการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำอย่างต่อเนื่อง ปั๊สสั่งเกตการณ์ PD22, EX7 และ OW8

THE SIMULATED MODEL AND OBSERVED HYDROGRAPHS OF OBSERVATION WELLS : 1981-1998

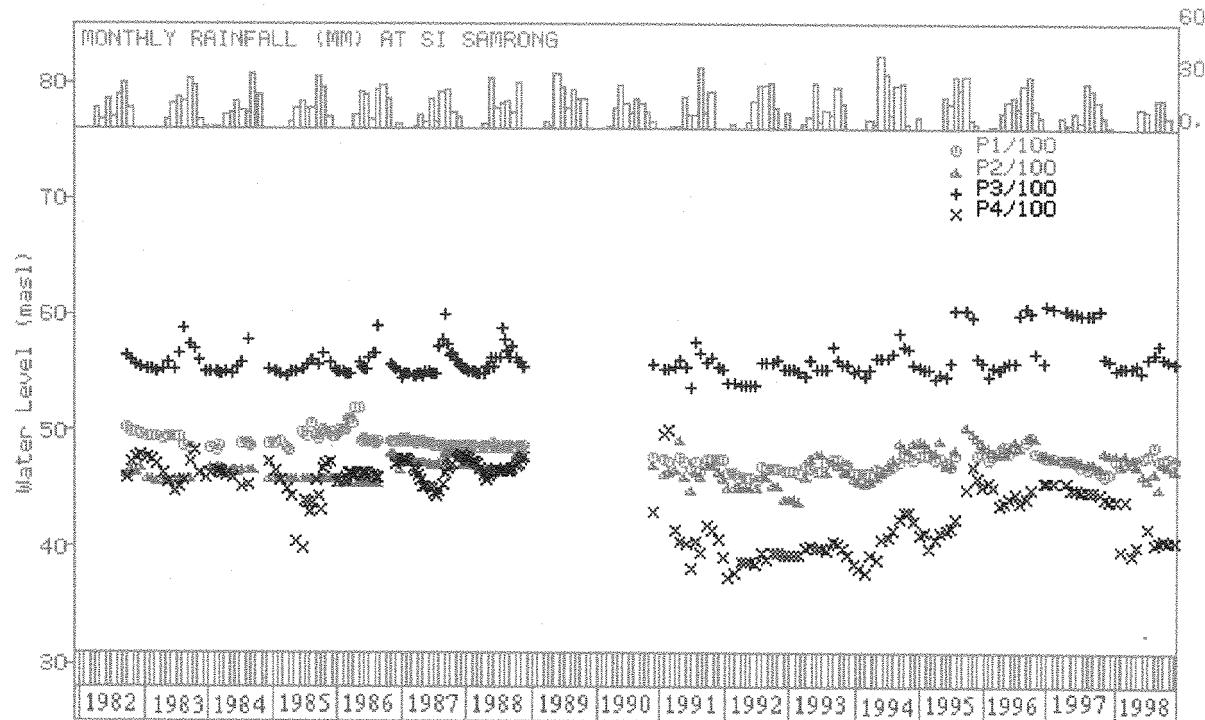

รูปที่ ค.7 กราฟการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำอย่างต่อเนื่อง บ่อสังเกตการณ์ TW6, OW7 และ OW18

รูปที่ ค.8 กราฟการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำอย่างต่อเนื่อง บ่อสังเกตการณ์ 33, 14, 28 และ TW4

THE SIMULATED MODEL AND OBSERVED HYDROGRAPHS OF OBSERVATION WELLS : 1981-1998

รูปที่ ค.9 กราฟการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำอย่างต่อเนื่อง ปักสังเกตการณ์ไกลั่มเนื้่าน้ำป่า P1/100 และ P2/100
ปักสังเกตการณ์ไกลั่มเนื้าน้ำยม P3/100 และ P4/100

ภาคผนวก ๔

แผนที่ 2 มิติ และ 3 มิติ ของระดับน้ำจำกัดคง และระดับน้ำลด

รูปที่ ง.1 แผนที่ 2 มิติ แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 26 ปี ค.ศ.1981

รูปที่ 1.2 แผนที่ 2 มิติ แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 52 ปี พ.ศ.1981

รูปที่ ง.3 แผนที่ 2 มิติ แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุขุมวิท ลับดาที่ 26 ปี ค.ศ.1986

รูปที่ 1.4 แผนที่ 2 มิติ แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย ส์ปดาห์ที่ 26 ปี ค.ศ.1991

รูปที่ 4.5 แผนที่ 2 มิติ แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการนาใต้ดินสุไหง สปดาห์ 39 บ.ค.ศ.1991

รูปที่ 4.6 แผนที่ 2 มิติ แสดงระดับน้ำจาลัง โครงการนาเติดน้ำสุขาภิบาล ลำพาก หัวหิน วันที่ 26 ก.ค. 1998

รูปที่ 4.7 แผนที่ 2 มิติ แสดงระดับน้ำจาลัง โครงการน้ำดีดินสูตรไทย สปดาห์ 26 ปี พ.ศ. 1998
๙๗๔ : ๒ แบบที่ ๒ บิ๊ก แมสสูตรด้านน้ำจ่อมูล โครงการน้ำดีดินสูตรไทย สปดาห์ 39 ปี พ.ศ. 1998

ร่างที่ 9 แผนที่ 2 มิติ แสดงงวดบันดาลของ โครงการน้ำใต้ดินสูงท้าย สปดาห์ที่ 52 ปี ค.ศ.1998

รูปที่ 4.10 แผนที่ 3 มิติ แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 26 ปี ค.ศ.198

รูปที่ ๔.๑๘ แผนที่ ๓ มิติ แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำให้ดินสุโขทัย สปดาห์ที่ ๕๒ ปี ค.ศ. ๑๙๘

รูปที่ ง.12 แผนที่ 3 มิตร แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 26 ปี ค.ศ.198

รูปที่ ง.13 แผนที่ 3 มิติ แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำให้ดินสุโขทัย สปดาห์ที่ 26 ปี ค.ศ.199

รูปที่ 4.14 แผนที่ 3 มิติ เส้นทางเดินนำจำลอง โครงการนำ้ำใต้ดินสู่ทัย สีดาห์ที่ 39 ปี ค.ศ.199

รูปที่ ง.15 แผนที่ 3 มิติ แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการนาไทด์น้ำสุขุมวิท สำหรับที่ 26 ปี ค.ศ.1999

รูปที่ 17 แผนที่ 3 มติ แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำได้ดินสโนหัย สปดาห์ที่ 39 ปี ค.ศ.1999

รูปที่ 1.17 แผนที่ 3 มิติ แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำไดคินสุโขทัย สปดาห์ที่ 52 ปี ค.ศ.199

รูปที่ 4.19 แผนที่ 2 มิติ แสดงระดับน้ำลด โครงการน้ำได้ดินสุโขทัย สปดาห์ที่ 26 ปี ค.ศ.1991

รูปที่ 1.20 แผนที่ 2 มิติ แสดงระดับน้ำลัด โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 39 ปี ค.ศ.1991

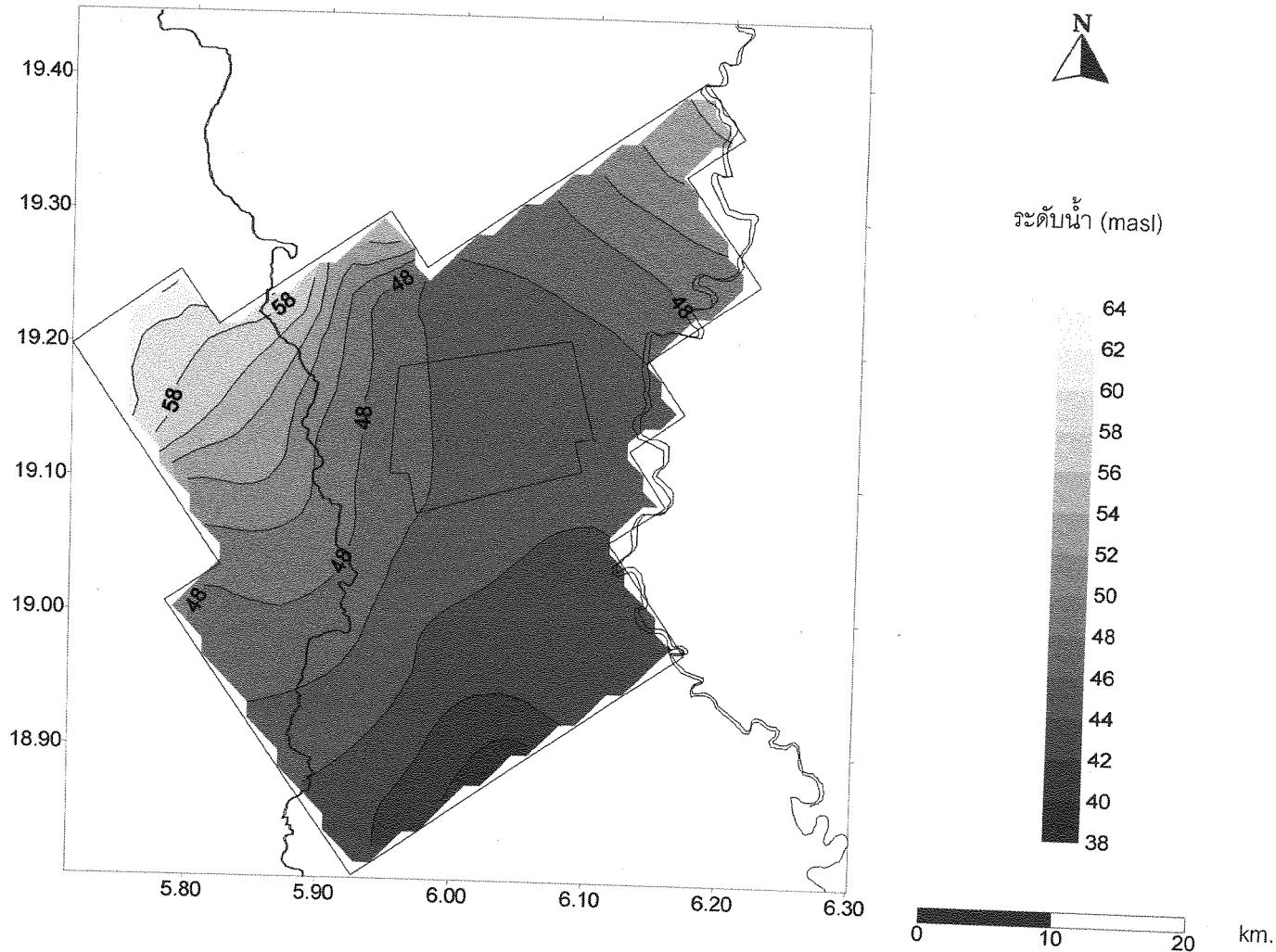
รูปที่ ๔.21 แผนที่ 2 มิติ แสดงระดับน้ำลด โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 52 ปี ค.ศ.1991

รูปที่ ง.22 แผนที่ 2 มิติ แสดงระดับน้ำลด โครงการนำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 26 ปี พ.ศ.1998

รูปที่ 4.23 แผนที่ 2 มิตร แสดงระดับน้ำลด โครงการนาใต้ดินสุขาทัย สปดาห์ 39 บ.ค.ค.1998

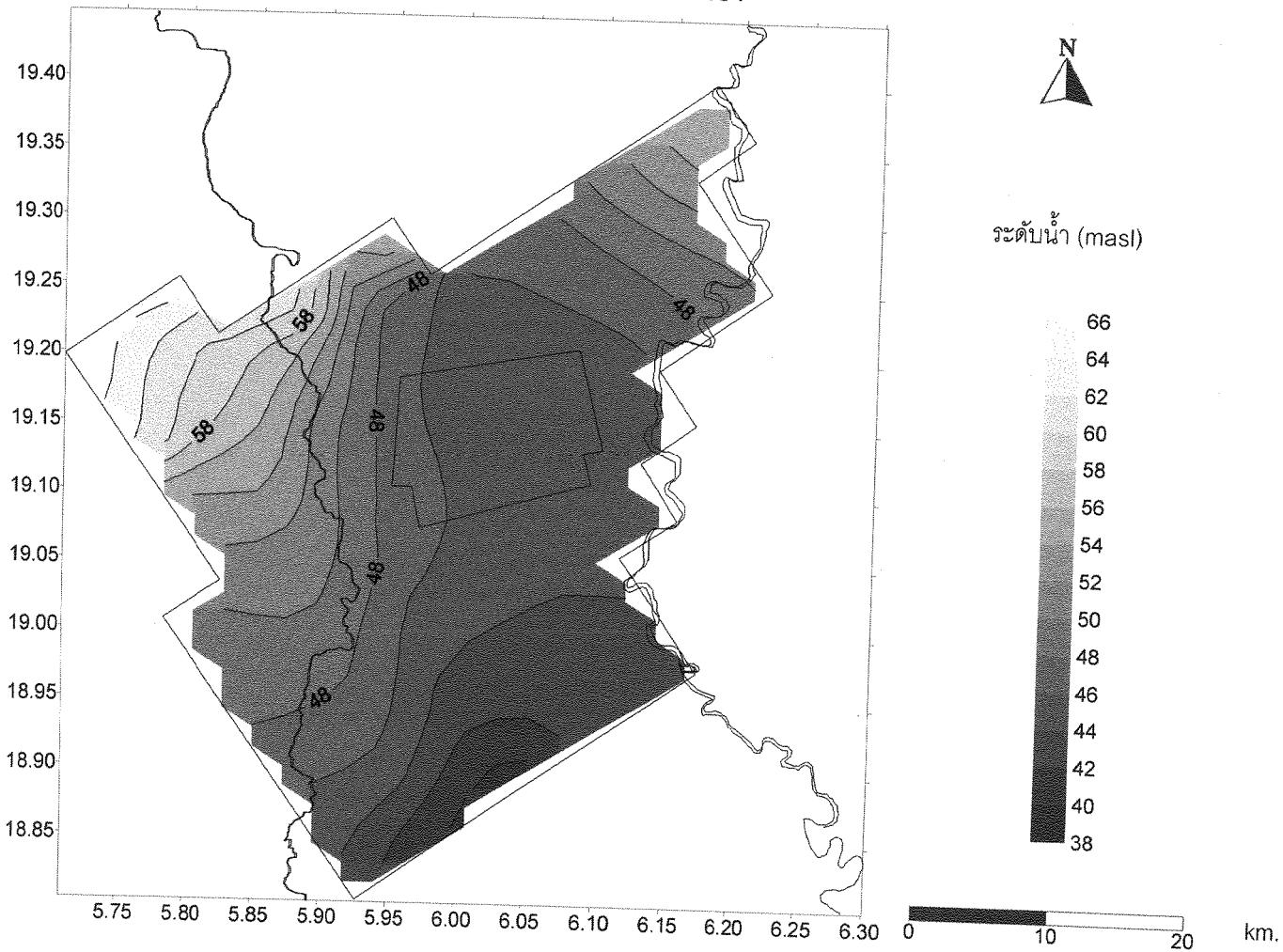
รูปที่ ง.24 แผนที่ 2 มต แสดงระดับน้ำลด โครงการนาเติดน้ำเขยายน้ำ สถาบันฯ 52 ปี พ.ศ.1996

2D-SIMULATED AQUIFER PIEZOMETRIC MAP : 1981 WEEK 26
SUKHOTHAI GROUNDWATER PROJECT

รูปที่ 1 แผนที่ 2 มิติแสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 26 ปี ค.ศ. 1981

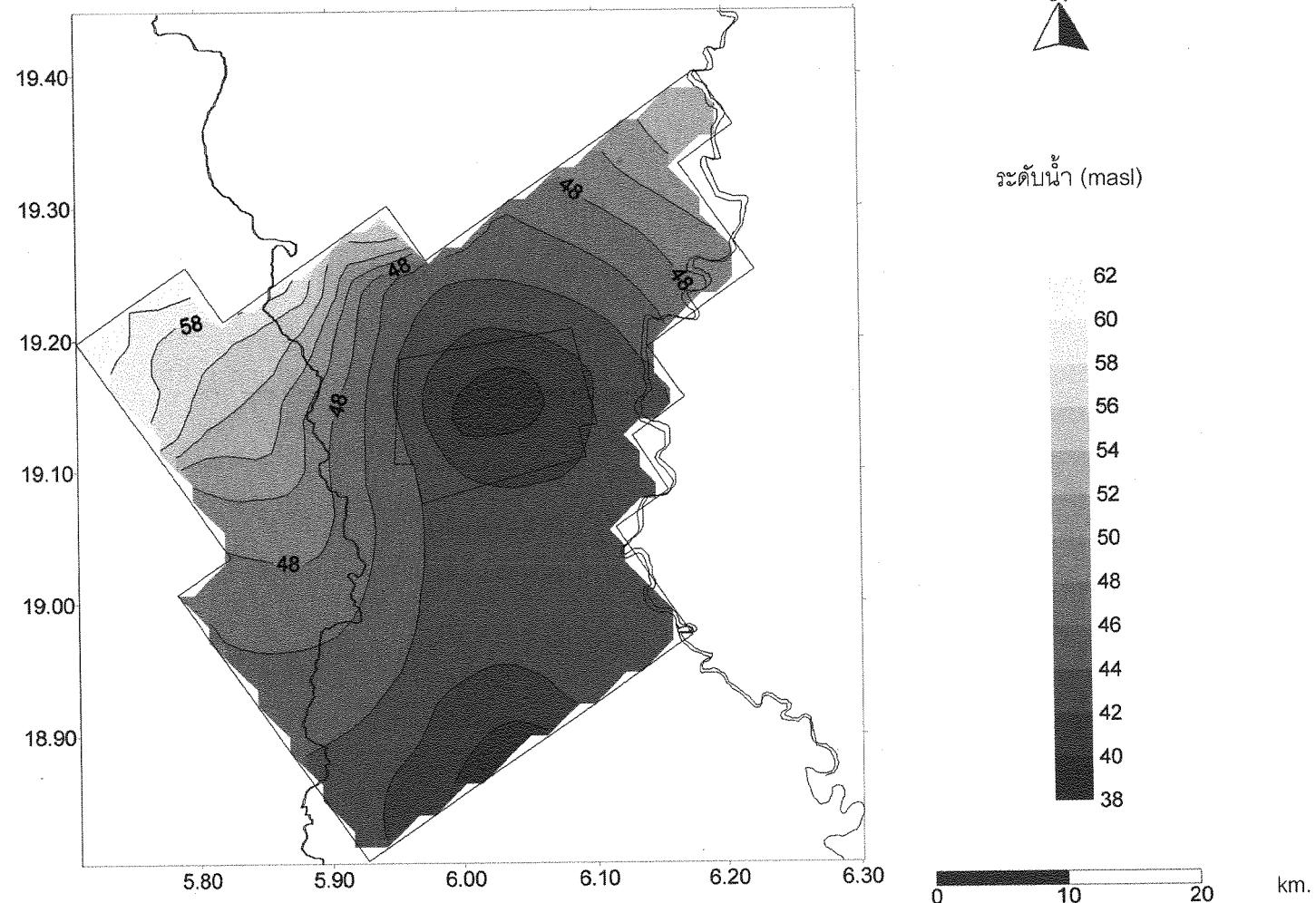
2D-SIMULATED AQUIFER PIEZOMETRIC MAP : 1981 WEEK 52
SUKHOTHAI GROUNDWATER PROJECT

รูปที่ ๒ แผนที่ ๒ มิติแสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 52 ปี ค.ศ. 1981

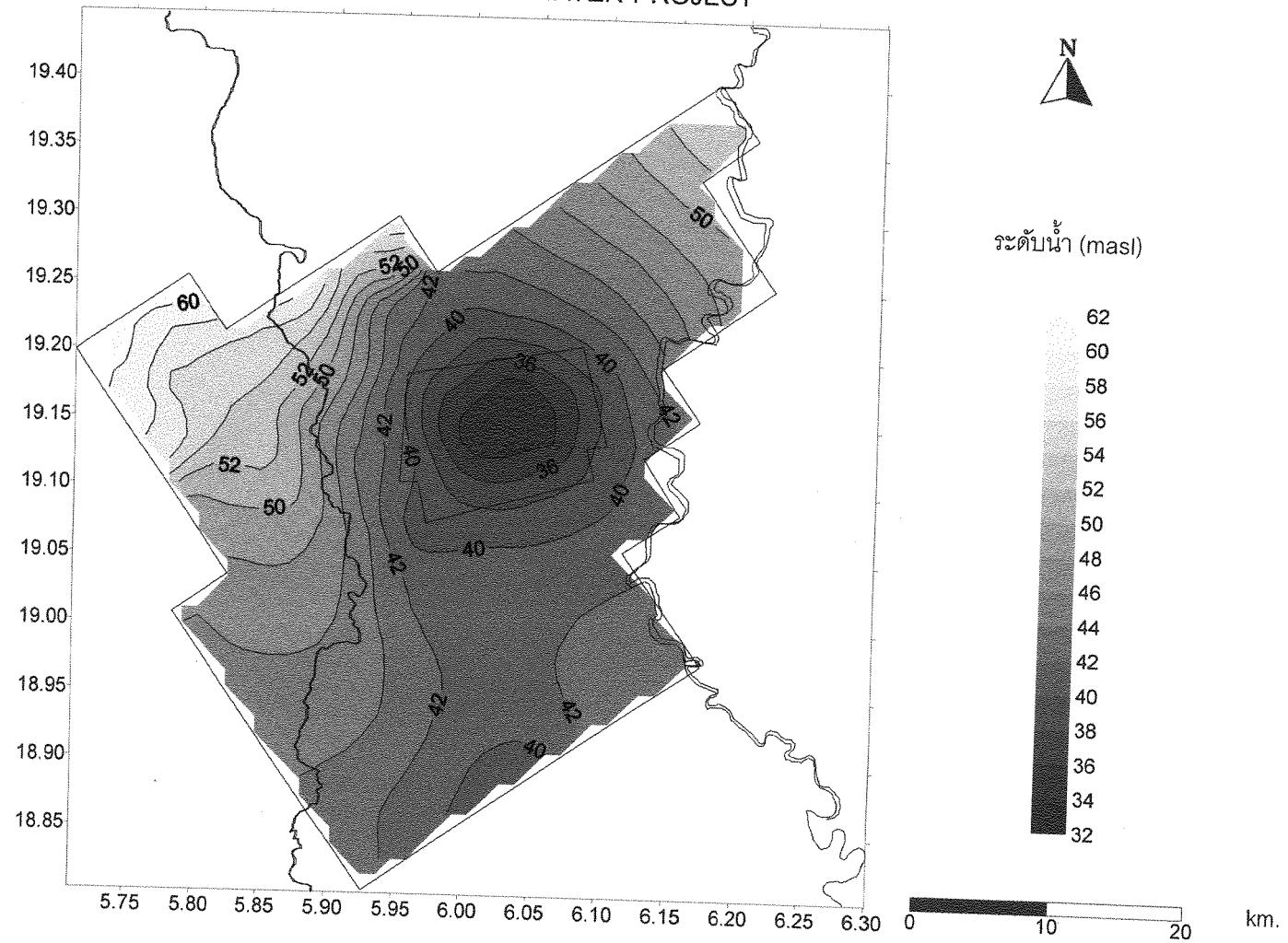
2D-SIMULATED AQUIFER PIEZOMETRIC MAP : 1986 WEEK 26

SUKHOTHAI GROUNDWATER PROJECT

รูปที่ ง.3 แผนที่ 2 มิติแสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 26 ปี ค.ศ. 1986

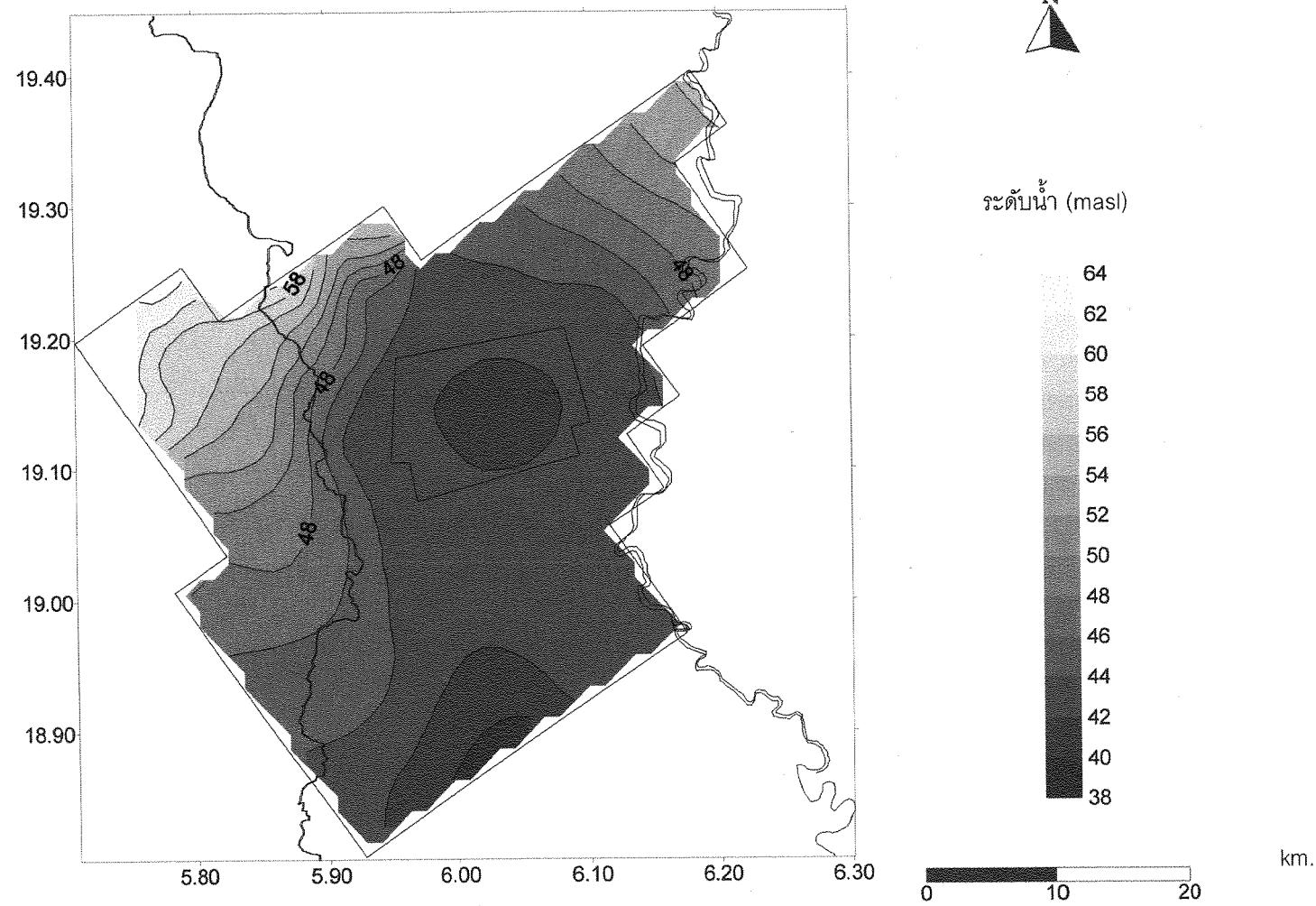
2D-SIMULATED AQUIFER PIEZOMETRIC MAP : 1991 WEEK 26
SUKHOTHAI GROUNDWATER PROJECT

รูปที่ 4.4 แผนที่ 2 มิติแสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สปดาห์ที่ 26 ปี ค.ศ. 1991

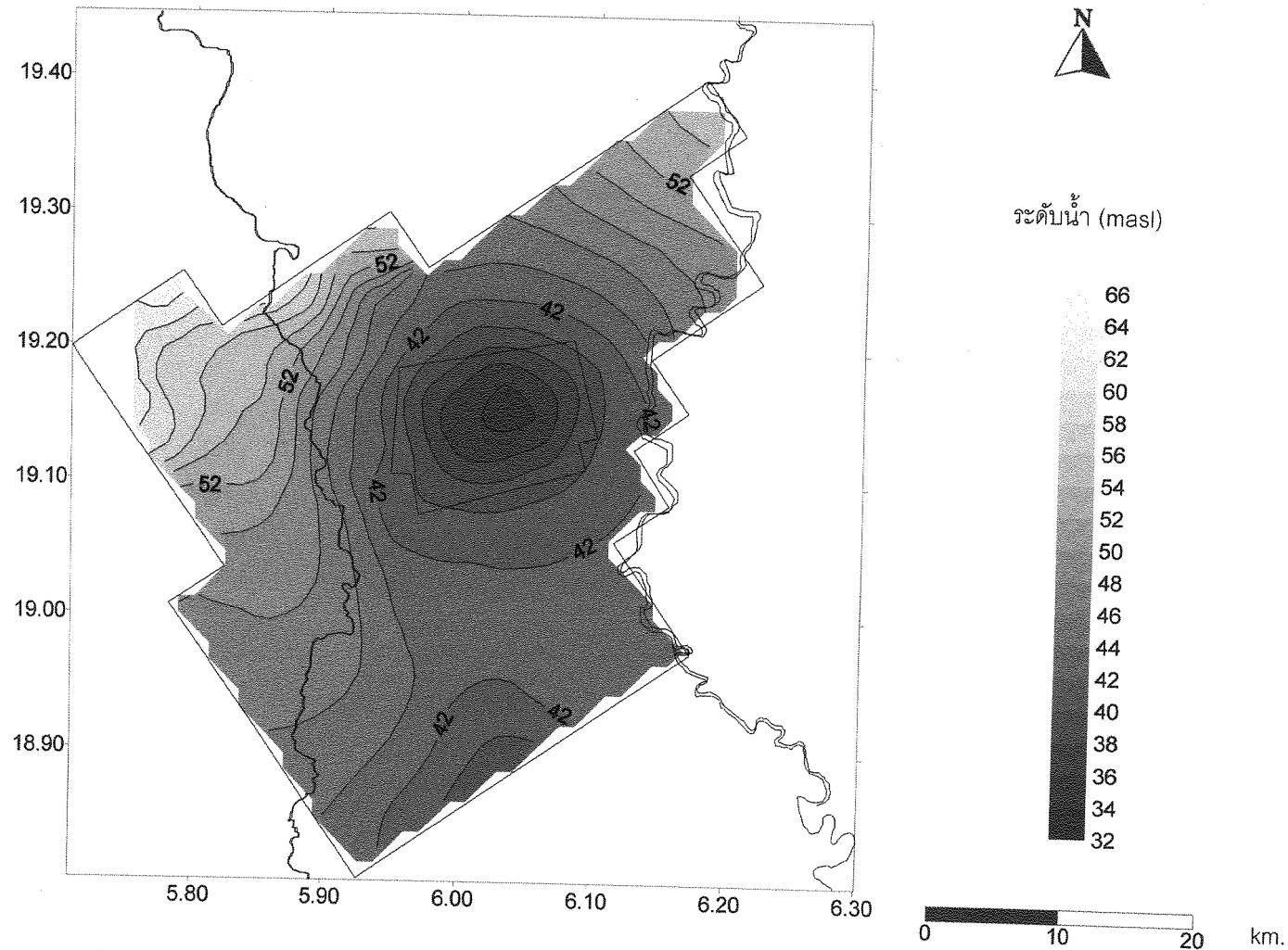
2D-SIMULATED AQUIFER PIEZOMETRIC MAP : 1991 WEEK 39

SUKHOTHAI GROUNDWATER PROJECT

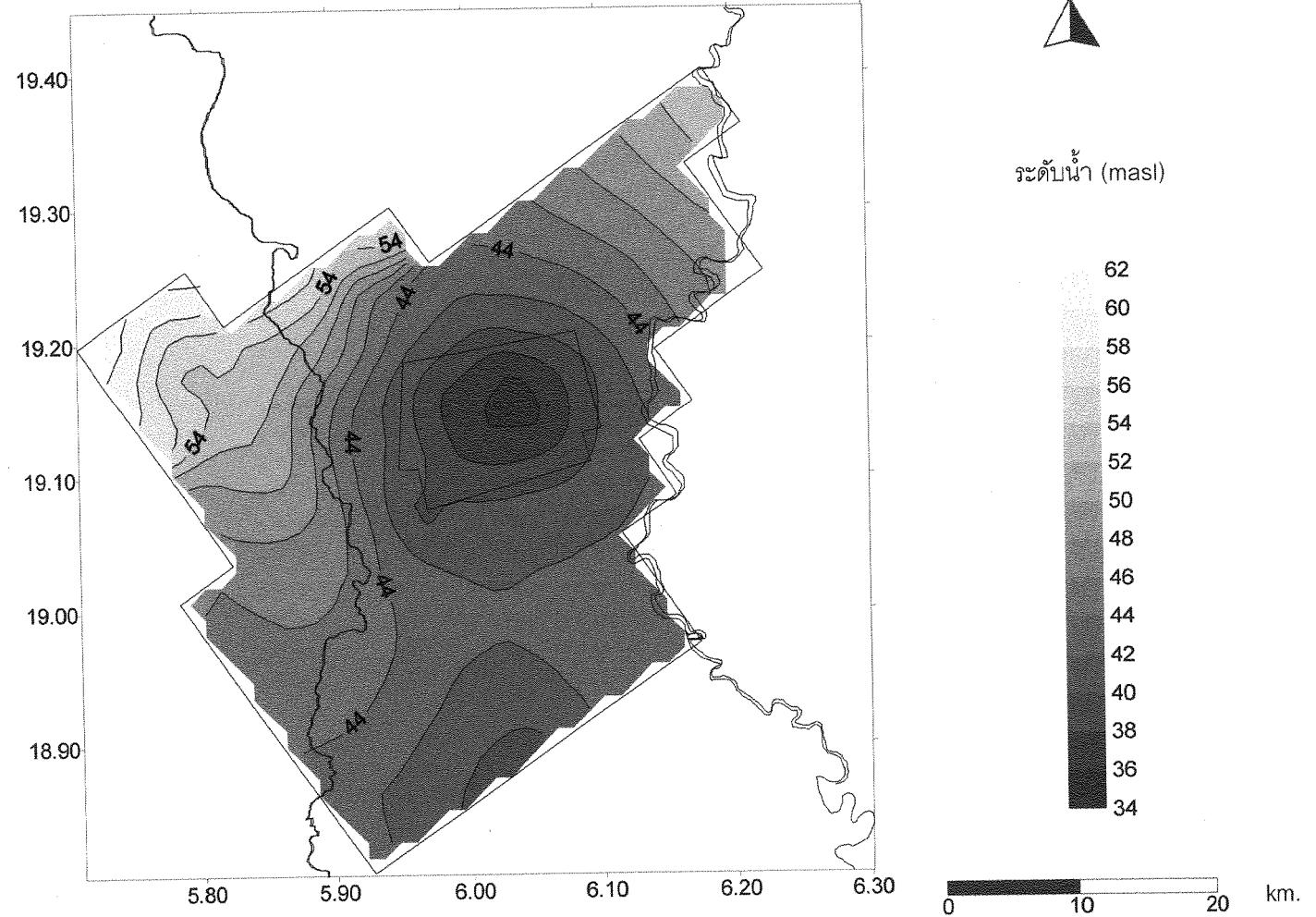
รูปที่ ๕.๕ แผนที่ 2 มิติแสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 39 ปี ค.ศ. 1991

2D-SIMULATED AQUIFER PIEZOMETRIC MAP : 1991 WEEK 52
SUKHOTHAI GROUNDWATER PROJECT

รูปที่ ๑.๖ แผนที่ 2 มิติแสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 52 ปี ค.ศ. 1991

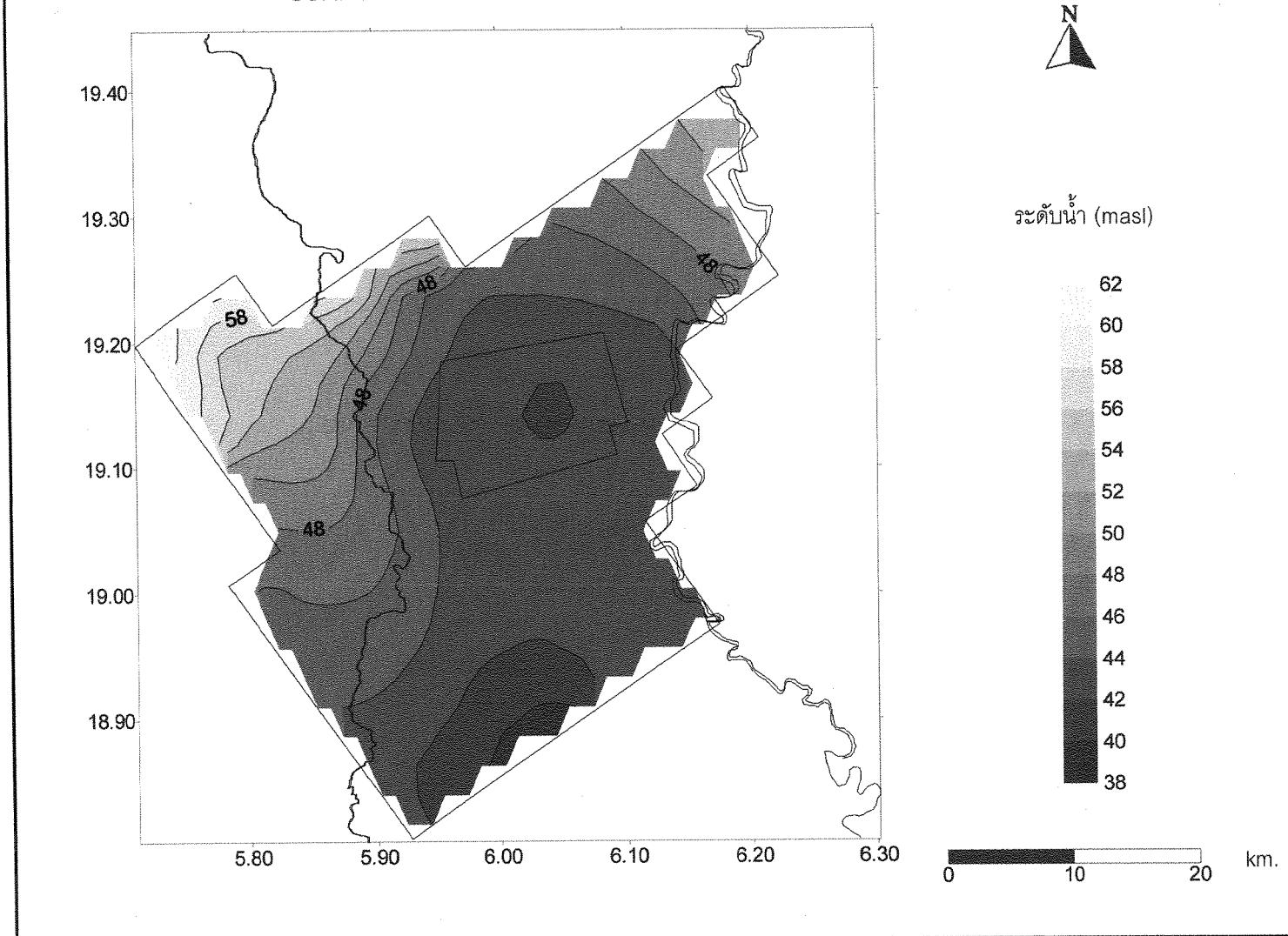
2D-SIMULATED AQUIFER PIEZOMETRIC MAP : 1998 WEEK 26
SUKHOTHAI GROUNDWATER PROJECT

รูปที่ ๗.7 แผนที่ 2 มิติแสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 26 ปี ค.ศ. 1998

2D-SIMULATED AQUIFER PIEZOMETRIC MAP : 1998 WEEK 39

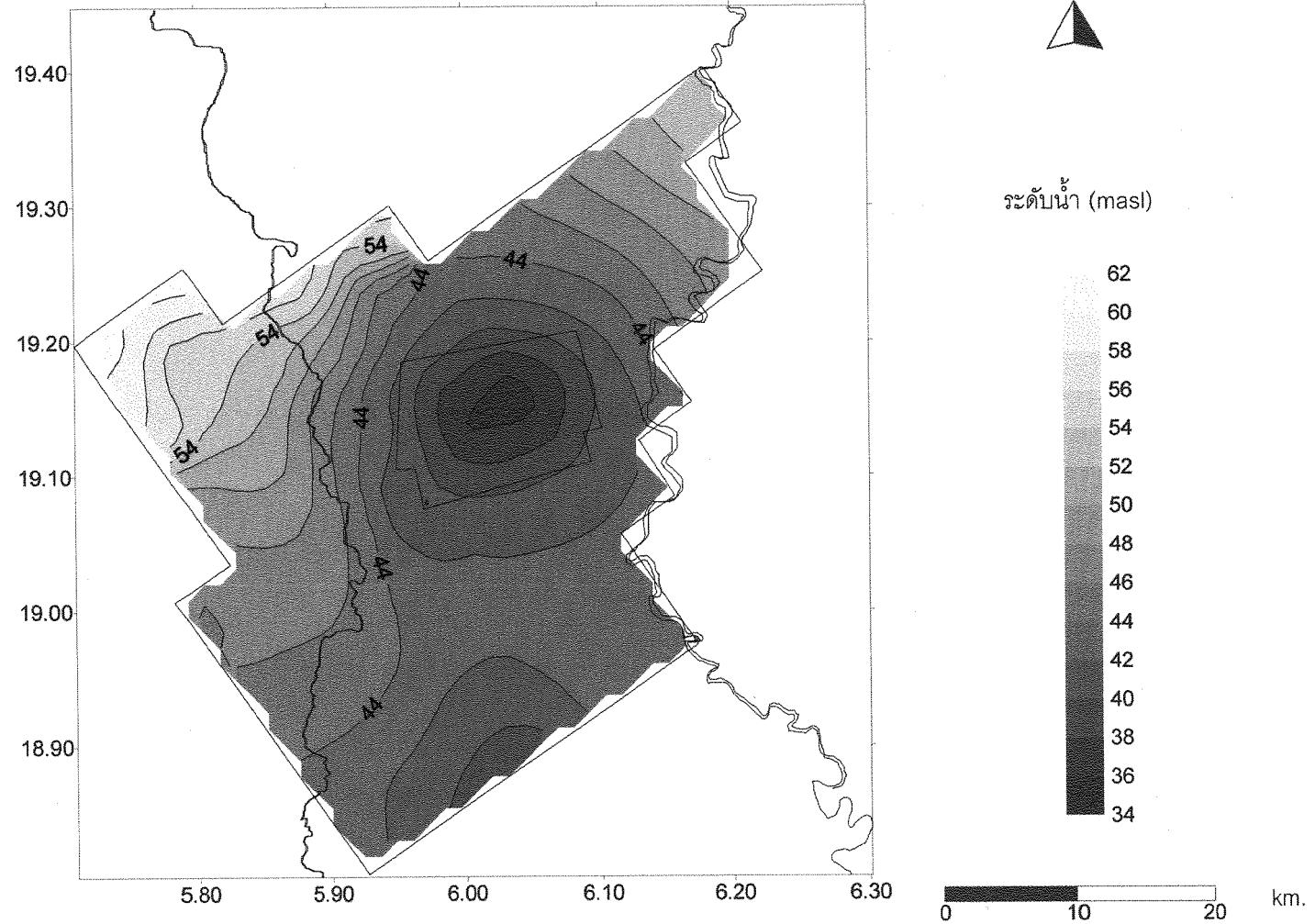
SUKHOTHAI GROUNDWATER PROJECT

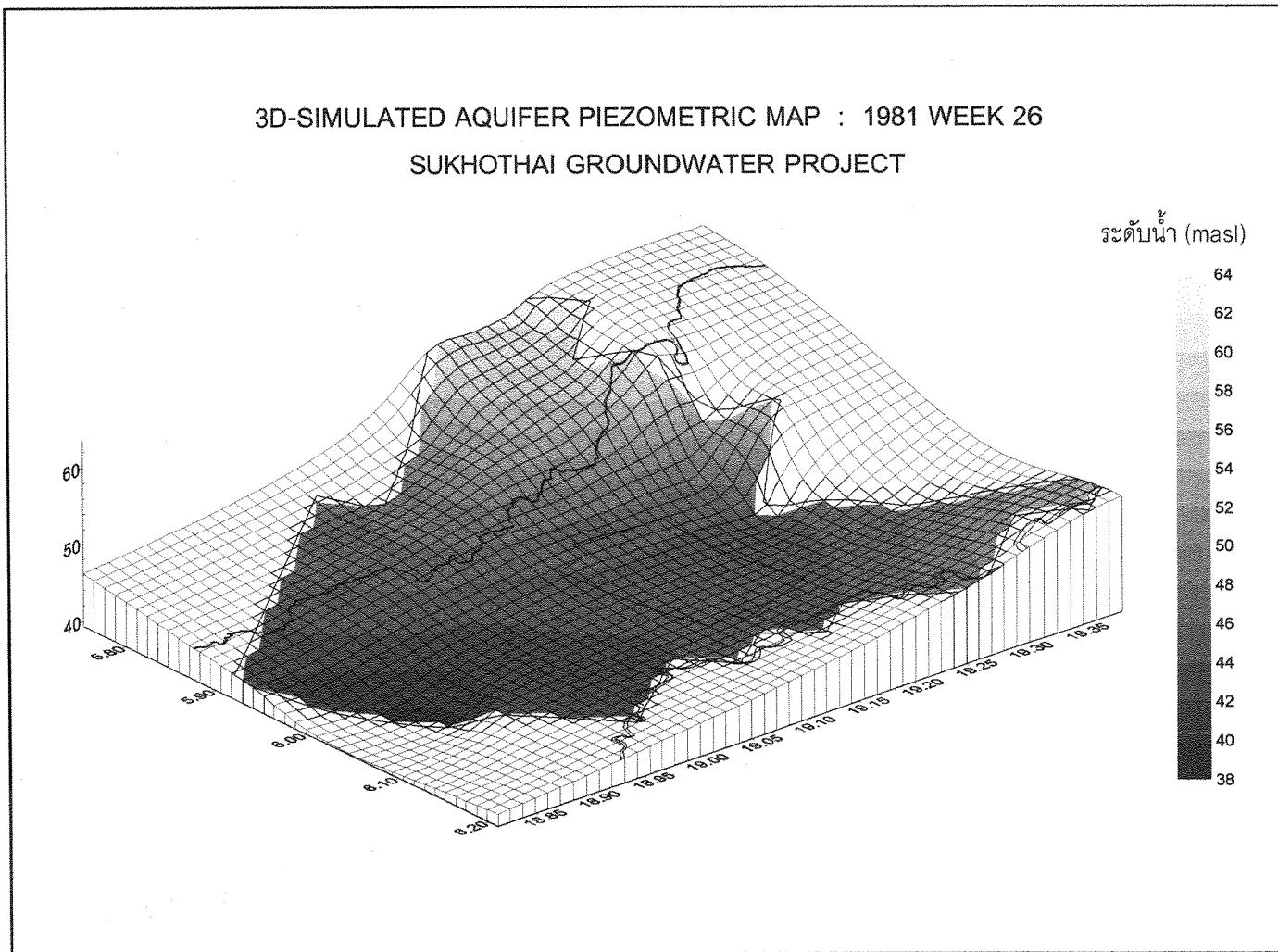
รูปที่ ง.8 แผนที่ 2 มิติแสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 39 ปี ค.ศ. 1998

2D-SIMULATED AQUIFER PIEZOMETRIC MAP : 1998 WEEK 52

SUKHOTHAI GROUNDWATER PROJECT

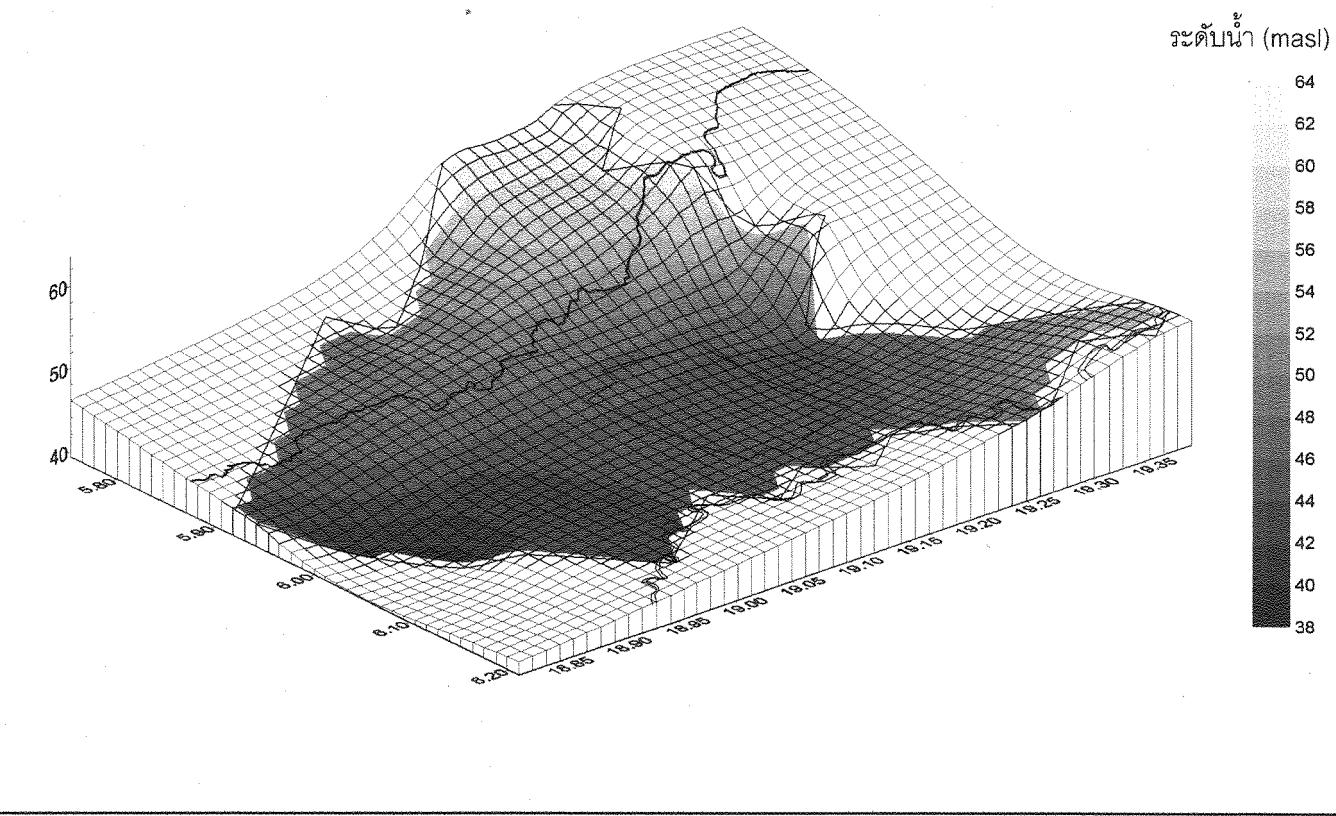

รูปที่ ๔.๙ แผนที่ 2 มิติแสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 52 ปี ค.ศ. 1998

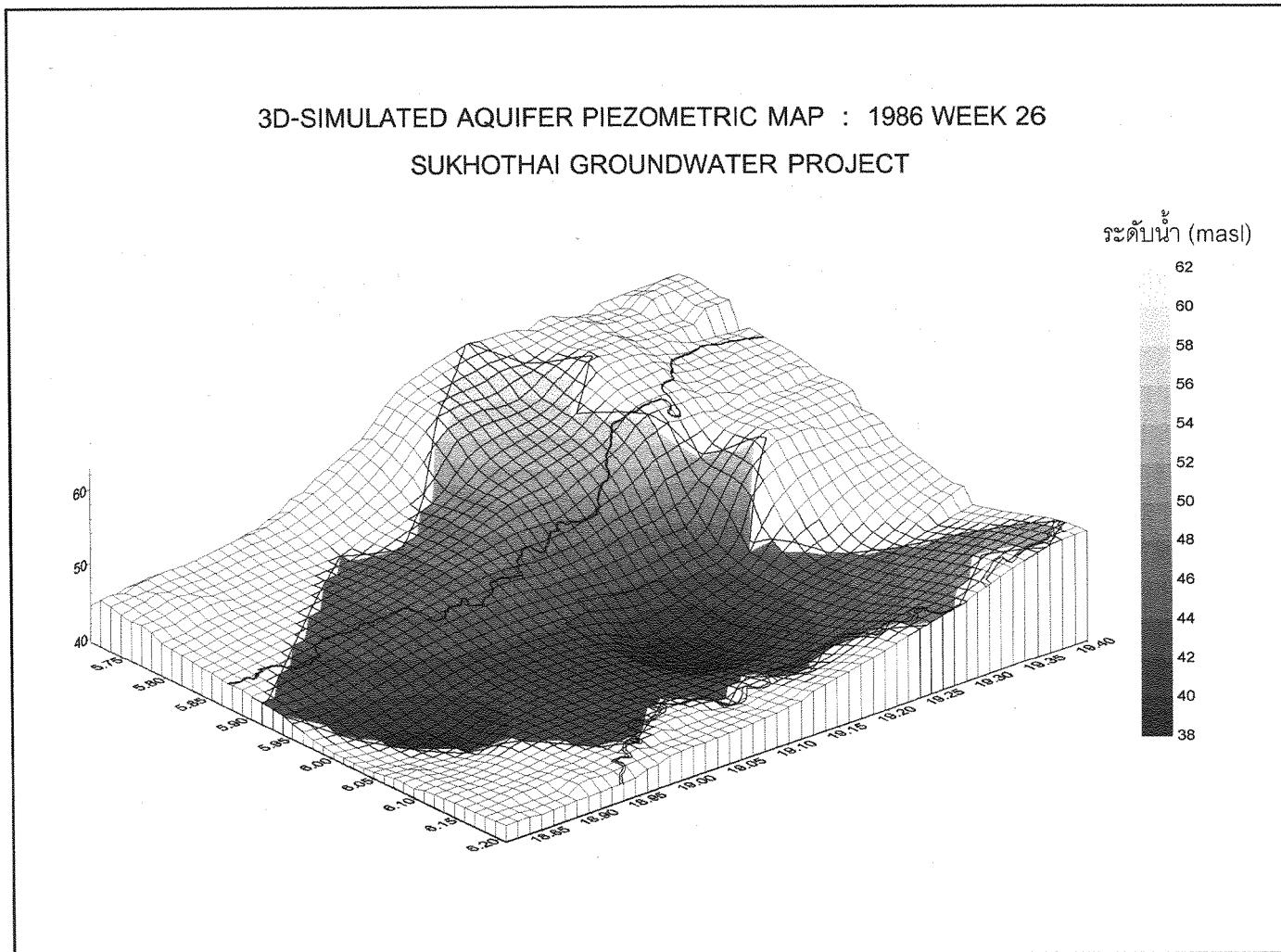

รูปที่ 1.10 แผนที่ 3 มิติ แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 26 ปี ค.ศ. 1981

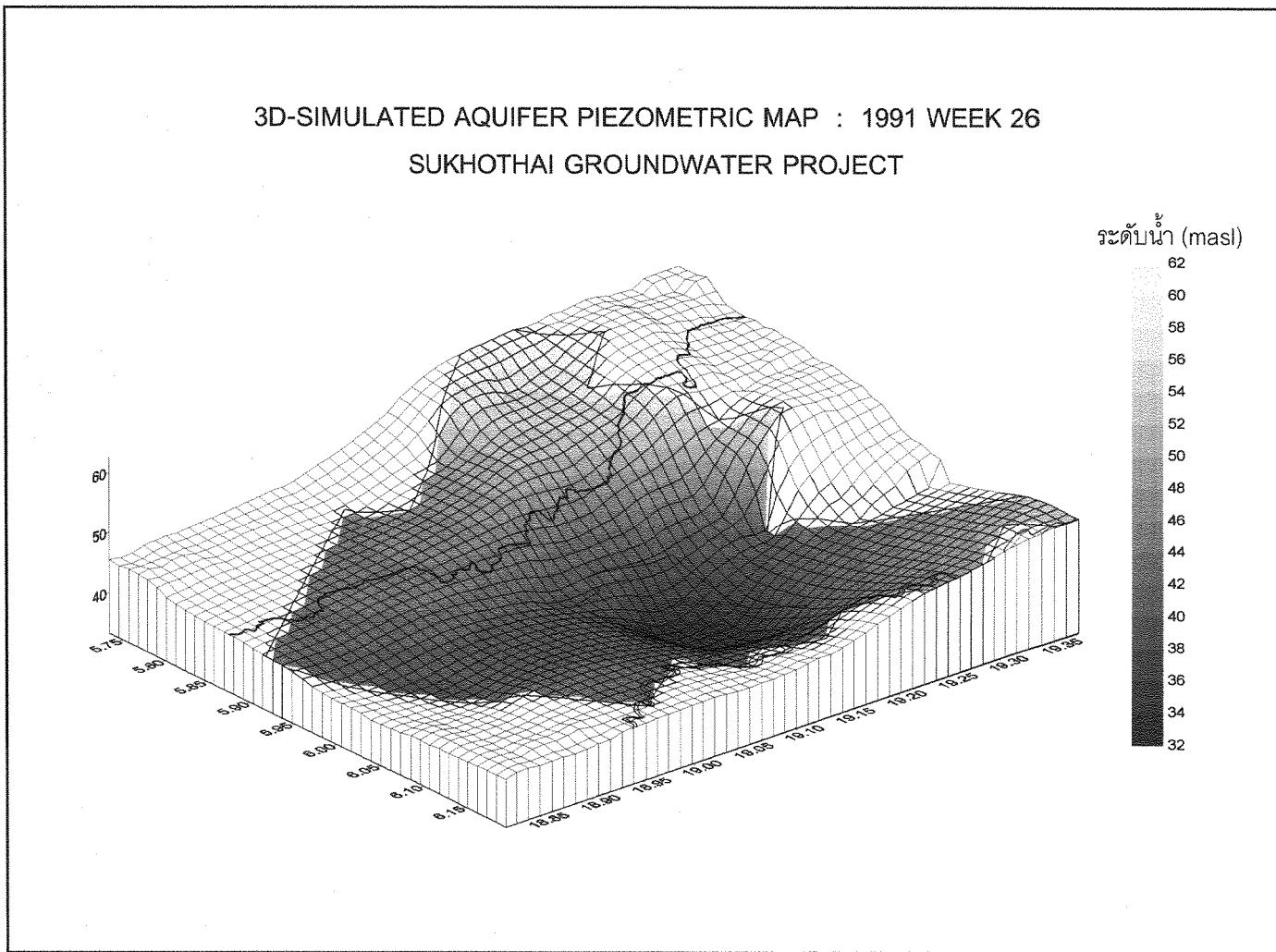
3D-SIMULATED AQUIFER PIEZOMETRIC MAP : 1981 WEEK 52
SUKHOTHAI GROUNDWATER PROJECT

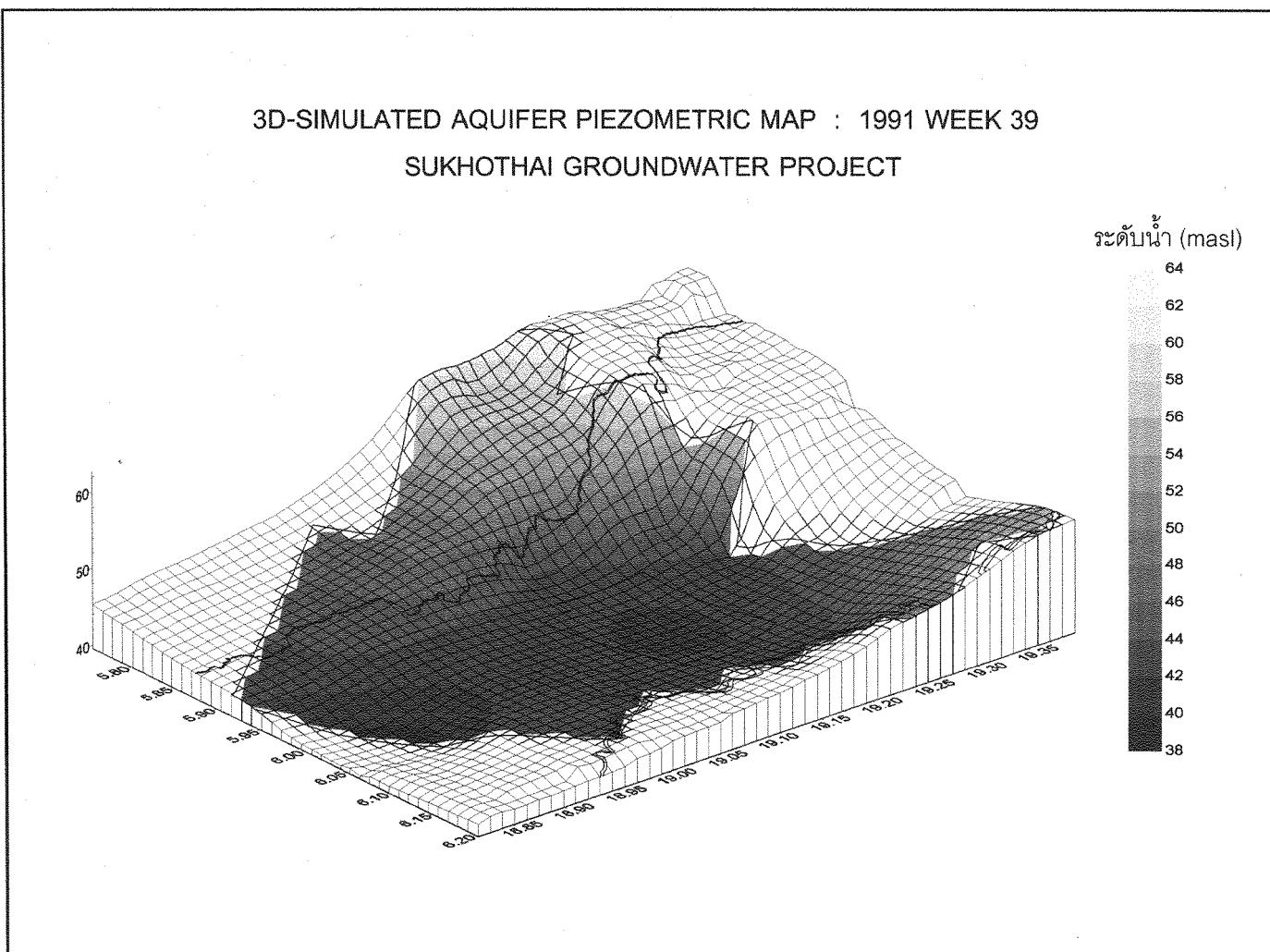
รูปที่ ๔.11 แผนที่ ๓ มิติ แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุขาทัย สปดาห์ที่ ๕๒ ปี ค.ศ. ๑๙๘๑

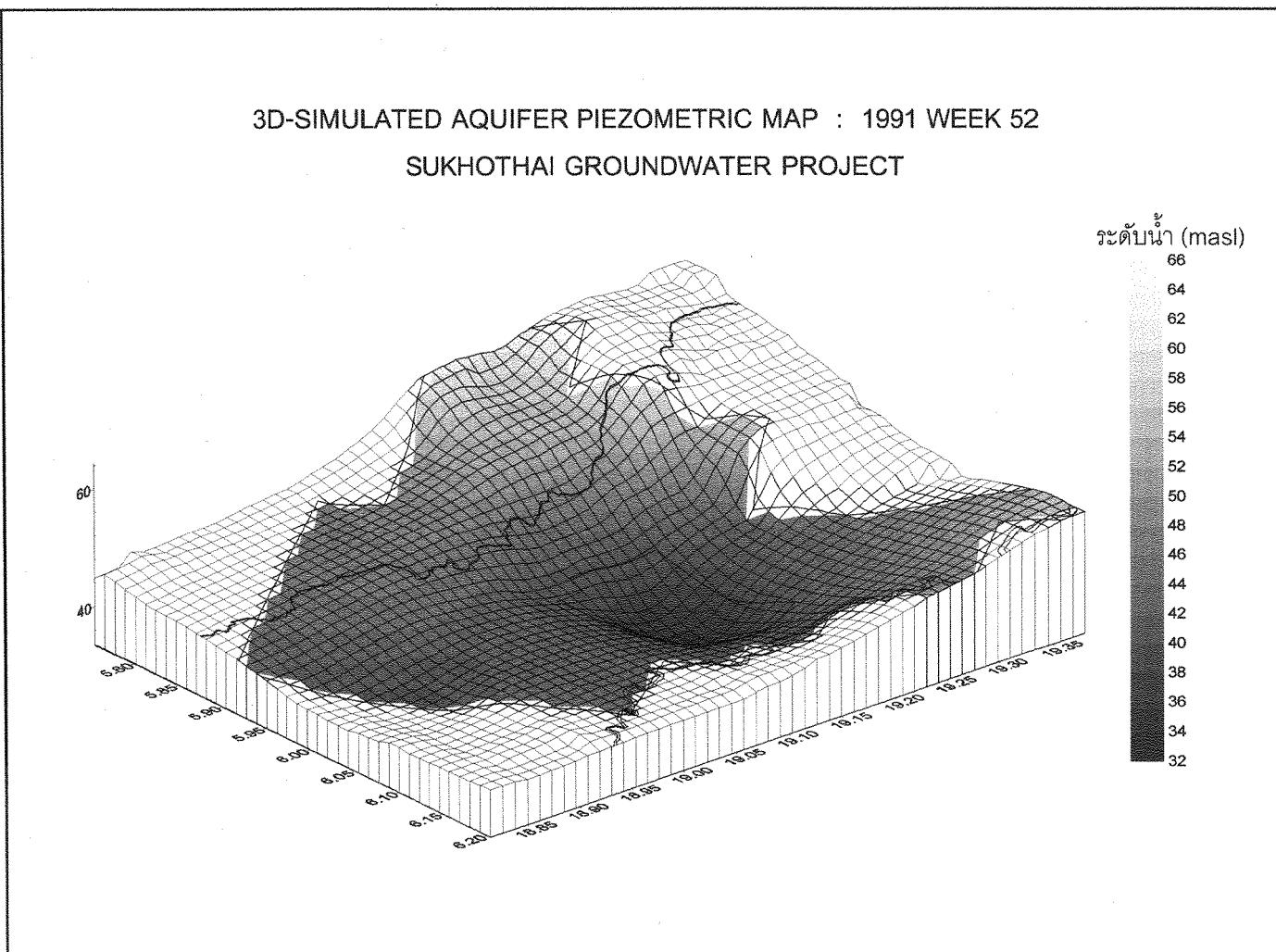
รูปที่ ๑.๑๒ แผนที่ ๓ มิติ แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ ๒๖ ปี ค.ศ. ๑๙๘๖

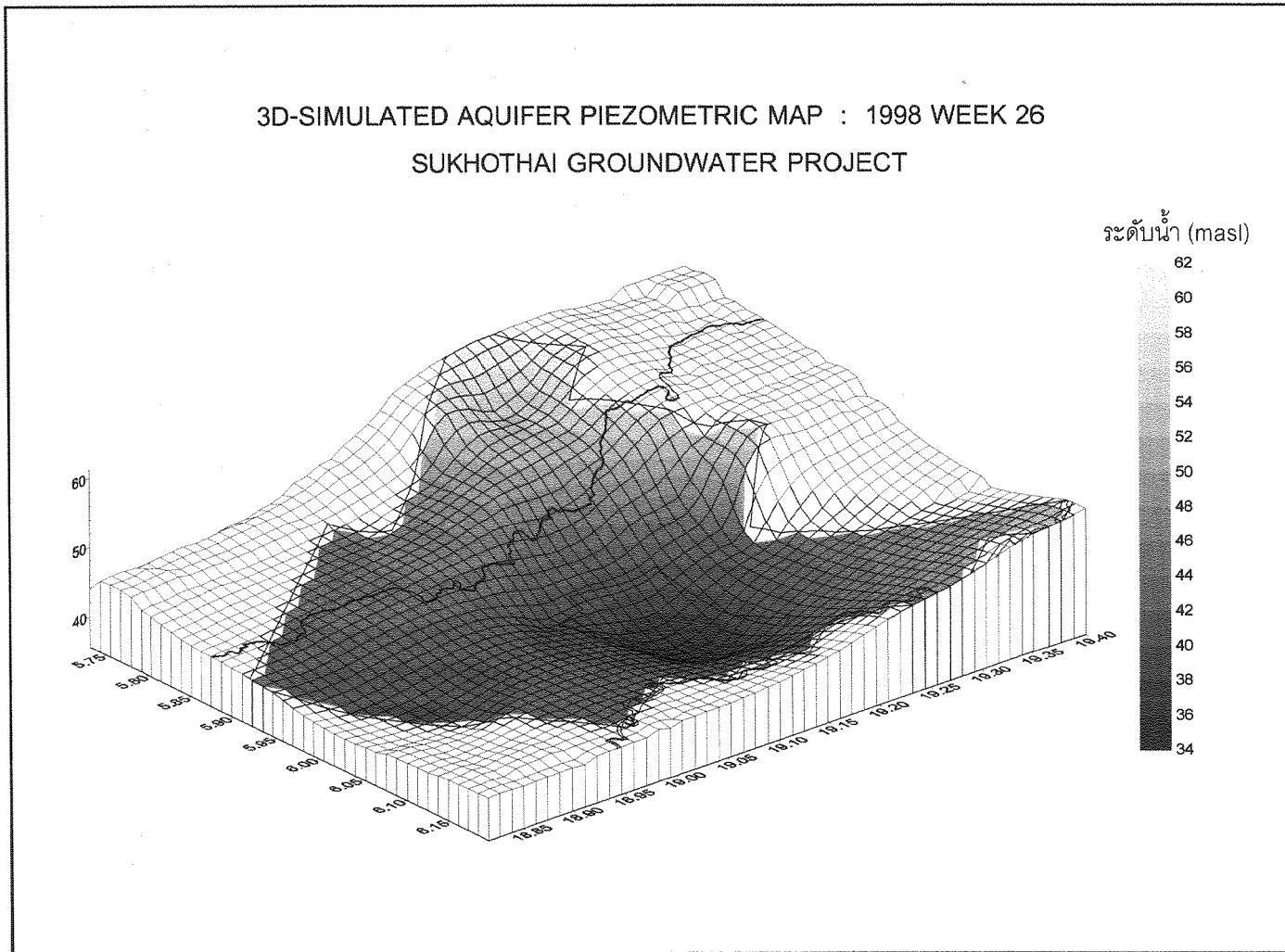
รูปที่ 4.13 แผนที่ 3 มิติ แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 26 ปี ค.ศ. 1991

รูปที่ 14 แผนที่ 3 มิติ แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 39 ปี ค.ศ. 1991

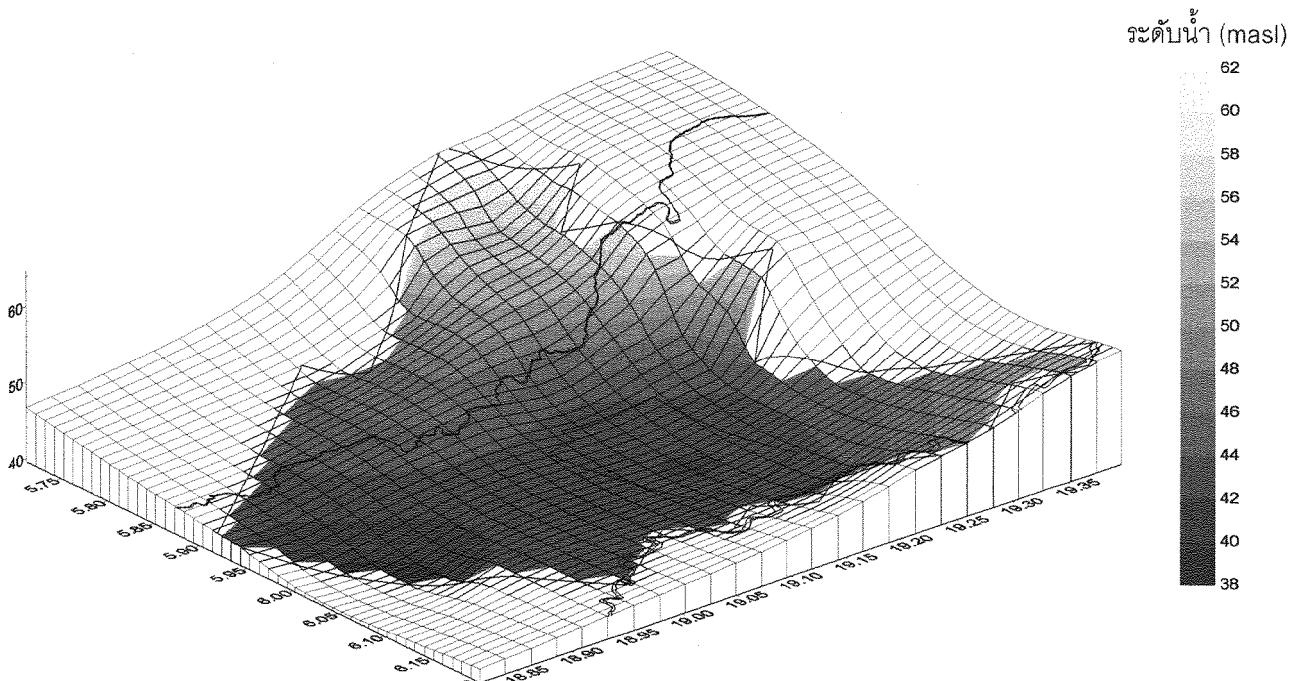

รูปที่ ๔.15 แผนที่ 3 มิติ แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 52 ปี ค.ศ. 1991

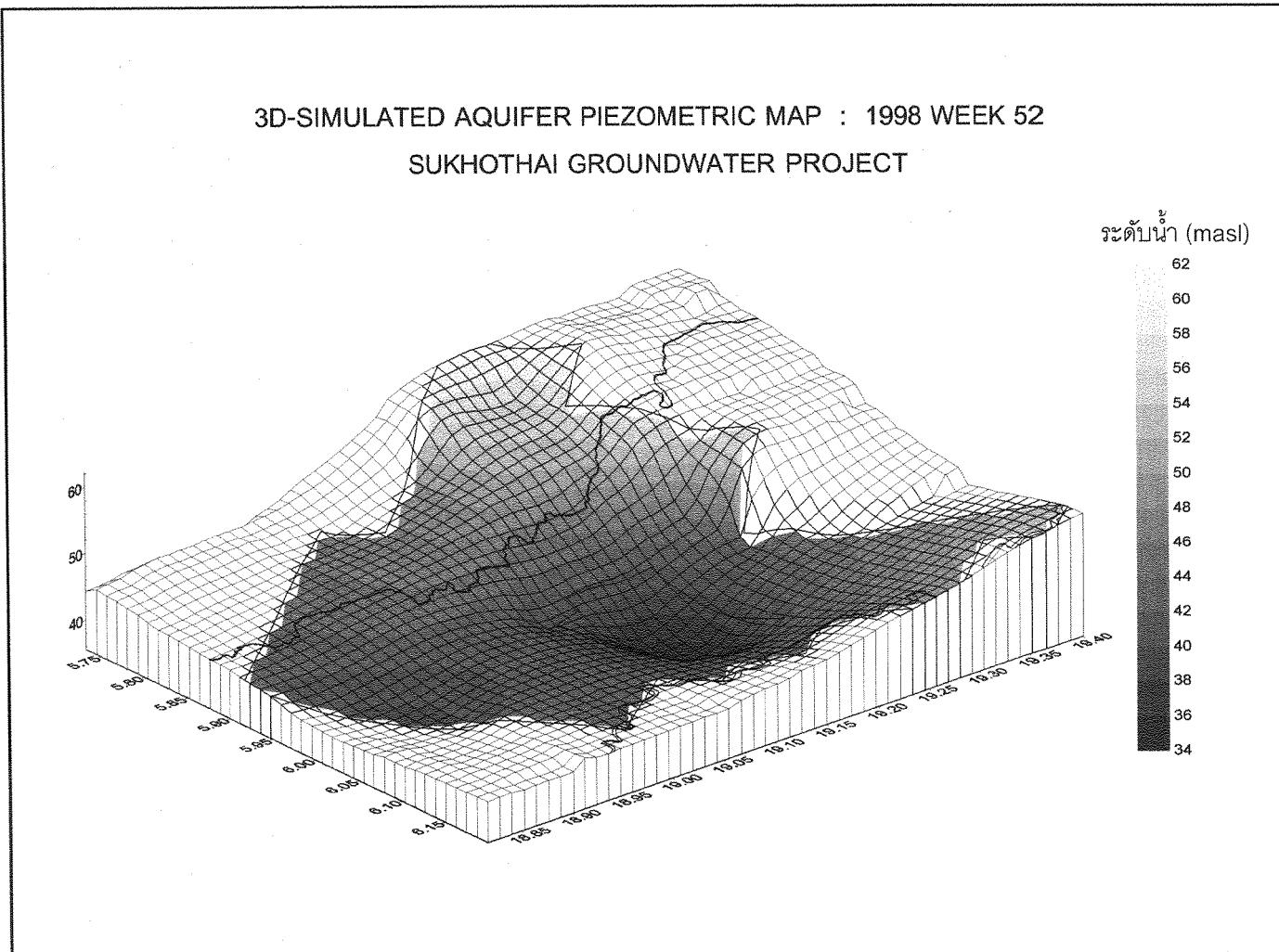
รูปที่ 1.16 แผนที่ 3 มิติ เส้นทางระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 26 ปี ค.ศ. 1998

3D-SIMULATED AQUIFER PIEZOMETRIC MAP : 1998 WEEK 39
SUKHOTHAI GROUNDWATER PROJECT

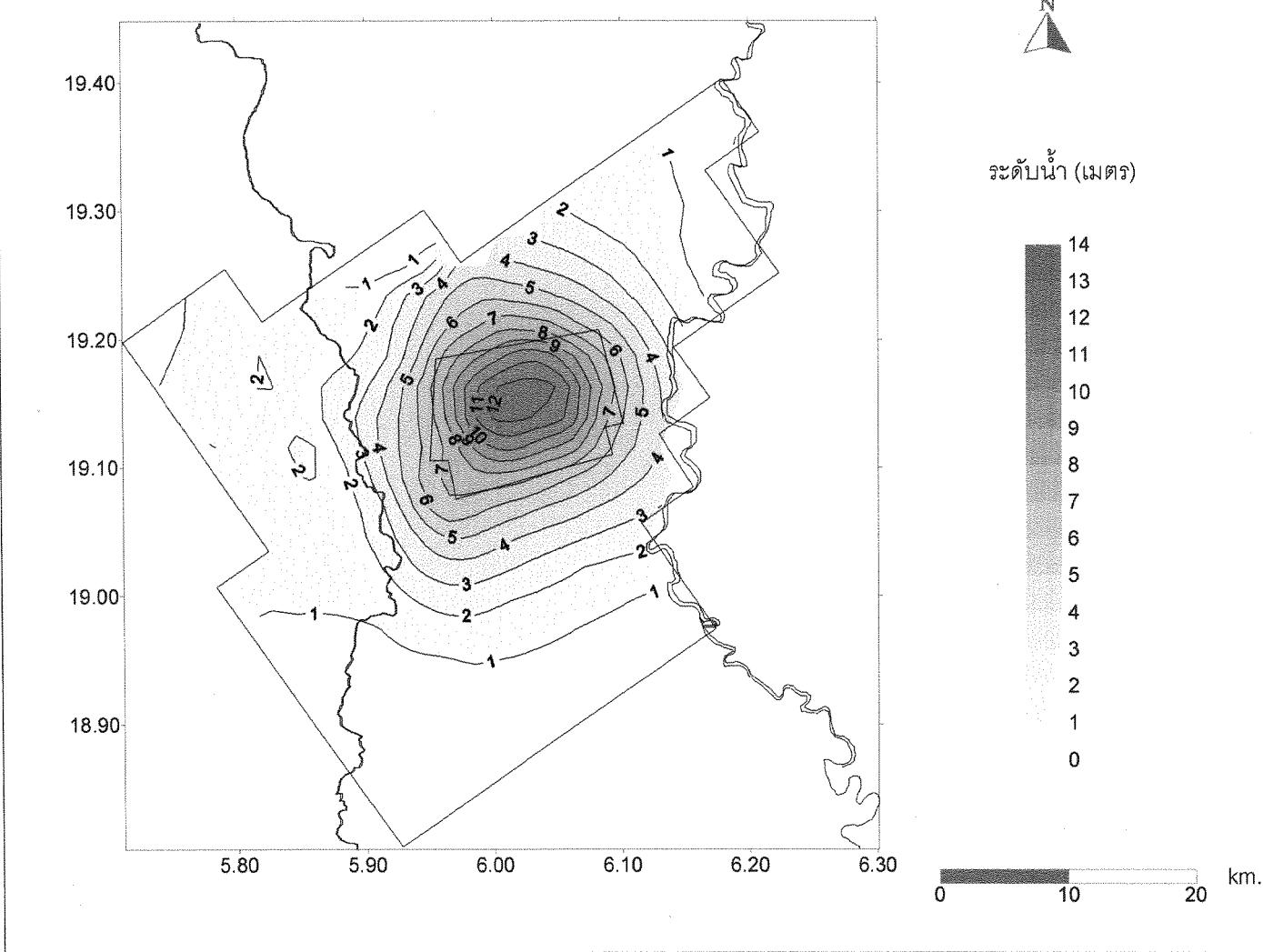
98

รูปที่ ๔.๑๗ แผนที่ 3 มิติ แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 39 ปี ค.ศ. 1998

รูปที่ ๔.๑๘ แผนที่ 3 มิติ แสดงระดับน้ำจำลอง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 52 ปี ค.ศ. 1998

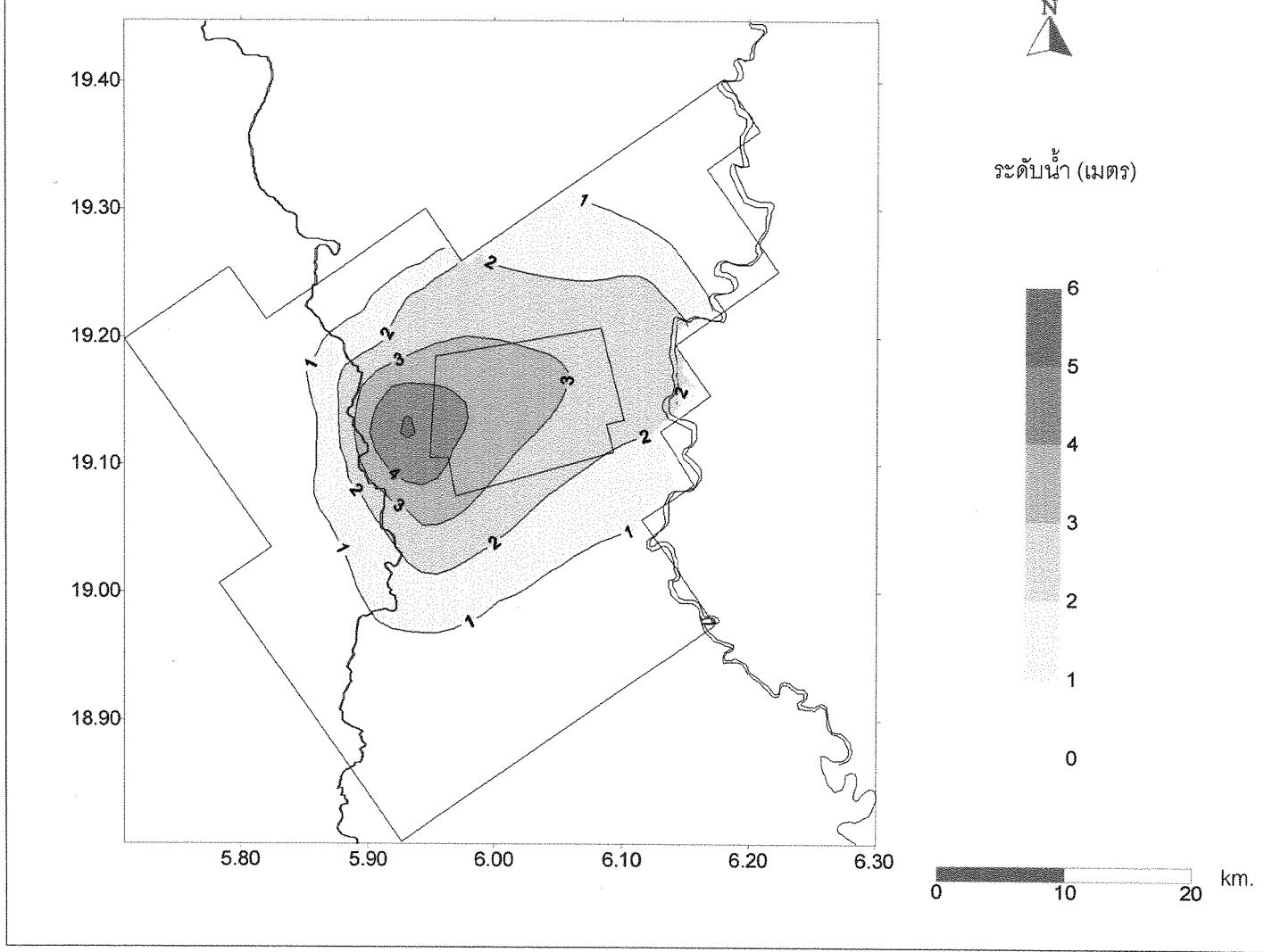
DRAWDOWN SURFACE MAP : 1991 WEEK 26
SUKHOTHAI GROUNDWATER PROJECT

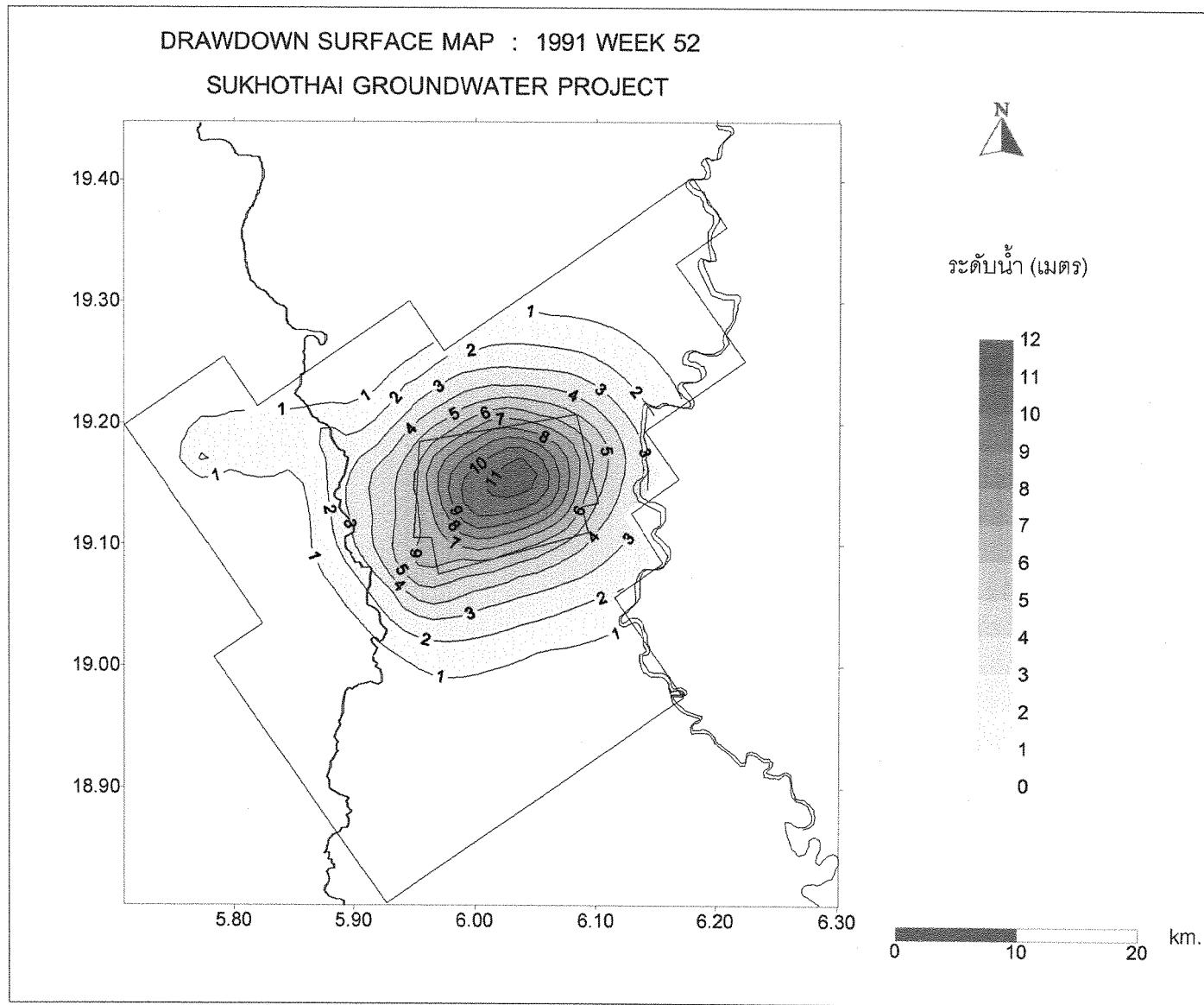
รูปที่ 19 แผนที่ 2 มิติแสดงระดับน้ำลด โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 26 ปี ค.ศ. 1991

DRAWDOWN SURFACE MAP : 1991 WEEK 39

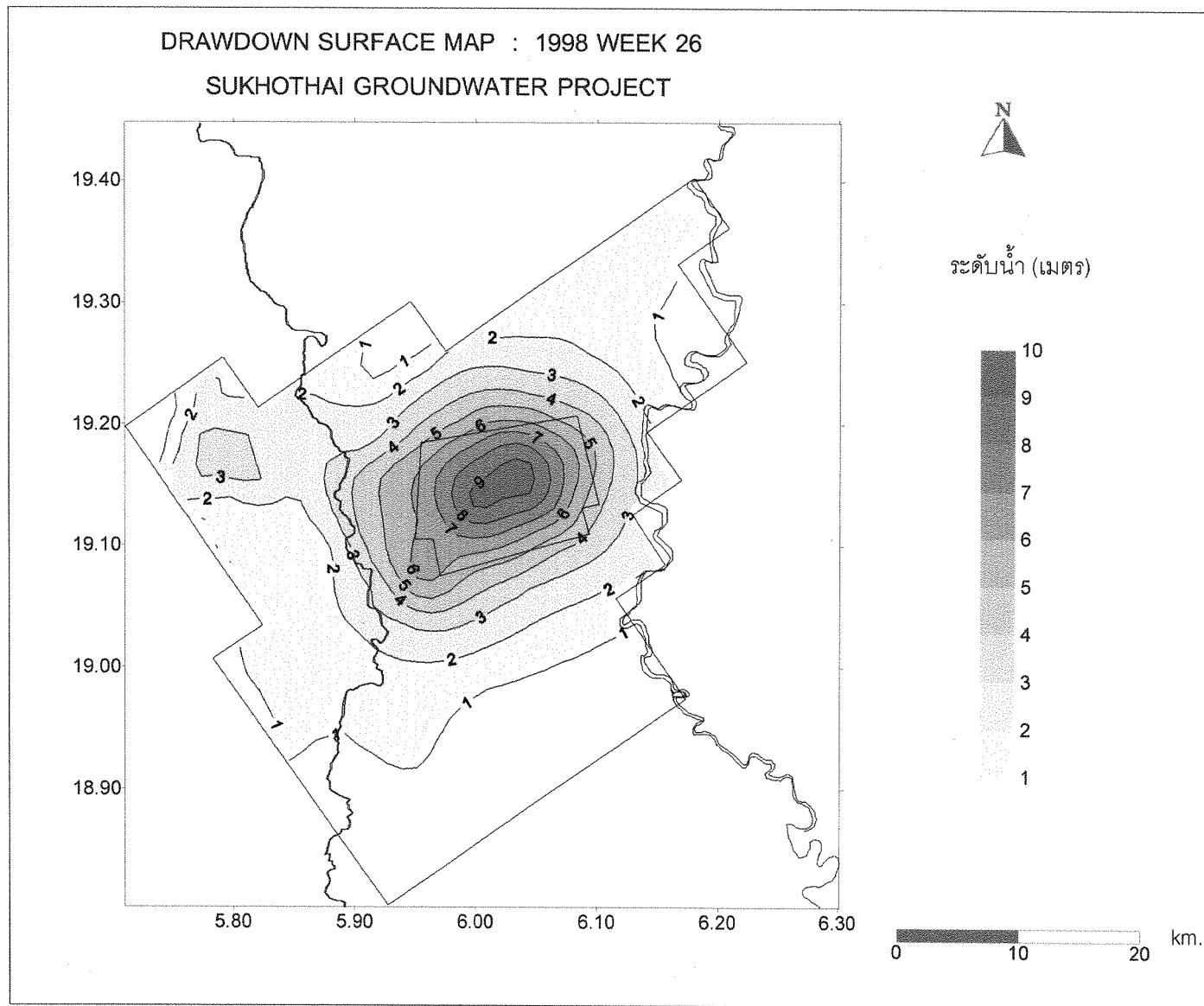
SUKHOTHAI GROUNDWATER PROJECT

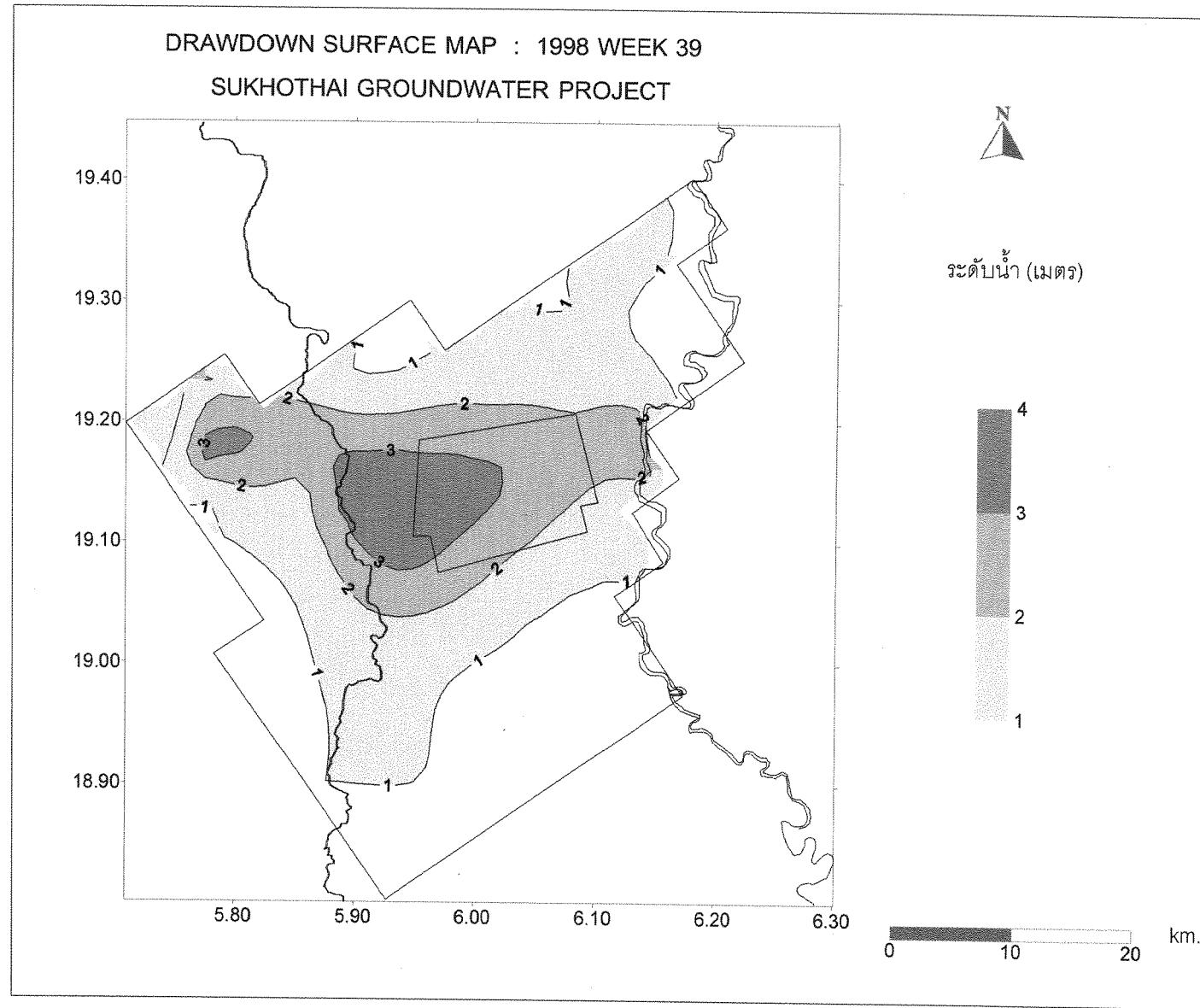
รูปที่ ๑.๒๐ แผนที่ ๒ มิติแสดงระดับน้ำลด โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ ๓๙ ปี ค.ศ. ๑๙๙๑

รูปที่ 4.21 แผนที่ 2 มิติแสดงระดับน้ำลด โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 52 ปี ค.ศ. 1991

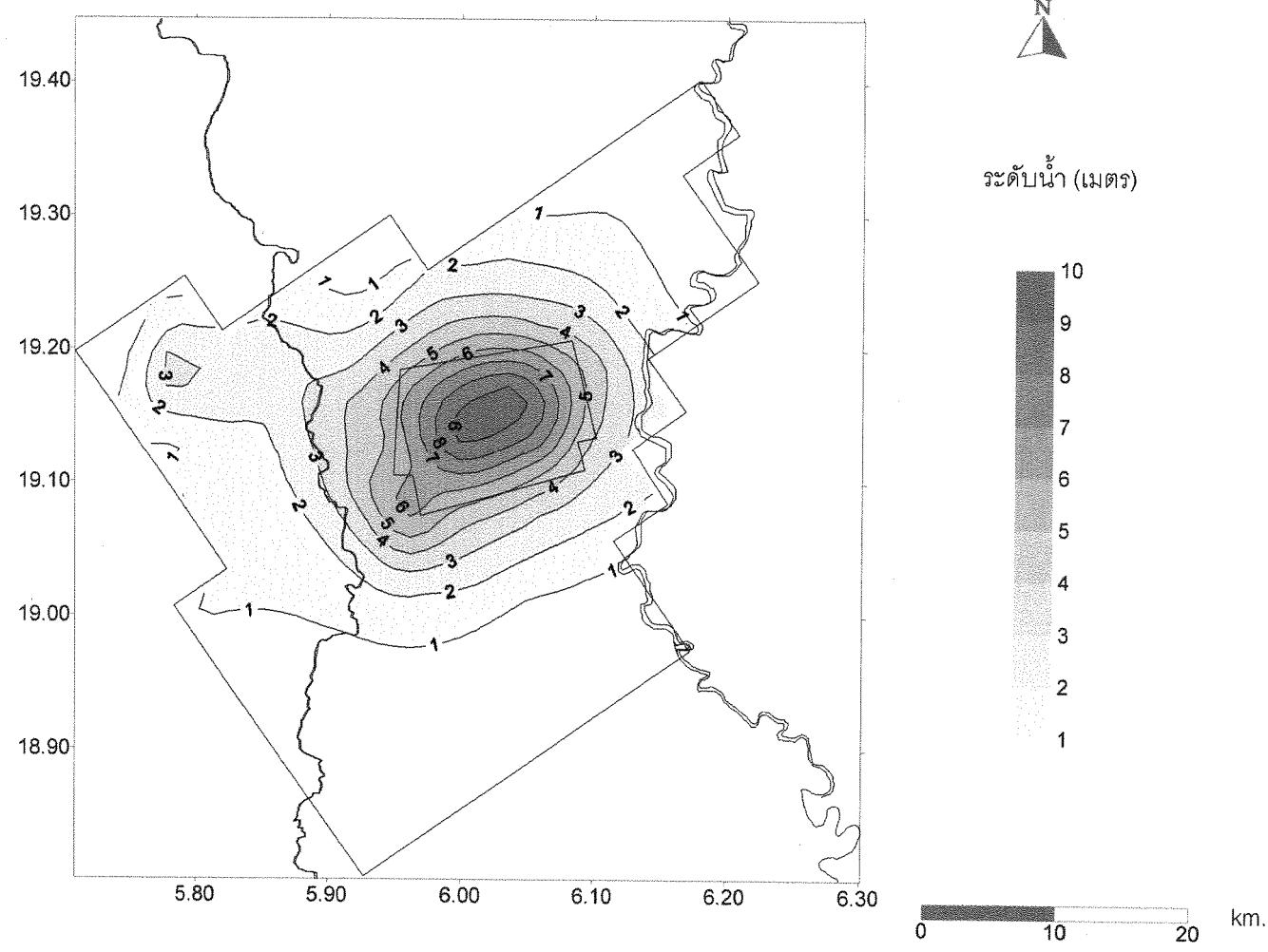
รูปที่ 22 แผนที่ 2 มิติแสดงระดับน้ำลด โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 26 ปี ค.ศ. 1998

รูปที่ 4.23 แผนที่ 2 มิติแสดงระดับน้ำลด โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 39 ปี ค.ศ. 1998

DRAWDOWN SURFACE MAP : 1998 WEEK 52

SUKHOTHAI GROUNDWATER PROJECT

รูปที่ 1.24 แผนที่ 2 มิติแสดงระดับน้ำลด โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย สัปดาห์ที่ 52 ปี ค.ศ. 1998

ภาคผนวก จ.

แผนที่ 2 มิติ และ 3 มิติ ของระดับน้ำเจริญ (Aquifer Piezometric Levels)

รูปที่ จ.1 แผนที่ 2 มิติ แสดงระดับน้ำเจริญ โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย เดือน มิถุนายน ปี ค.ศ.1986

รูปที่ จ.2 แผนที่ 2 มิติ แสดงระดับน้ำเจริญ โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย เดือน มิถุนายน ปี ค.ศ.1991

รูปที่ จ.3 แผนที่ 2 มิติ แสดงระดับน้ำเจริญ โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย เดือน กันยายน ปี ค.ศ.1991

รูปที่ จ.4 แผนที่ 2 มิติ แสดงระดับน้ำเจริญ โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย เดือน ธันวาคม ปี ค.ศ.1991

รูปที่ จ.5 แผนที่ 2 มิติ แสดงระดับน้ำเจริญ โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย เดือน มิถุนายน ปี ค.ศ.1998

รูปที่ จ.6 แผนที่ 2 มิติ แสดงระดับน้ำเจริญ โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย เดือน กันยายน ปี ค.ศ.1998

รูปที่ จ.7 แผนที่ 2 มิติ แสดงระดับน้ำเจริญ โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย เดือน ธันวาคม ปี ค.ศ.1998

รูปที่ จ.8 แผนที่ 3 มิติ แสดงระดับน้ำเจริญ โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย เดือน มิถุนายน ปี ค.ศ.1986

รูปที่ จ.9 แผนที่ 3 มิติ แสดงระดับน้ำเจริญ โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย เดือน มิถุนายน ปี ค.ศ.1991

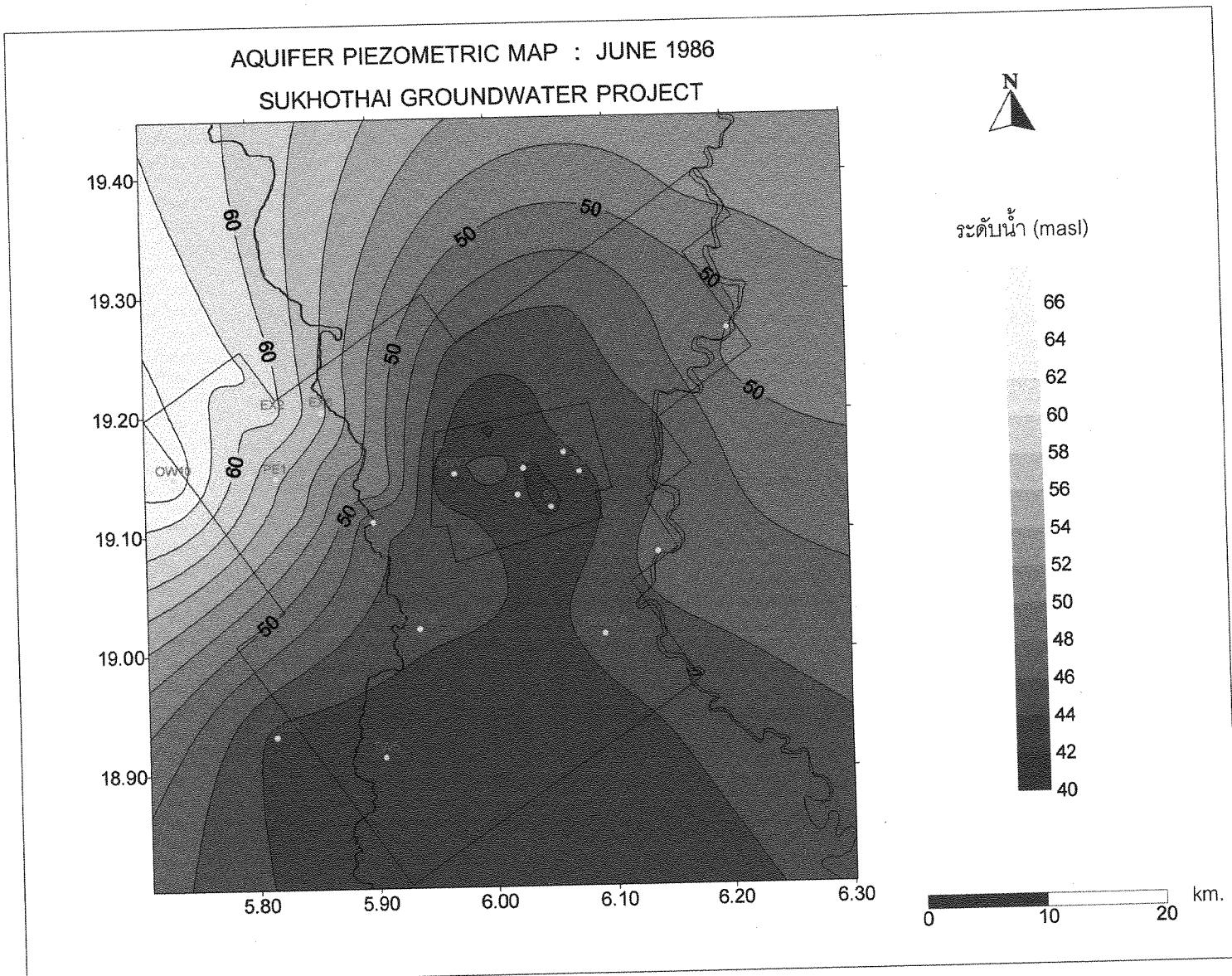
รูปที่ จ.10 แผนที่ 3 มิติ แสดงระดับน้ำเจริญ โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย เดือน กันยายน ปี ค.ศ.1991

รูปที่ จ.11 แผนที่ 3 มิติ แสดงระดับน้ำเจริญ โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย เดือน ธันวาคม ปี ค.ศ.1991

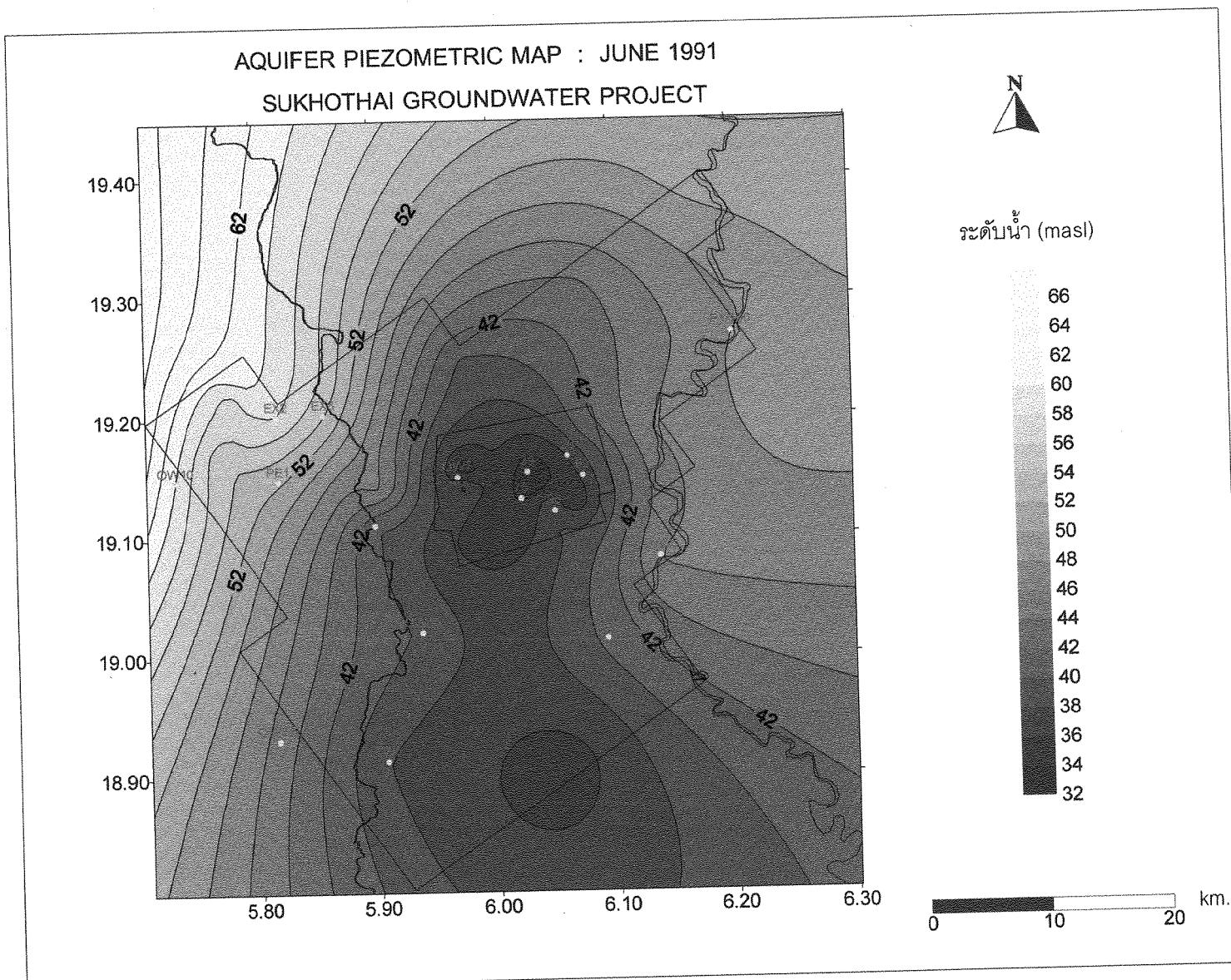
รูปที่ จ.12 แผนที่ 3 มิติ แสดงระดับน้ำเจริญ โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย เดือน มิถุนายน ปี ค.ศ.1998

รูปที่ จ.13 แผนที่ 3 มิติ แสดงระดับน้ำเจริญ โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย เดือน กันยายน ปี ค.ศ.1998

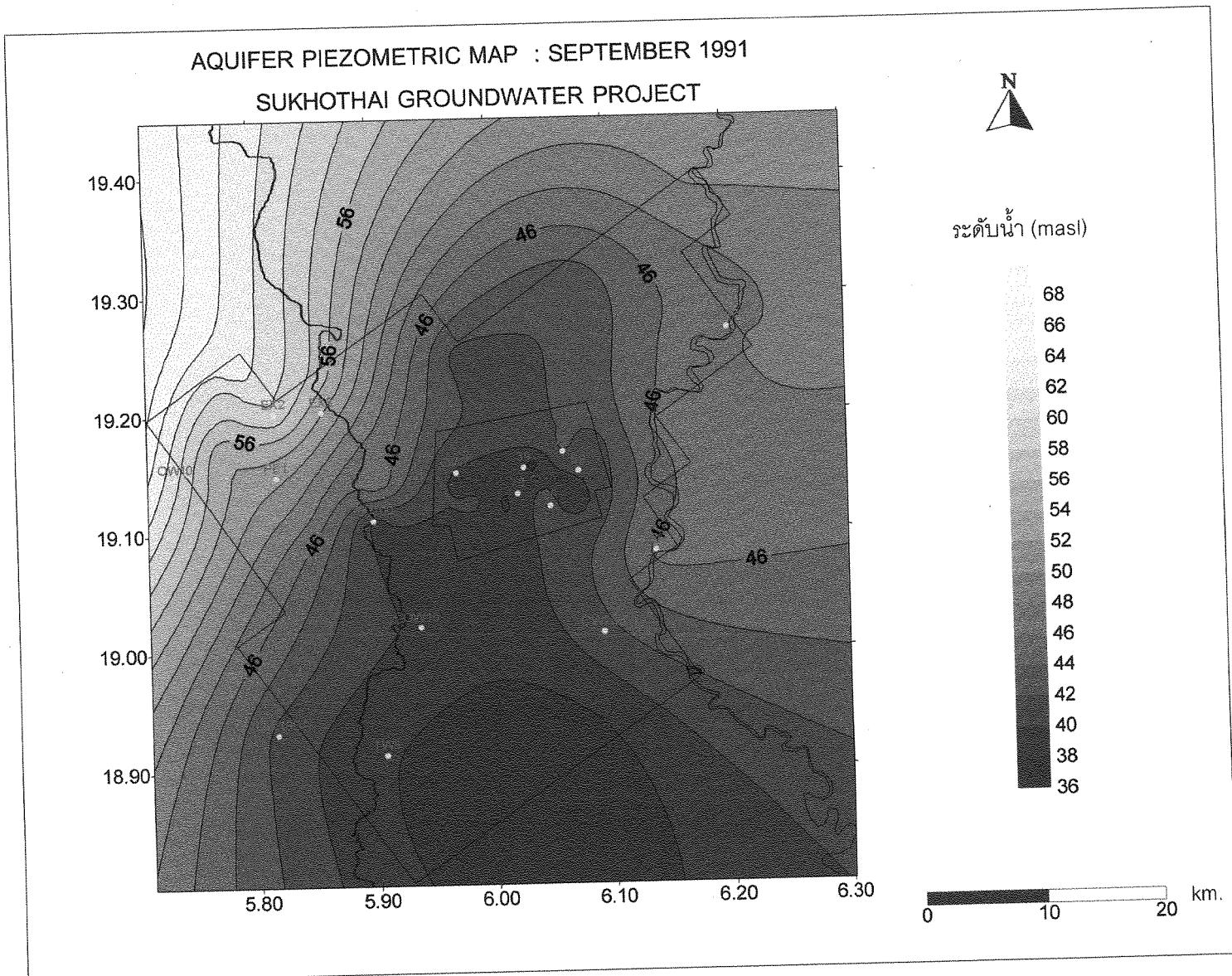
รูปที่ จ.14 แผนที่ 3 มิติ แสดงระดับน้ำเจริญ โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย เดือน ธันวาคม ปี ค.ศ.1998

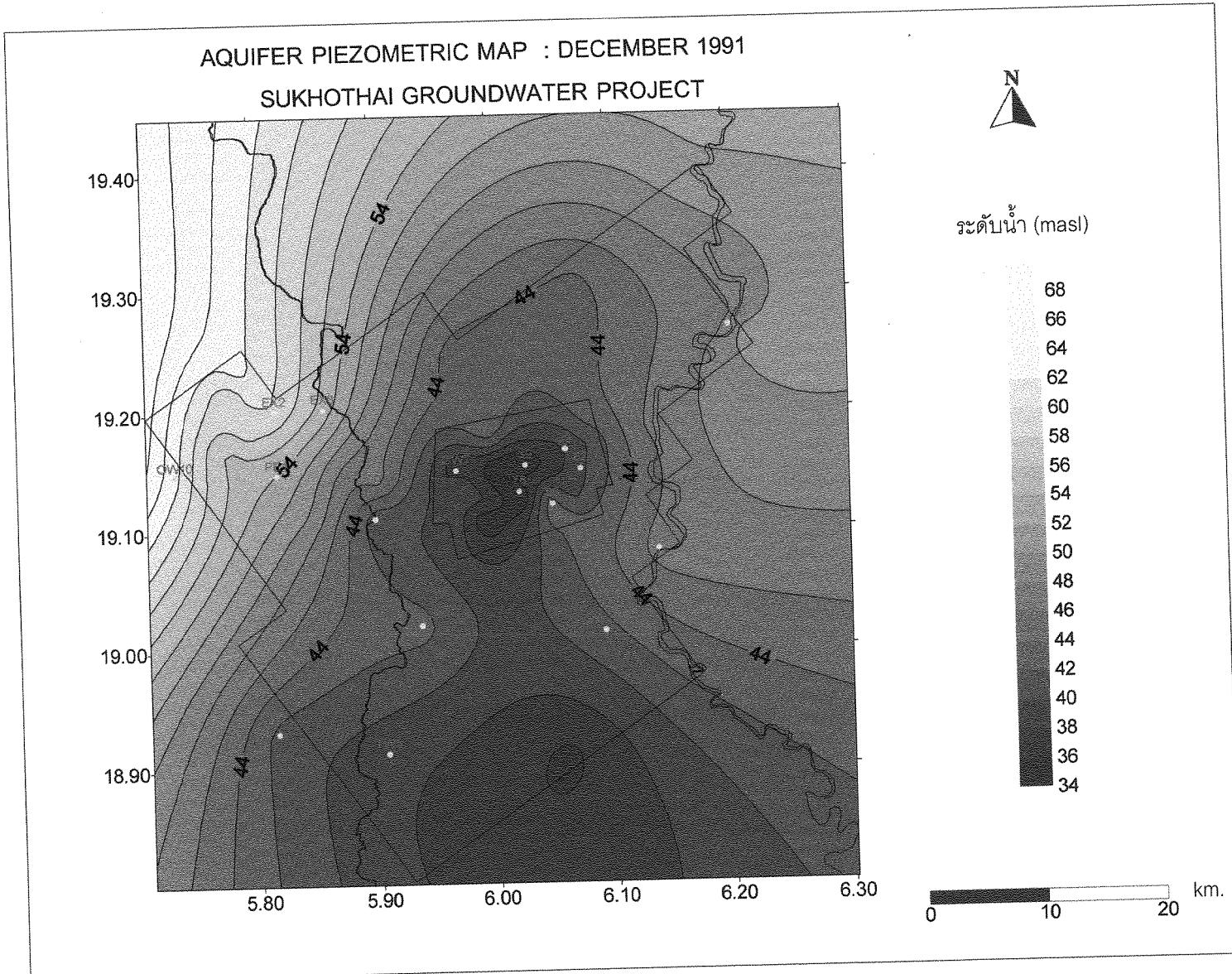
รูปที่ ๑.1 แผนที่ 2 มิติแสดงระดับน้ำจิวิ้ง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย เดือน มิถุนายน ปี ค.ศ. 1986

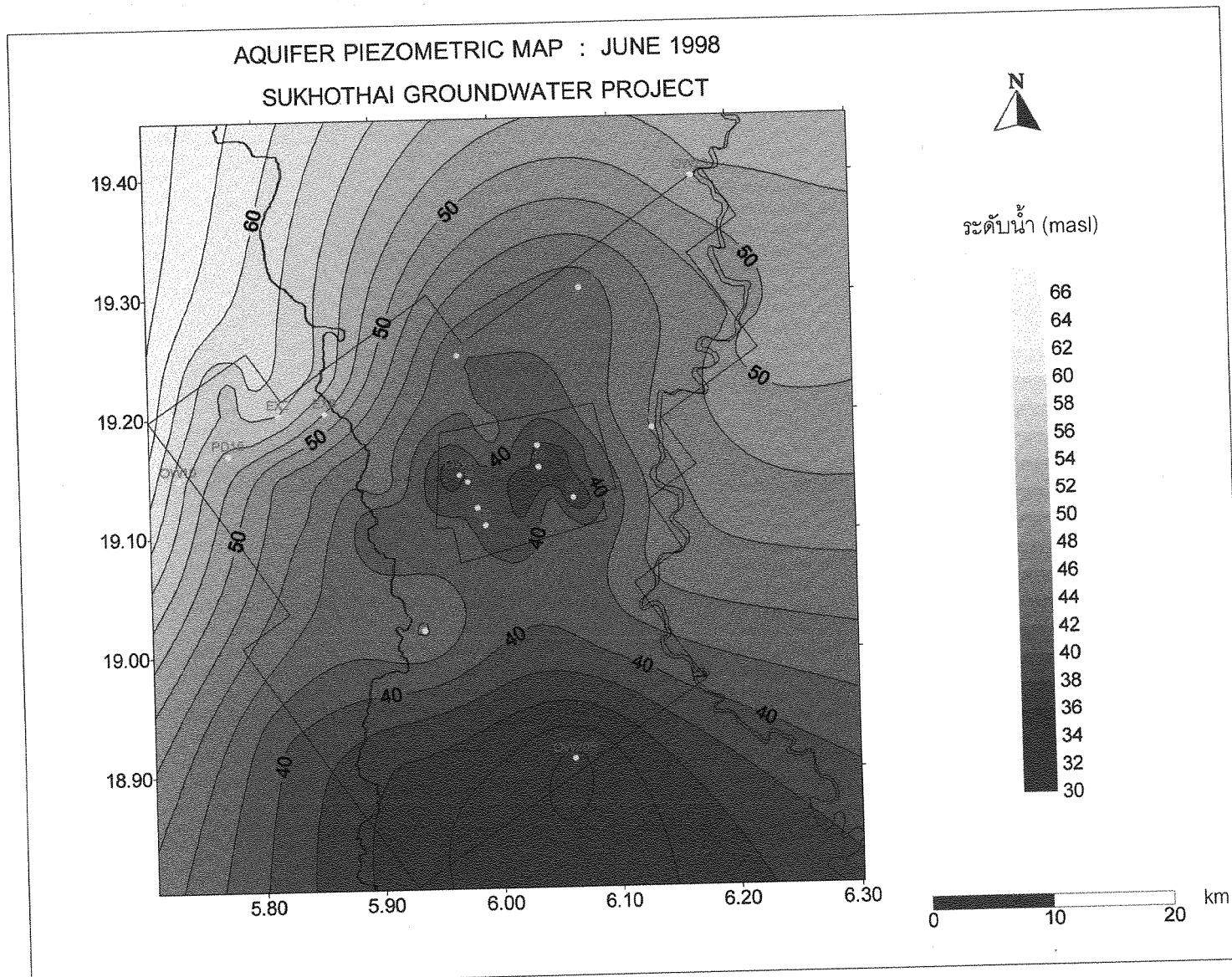
รูปที่ จ.2 แผนที่ 2 มิติแสดงระดับน้ำจิริ โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย เดือนมิถุนายน ปี ค.ศ. 1991

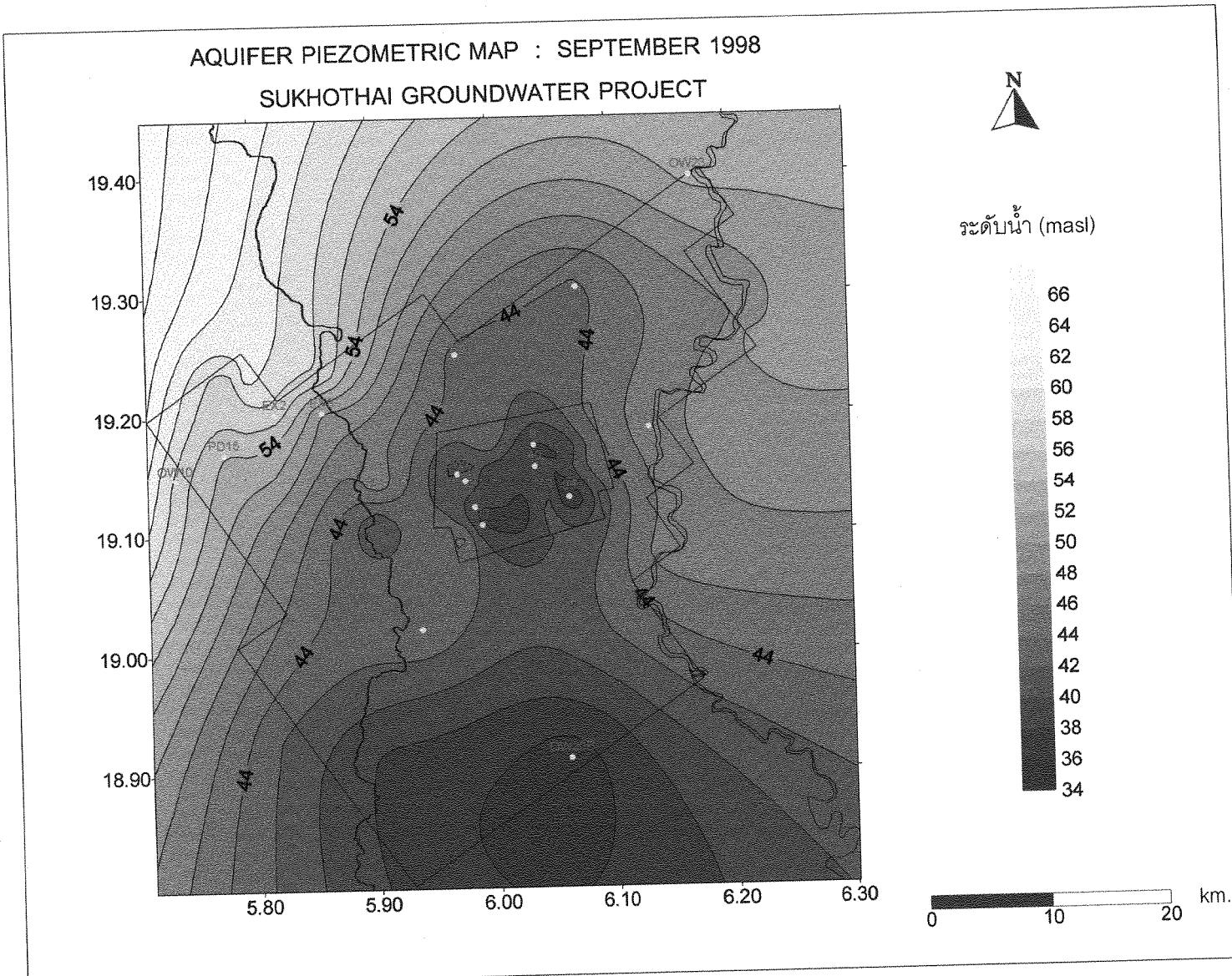
รูปที่ จ.3 แผนที่ 2 มิติแสดงระดับน้ำชั่วคราว โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย เดือนกันยายน ปี ค.ศ. 1991

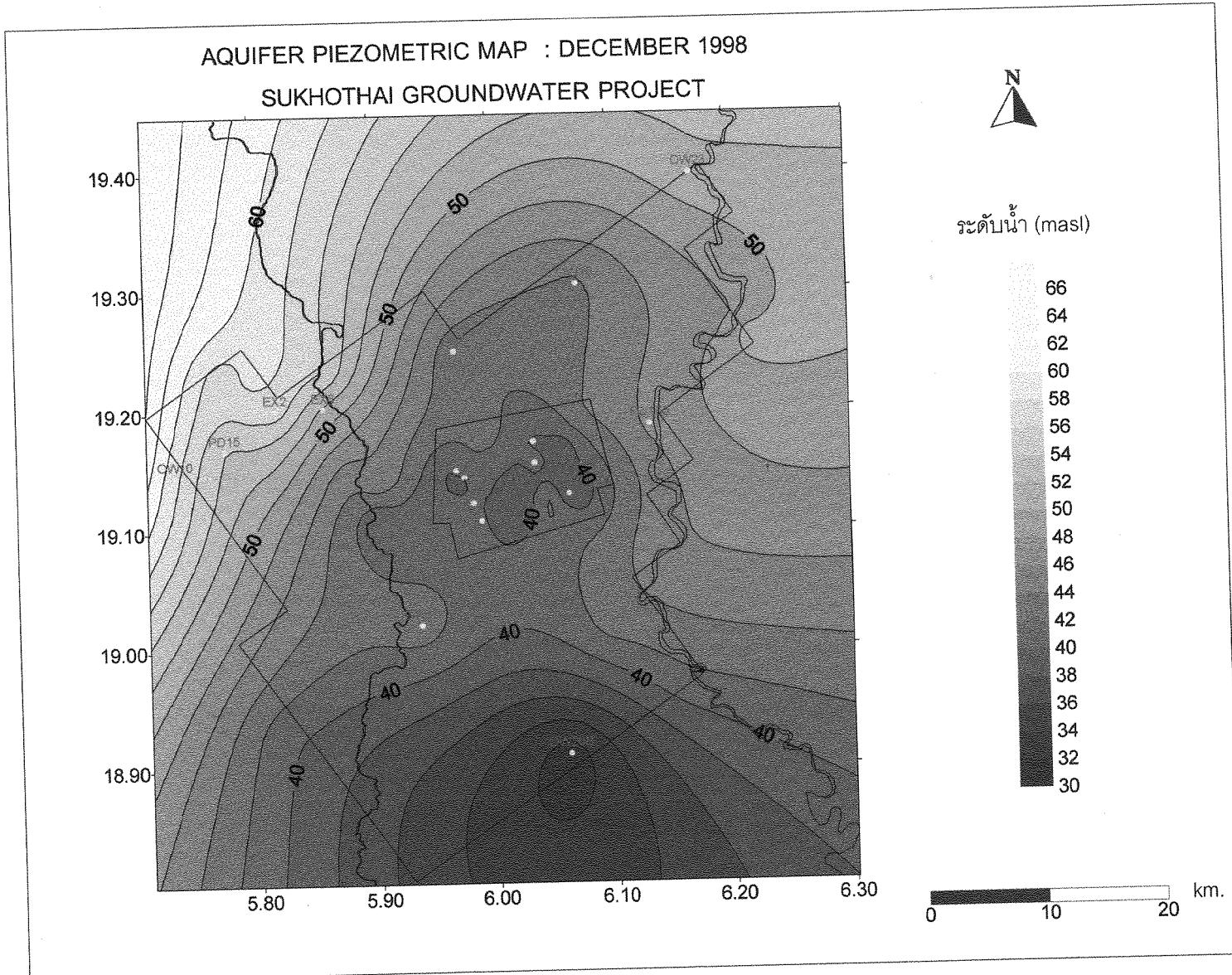
รูปที่ ๑.๔ แผนที่ ๒ มิติแสดงระดับน้ำจิริ โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย เดือนธันวาคม ปี ค.ศ. 1991

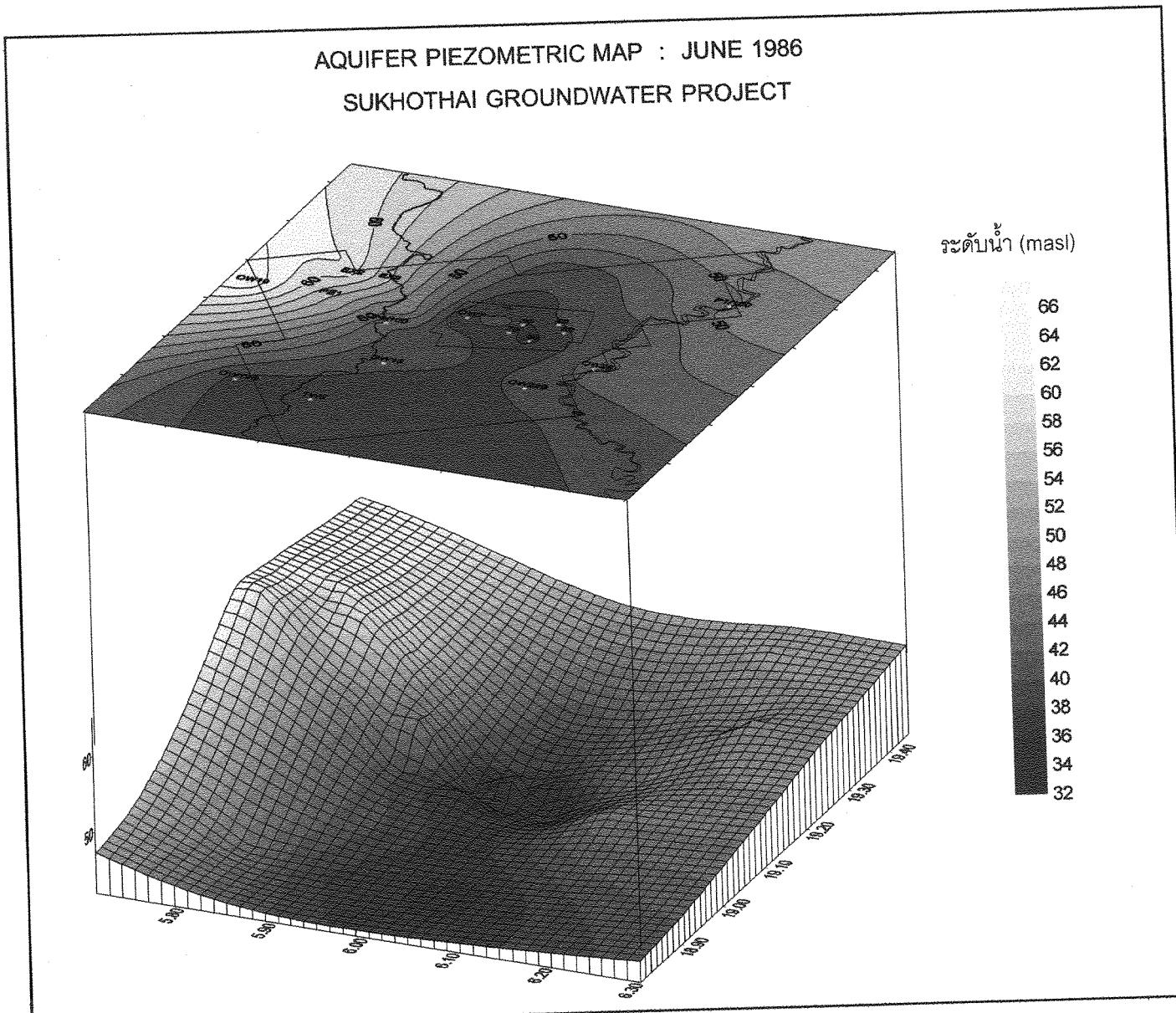
รูปที่ ๑.๕ แผนที่ ๒ มิติแสดงระดับน้ำจิวิ โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย เดือนมิถุนายน ปี ค.ศ. 1998

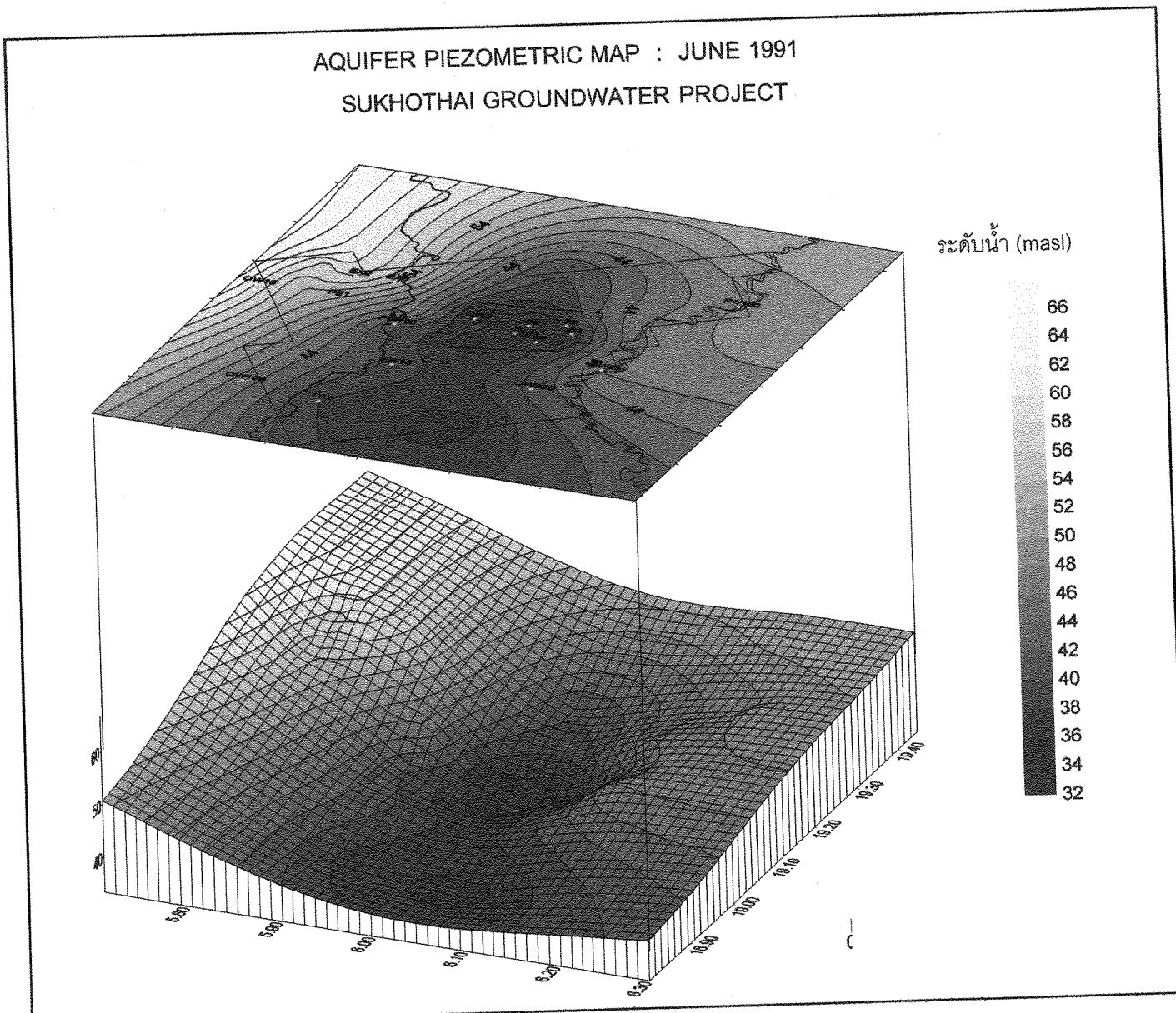
รูปที่ ๑.๖ แผนที่ ๒ มิติแสดงระดับน้ำจิตร โครงการน้ำให้ดินสุโขทัย เดือนกันยายน ปี ค.ศ. 1998

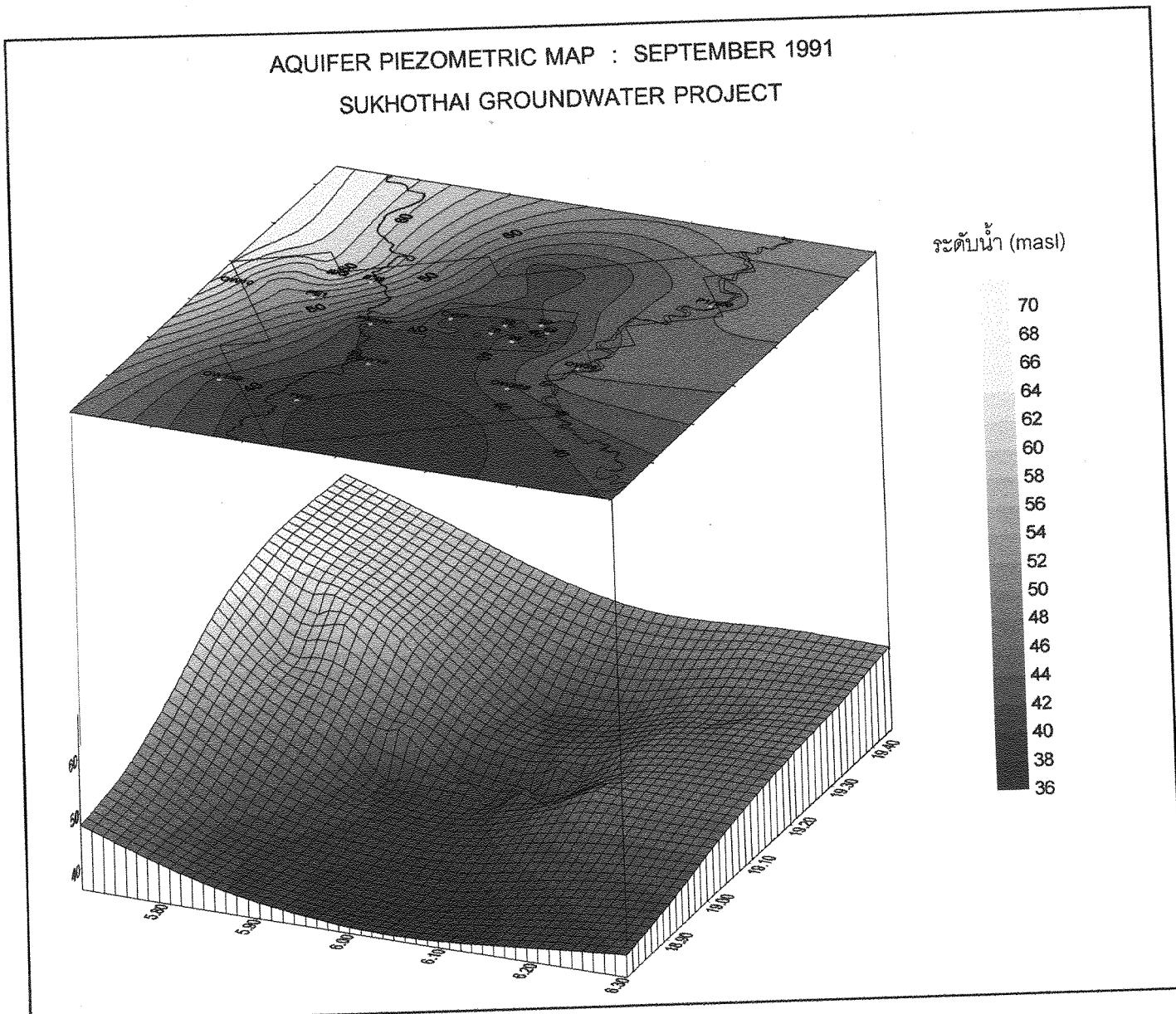
รูปที่ ๗.๗ แผนที่ ๒ มิติแสดงระดับน้ำจริง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย เดือนธันวาคม ปี ค.ศ. 1998

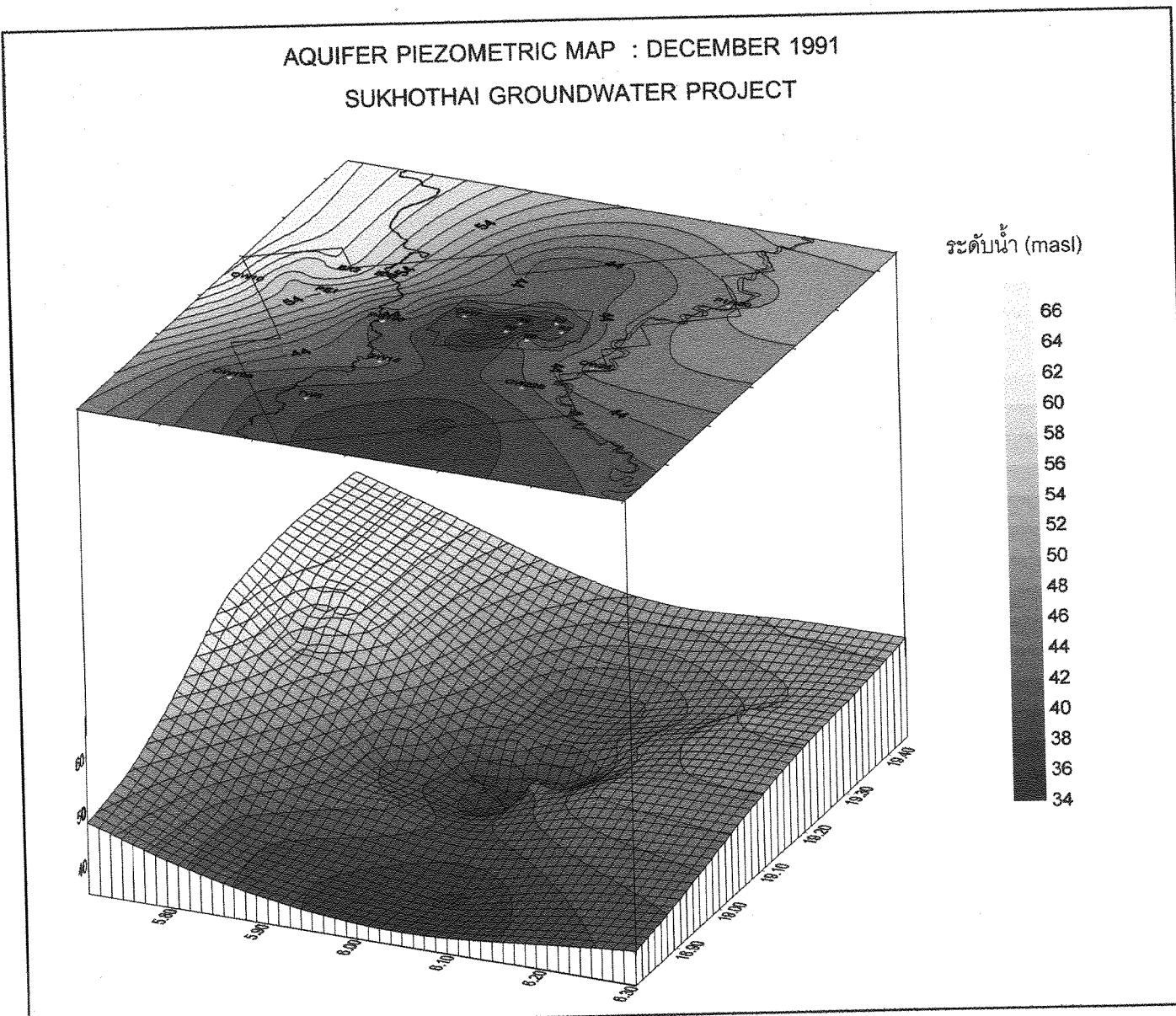
รูปที่ ๑.๘ แผนที่ ๓ มิติ แสดงระดับน้ำจิ่ง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย เดือน มิถุนายน ปี ค.ศ. 1986

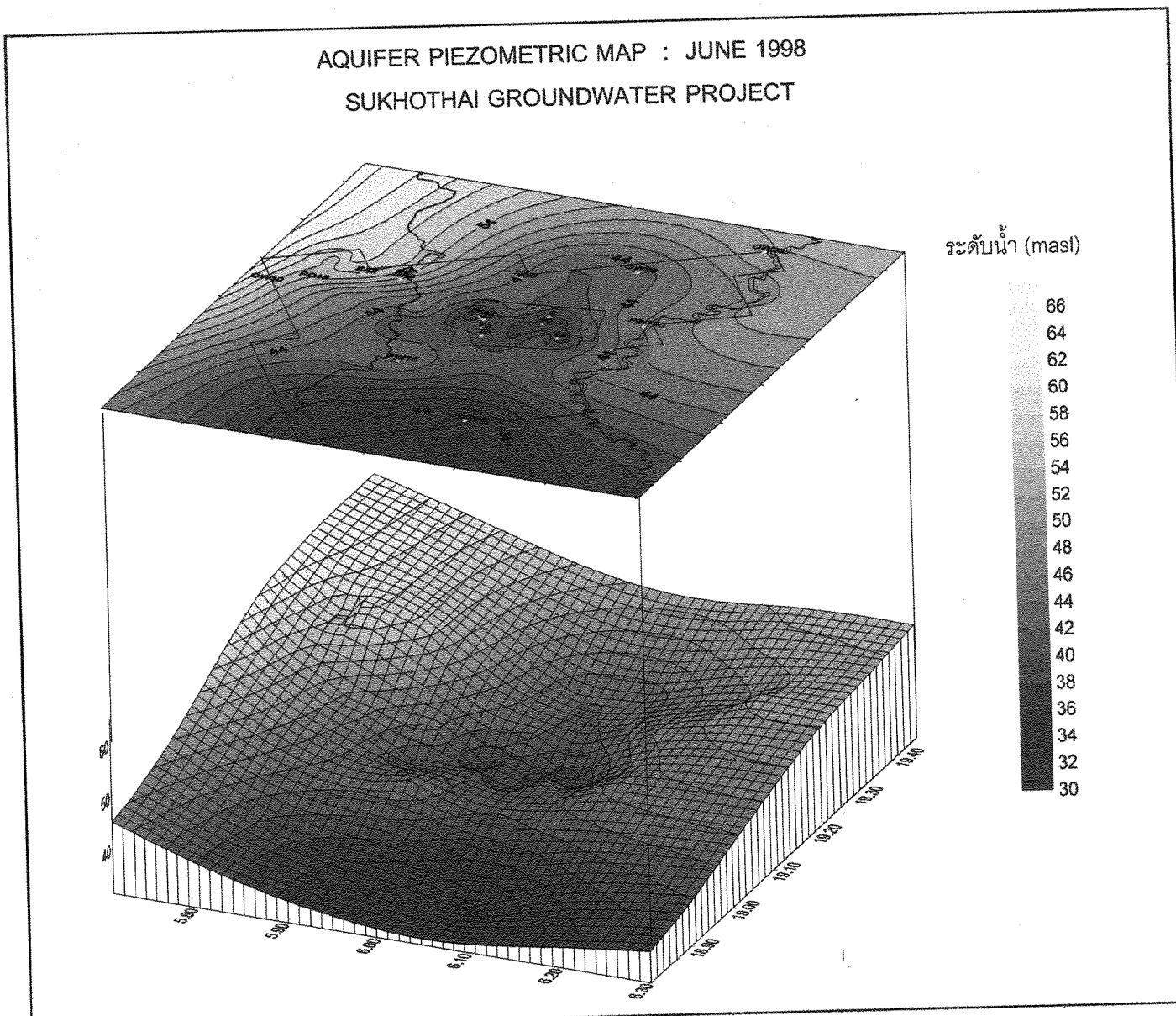
รูปที่ จ.9 แผนที่ 3 มิติ แสดงระดับน้ำจริง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย เดือนมิถุนายน ปี ค.ศ. 1991

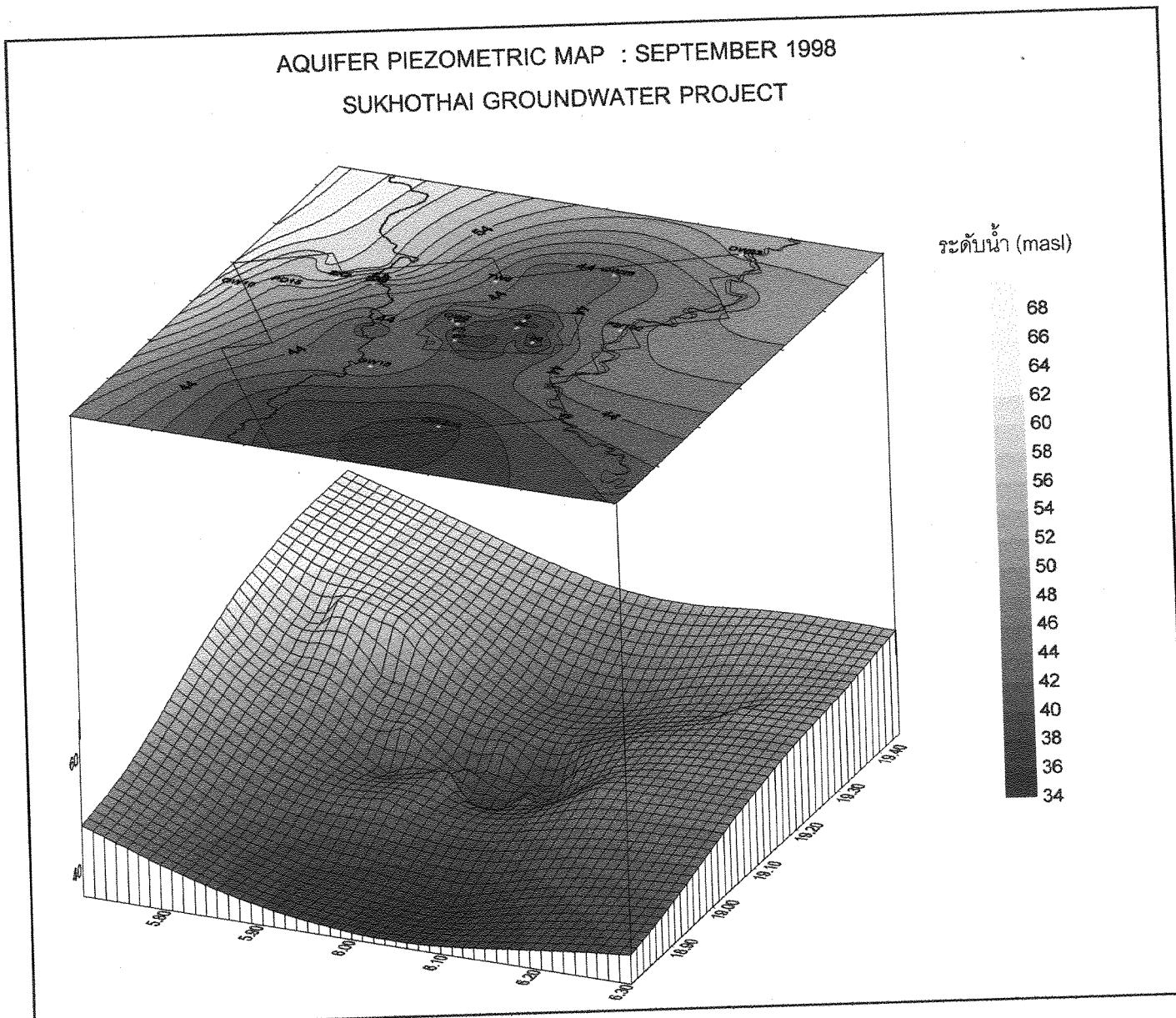
รูปที่ ๑.๑๐ แผนที่ ๓ มิติ แสดงงวดดับน้ำใจริง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย เดือนกันยายน ปี ค.ศ. ๑๙๙๑

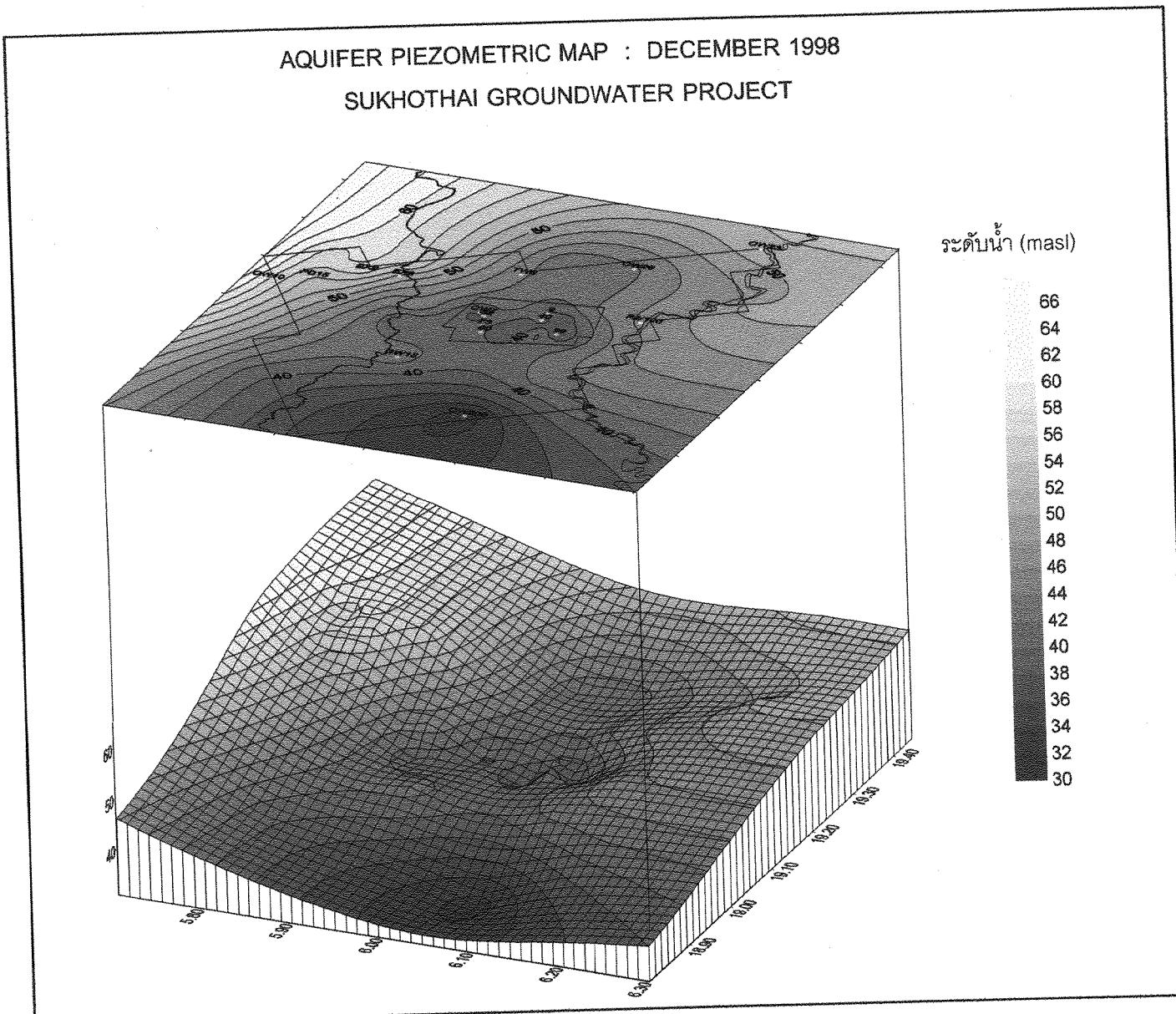
รูปที่ ๗.๑๑ แผนที่ 3 มิติ แสดงระดับน้ำจิ่ง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย เดือนธันวาคม ปี ค.ศ. 1991

รูปที่ ๑.๑๒ แผนที่ ๓ มิติ แสดงระดับน้ำจิ่ง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย เดือนมิถุนายน ปี ค.ศ. 1998

รูปที่ จ.13 แผนที่ 3 มิติ แสดงระดับน้ำจาริง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย เดือนกันยายน ปี ค.ศ. 1998

รูปที่ ๑.๑๔ แผนที่ 3 มิติ แสดงระดับน้ำจุ่ง โครงการน้ำใต้ดินสุโขทัย เดือนธันวาคม ปี ค.ศ. 1998